

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை
222

மார்கழி 2023
10.12.2023

ஆளுமைச் சிறப்பிதழ்

ஆளுமை

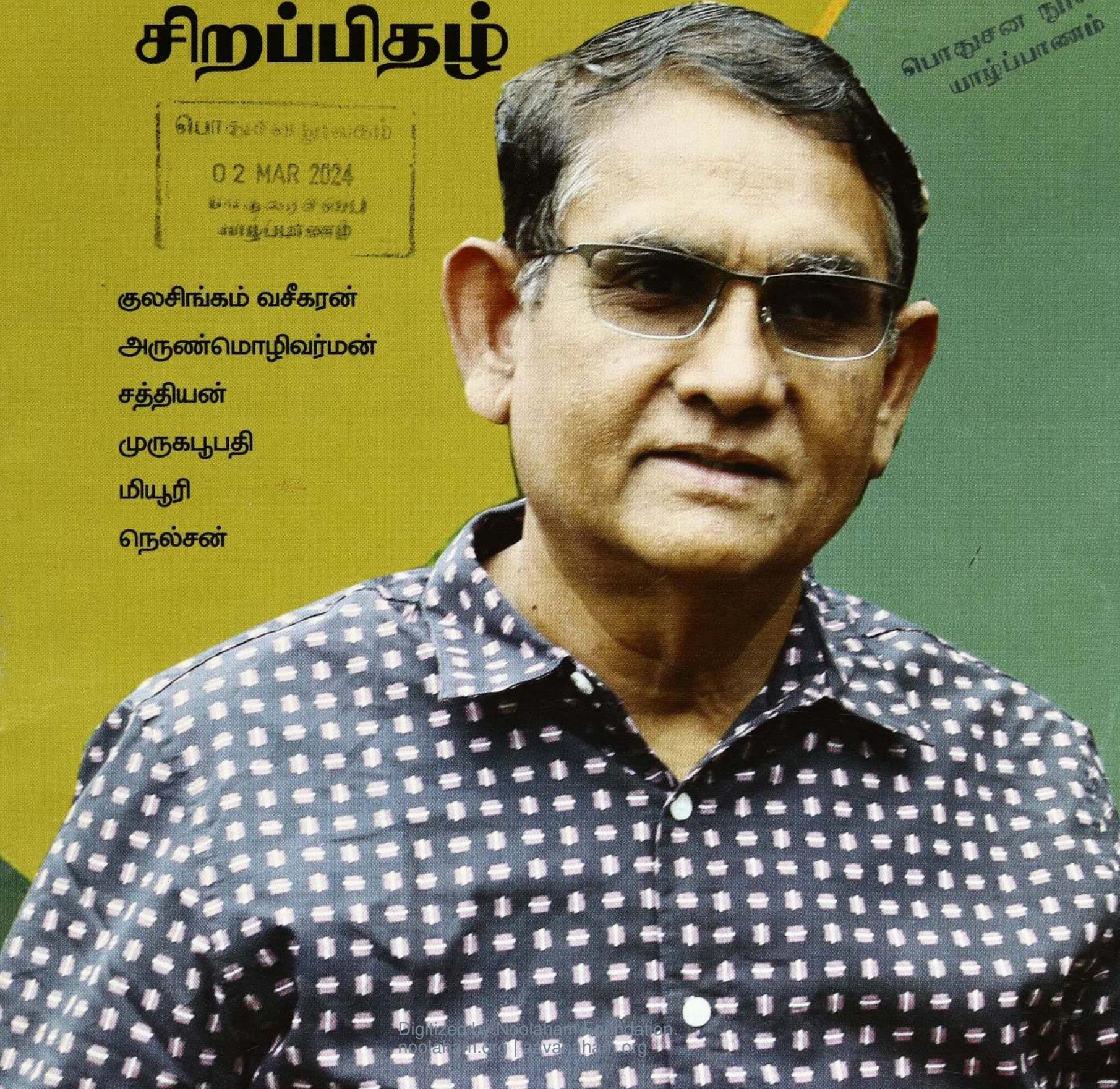
புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

என்.செல்வராஜா சிறப்பிதழ்

பொது அலுவலகம்
02 MAR 2024
சென்னை
சிறப்பிதழ்

பொது அலுவலகம்
மாநகராட்சி

குலசிங்கம் வசீகரன்
அருண்மொழிவர்மன்
சத்தியன்
முருகபதி
மியூரி
நெல்சன்

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

நழத்து புத்தகங்களின் தகவல் பெட்டகம்
என்.செல்வராஜா
குலசிங்கம் வசீகரன்..... 03

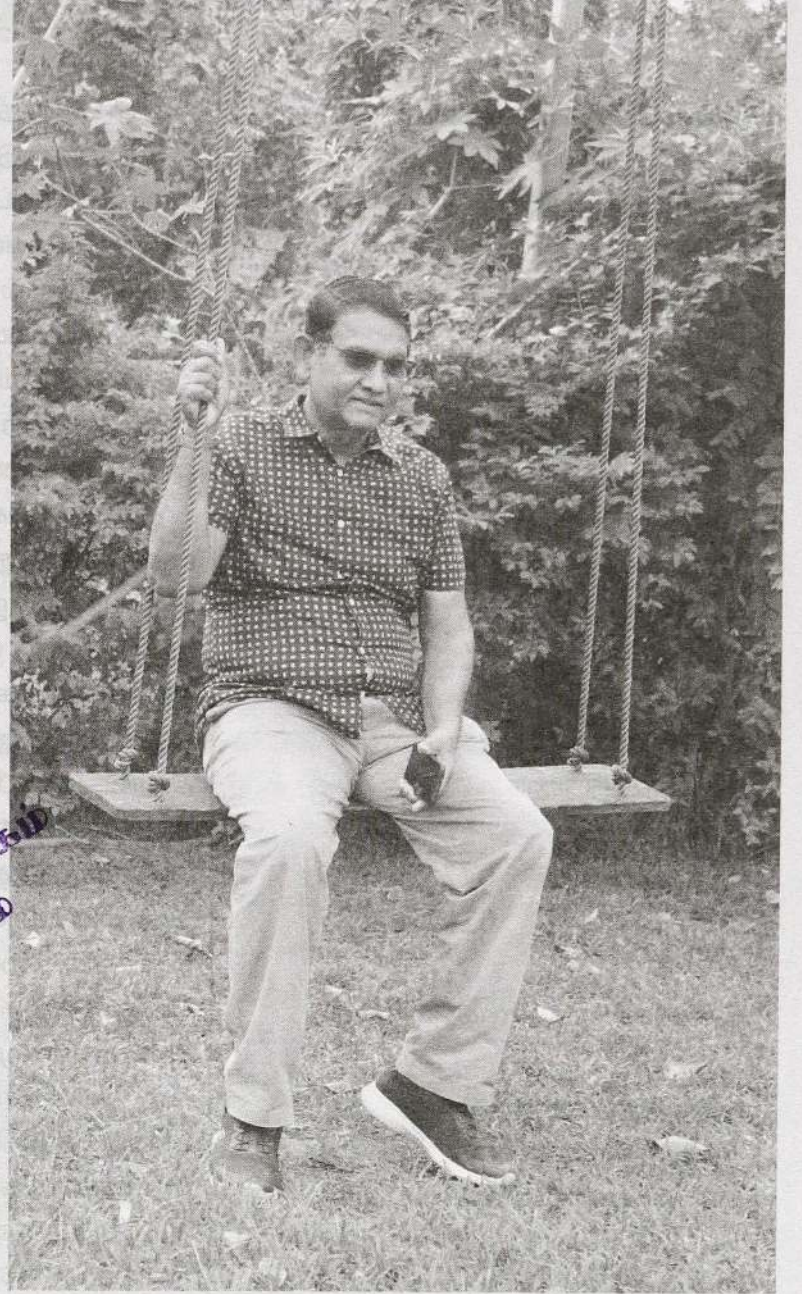
என்.செல்வராஜாவின் நமக்கென்றொரு
பெட்டகமும் நூலகச் சிந்தனைகளும்
அருண்மொழிவர்மன்..... 07

நூலகர் நடராஜா செல்வராஜாவின்
வாழ்வும் பணிகளும்
முருகபுதி..... 12

நூலகர்களின் பணிகளைப் பதிவுசெய்யும்
“நான் கண்ட நழத்து நூலக ஆளுமைகள்”
எஸ்.சத்தியதேவன்..... 15

வாய்மொழி வரலாறு - என்.செல்வராஜா
பதிவு - பத்திநாதர் கனோல்ட் டெல்சன் 19

நூலகத்தின் செயற்பாடுகளில்
நடராஜா செல்வராஜா அவர்களின் பங்களிப்பு
மியூரி கஜேந்திரன்..... 32

பொதுசன நூலகம்
மாழ்ப்பாணம்

ஜீவநதி

2023 மார்ச்சு இதழ் - 222

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விஜேயுவர்தீனி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமணந்தறை ஆலடிப்பிளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் :

திரு.கி.நபராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

தனிச்சந்தா - 100/= ஆண்டுச்சந்தா - 3000/=
வெளிநாடு - \$ 100U.S
மணியோடரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

**K.Bharaneetharan,
Kalaiaham,
Alvai North west, Alvai.**

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்.!
- யாரதிதாசன்-

ஒரு நூலகரே ஆவணக் காப்பாளருமாய்

ஈழத்தில் சுதேசிகளுக்கு அச்சகம் அமைப்பதற்கான உரிமை கிடைத்து இரு நூறாண்டுகள் ஆகப் போகிறது. இந்த நீண்ட காலப்பகுதியில் எம்மவரால் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் பல்லாயிரம் ஆகும். அவ்வாறு வெளியிடப்படும் நூல்களைப் பட்டியலாக்கி ஆவணப்படுத்தும் பணிகளும் சைமன் காசிச் செட்டி போன்றோரால் 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கப்பட்டது. ஆயினும் அத்தகைய பணி தொடர்ச்சியாகவோ விரிவாகவோ மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

இவ்வாறு ஆவணப்படுத்தத் தவறியமையால் பல நூற்றுக் கணக்கான அல்லது ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் வெளிவந்த தடையமே இன்றிக் கால ஒட்டத்தில் காணாமற் போய்விட்டன.

1980களில் இருந்து ஈழத்தில் நூலகவியற் துறையைத் தமிழில் வளஉத்தெடுத்து வரும் ஒரு முன்னோடி நடராஜா செல்வராஜா ஆவார். அவர் ஆரம்பத்தில் நூல் தேட்டம் என நூல்களைப் பட்டியலாக்கும் சஞ்சிகை முயற்சியைத் தொடங்கினார். அதன் தொடர்ச்சியாக 2002 இல் இருந்து ஆயிரம் நூல்கள் வீதம் நூல் தேட்டம் நூல் தொகுதிகளாக ஆவணப்படுத்தி வருகிறார். இதுவரை 22 ஆண்டுகளில் 17 தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. அதாவது 17,000 நூல்கள் குறிப்புரையுடன் பட்டியற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

22 ஆண்டுகளாகச் சராசரியாக நாளொன்றுக்கு 2 நூல்கள் வீதம் ஆவணப்படுத்தும் நூலியற் தவ வாழ்வு செல்வராஜாவினுடையது என்றால் அது மிகையாகாது. அவருடைய தொடர்ச்சியான பணிகளைக் கௌரவிக்கும் வகையில் சிறப்பிதழ் ஒன்றினை வெளியிடும் முயற்சியினைத் தொடங்கிய போது அவர் தனது பணிகளையும் மிகச் சிறப்பாக ஆவணப்படுத்தியுள்ளமை அவதானிக்க முடிந்தது.

மௌனமாய்ப் பொழியும் மாமழை நூலில் அவரது பணிகள் செவ்வனே பதிவாகியுள்ளன. நேருக்கு நேர் என்ற நூலாகச் செல்வராஜாவின் நேர்காணல்கள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர அவரது தனிப்பட்ட ஆவணங்களின் சேகரிப்புகள் Life and Works of N. Selvarajah என்ற தலைப்பில் 16 தொகுதிகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டு நூலக நிறுவனத்தின் ஆவணகம் வலைத்தளத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய ஆவணங்களில் தொகுக்கப்படாத வாய்மொழி வரலாற்றையும் புதிய கட்டுரைகளையும் தொகுப்பாக்கி ஜீவநதியின் இந்த ஆளுமைச் சிறப்பிதழ் வெளியாகிறது. இச்சிறப்பிதழின் உள்ளடக்கம் பெரும்பாலும் செல்வராஜாவின் ஆவணமாக்கப் பணிகள் தொடங்கிய பின்னர் பிறந்த தலைமுறையினருடையது. அவர்கள் அனைவருக்கும் செல்வராஜா நட்புடன் கூடிய வழிகாட்டியாகவும் இருந்து வருவதன் சாட்சியாமாகவும் இந்த ஆக்கங்கள் அமைகின்றன. அவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடுவதையிட்டு ஜீவநதி பெருமை கொள்கிறது.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விற்பனையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. புத்தகப்பண்பாட்டுப் பேரவை, 68, நீதிமன்ற வீதி, மல்லாகம்
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யேசுராசா
5. பரணி புத்தகக்கூடம் - நெல்லியடி
6. மு.யாழ்வன் - திருகோணமலை,
7. கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
8. சி.ரமேஷ்
9. நா.நவராஜ்

ஈழத்து புத்தகங்களின் தகவல் பெட்டகம் என்.செல்வராஜா

குலசிங்கம் வசீகரன்

ஒரு மனிதனால் சதா சர்வ காலமும் புத்தகங்களைப் பற்றியும் வாசிப்பை பற்றியும் மட்டுமே சிந்திக்கமுடியுமா என்றால், முடியும் என்பதே என் முடிவு. கண்கூடு நான் காணும் நூலியலாளர் திரு என்.செல்வராஜா அவர்களே அவ்வாறான என் முடிவிற்கு காரணமானவர். என்ன விடயத்தைப் பற்றி அவருடன் பேச ஆரம்பித்தாலும் அந்த உரையாடல் முடிவதென்னவோ புத்தகங்களைப் பற்றியும் வாசிப்பைப் பற்றியும் மட்டுமே..

2020ஆம் ஆண்டு எங்கட புத்தகங்கள் முதல்முறையாக புத்தகக் கண்காட்சியை யாழ்ப்பாணம் வர்த்தகக் கண்காட்சியில் ஒழுங்குசெய்த போது தனது புத்தகங்களையும் கண்காட்சிக்காக என்னிடம் அனுப்பிவைத்திருந்தார். அந்நேரத்தில் அவரை யாரென்றோ, அவரது பணிகள் பற்றியோ, அவர் வெளியிட்டிருந்த புத்தகங்கள் பற்றியோ எனக்கு எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. கண்காட்சிக்காக என்னிடம் புத்தகங்களை ஒப்படைத்த நூற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகவே அவரையும் நான் அப்போது கருத்தியிருந்தேன். குறித்த கண்காட்சியில் எங்கட புத்தகங்களுடன் இணைத்துக்கொண்ட எழுத்தாளர்களில் நூறு எழுத் தாளர்களின் விபரங்களை தொகுத்து எழுத்தாளர் விவரத் திரட்டு ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தேன், அதிலே திரு என்.செல்வராஜா அவர்களை பற்றிய சிறு குறிப்பே இடம்பெற்றிருந்தது, விற்பனைக்காக எனக்கு கிடைத்த புத்தகங்களில் அவரைப் பற்றி இருந்த தகவல்களை வைத்து சிறுகுறிப்பு ஒன்றை சேர்த்திருந்தேன். அவரது ஒளிப்படத்தைக்கூட நான் சேர்க்கவில்லை, ஏனெனில் அவருடன் நேரடியான தொடர்பு எனக்கு இருக்கவுமில்லை, யாரென்று அறியாததால் ஒளிப்படத்தை பெற்றுக்கொள்ளமுடியவில்லை. ஆனால் என்று அவரோடு தொலைபேசியில் உரையாடி எங்களுக்குள் அறிமுகங்கள் ஏற்பட்டதோ அன்றுமுதல் இன்றுவரை அவரோடு நான் பேசிக் கொள்ளாதநாளே இல்லை எனலாம். அவரது தொடர்பு கிடைத்த பின்னர் எங்கட புத்தகங்களும் பல பரிமாணங்களைக் கொண்ட அமைப்பாக வளர்ச்சி கண்டது. இன்றுவரை எங்கடபுத்தகங்களின் பயணமானது நூலியலாளரின் வழிகாட்டலினால் அழுத்தமான அடிகளை எடுத்து வைத்து முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது, தொய்வின்றி பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சாதாரணமா ஒருமுறை கண்காட்சியை நடத்தி அதிலே ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களை காட்சிப்படுத்துவோம். ஈழத்து எழுத்தாளர்களை வாசகர்களிடம் அறிமுகம் செய்து வைப்போம் என எண்ணியே குறித்த கண்காட்சியை எங்கட புத்தகங்கள் என்ற பெயரில் 2020 ஜனவரியில் ஒழுங்குபடுத்தி யிருந்தேன். ஆனால் முதலாவது கண்காட்சி இடம் பெற்று இன்று நான்காவது வருடத்தை அண்மித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் பொழுதில் எங்கட புத்தகங்கள் குறிப்பிடத்தக்களவான வளர்ச்சியை கண்டுள்ளது எனலாம். எங்கட புத்தகங்கள் என்ற பெயரிலேயே காலாண்டு சஞ்சிகை ஒன்றை தொடக்கி இதுவரை எட்டு இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறது. 2020ஆம் ஆண்டே புத்தக வெளியீட்டு துறையில் கால்பதித்து இதுவரையில் ஒன்பது புத்தகங்களை எங்கட புத்தகங்கள் வெளியீடாக வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறது. பல புத்தக வெளியீட்டு நிகழ்வுகளையும் அறிமுக நிகழ்வுகளையும் கலந்துரையாடல்களையும் ஒழுங்குசெய்து நடத்தியுள்ளது. இவைகளுக்கு மேலாக இதுவரையில் இருபத்தைந்து புத்தகக் கண்காட்சிகளை பல்வேறு பாடசாலைகள், நூலகங்கள் என நடத்தியுள்ளது. இன்று எங்கட புத்தகங்கள் இல்லம் ஒன்றை உருவாக்கி அங்கே எங்கட புத்தகங்களின் அனைத்து செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுக்கும் வகையில் வளர்ந்துள்ளது.

இந்த வளர்ச்சிக்கு பின்னால் இருக்கும் பெரும் தூண் எங்களது நூலியலாளர். ஆனால் அவர் எங்கட புத்தகங்கள் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கும், எங்கட புத்தகங்களுக்கு மட்டுமே வழிகாட்டும் ஒருவரல்ல. ஈழத்து நூல்களை திரட்டி, அவற்றின் விபரங்களை சர்வதேச நியமங்களுக்கு அமைவாக தொகுத்து, நூல்தேட்டம் என்ற பெயரில் வெளியிட்டு வருகிறார். ஒவ்வொரு நூல்தேட்டம் தொகுதியிலும் ஆயிரம் புத்தகங்களின் விபரம் என இதுவரை பதினேழு தொகுதிகளில் பதினேழாயிரம் ஈழத்து புத்தகங்களின் விபரங்களை தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார்.

அதையும் தவிர ஈழத்து கவிதை நூல்களின் விபரங்களின் தொகுப்பு, ஈழத்து நாவல்களின் விபரத் தொகுப்பு, வீரகேசரி வெளியீடுகளின் விபரத்தொகுப்பு, செங்கை ஆழியான் படைப்புலகம், தீவகம், யாழ்ப்பாண பொதுநூலகம், தீ தின்ற தமிழர் தேட்டம், தேடலே வாழ்க்கையாய், வேரோடு விழுதெறிந்து எனப் பல புத்தகங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். நூலகவியல் என்ற சஞ்சிகையை நடத்தி, அந்தச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்திருந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலகவியல் - பெருந்தொகுப்பு இரு பதிப்புகளாக வெளியிட்டிருக்கிறார். இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக ஈழத்து நூல்களுக்கான ஆவணக்காப்பகம் ஒன்றை நிறுவவேண்டும் என்ற கனவோடு வாழ்ந்து வருகிறார். அதற்கான பல்வேறு முயற்சிகளையும் இன்றுவரை எடுத்துவருகிறார். அயோத்தி நூலகசேவை என்ற அமைப்பை ஆரம்பித்து அதனுடாக புத்தகங்களை வெளியிட்டுவருகிறார். சுன்னாகம் பொது நூலகத்துக்கு தானே முன்வந்து பல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது மட்டுமல்லாமல் தொடர்ச்சியாக ஆலோசனைகளை வழங்கிவருகிறார். புகல் எப்ரோட் என்ற அமைப்பின் ஊடாக பிரித்தானியா விலிருந்து பெருந்தொகையான ஆங்கில புத்தகங்களை

சேகரித்து ஈழத்து அனுப்பி அவற்றை பாடசாலை நூலகங்கள் மற்றும் பொதுநூலகங்களுக்கு வழங்கி ஆங்கில வாசிப்பையும் ஊக்குவித்து வருகிறார்.

புலம்பெயர்ந்து பிரித்தானியாவில் வாழ்ந்து வந்தாலும் ஈழத்தில் புத்தக உலகு பற்றியே எப்போதும் அவரது சிந்தனை இருக்கும். எங்கட புத்தகங்களுக்கு எவ்வாறாக தானே முன்வந்து பல்வேறு வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பையும் வழிகாட்டுதல்களையும் வழங்கி வருகிறாரோ, அதேபோல எங்கு யார் ஏதாவது நூல்கள் தொடர்பில் ஏதாவதொரு முயற்சி எடுக்கிறார்களோ அவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதையும், ஆதரவளிப்பதையும் வழக்கமாக கொண்டுள்ளார். அறிந்திரன் எனும் சிறுவர் சஞ்சிகை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவர தொடங்கியபோது மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தார். அதேபோல அச்சாண்டி என்ற இளையோர் சஞ்சிகை வெளிவர வழிகாட்டியாகவும் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகவும் இருக்கிறார்

இவைகள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, நூலகவியல் என்ற பெயரில் தான் 2000ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியிட்டுவந்த சஞ்சிகையை நினைவுகூர்ந்து, அதே போல ஒரு சஞ்சிகையின் அவசித்தை எமக்குணர்ந்தி, எங்கட புத்தகங்கள் சஞ்சிகை வெளிவர முக்கிய காரணியாகவும் இருந்தார். இன்றுவரையில் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்து எம்மை வழிநடாத்தி வருகிறார்.

பல்வேறு விருதுகளை பல்வேறு நாடுகளிலும் பெற்றிருக்கும் இவர், விருதுகளுக்கு மேலாக விரும்புவது தான் செய்யும் பணி எதிர்கால சந்ததிக்கு பயனுள்ளதாக அமைகிறது என்பதை உணரும்போதே என குறிப்பிடுகிறார். ஈழத்து பதிப்பிலக்கிய பரப்பில் நீண்டகாலமாக காத்திரமான பணியை ஆற்றிவரும் நூலியலாளர் என்.செல்வராஜா அவர்களைப் பற்றியும் அவர் ஆற்றி வரும் பணிகள் பற்றியும் ஈழத்து மக்கள் பரப்பில் பெருமளவில் அறிதல் இல்லை என்னும் ஆதங்கம் எனக்கு உள்ளது. அவரை பற்றிய விபரங்களையும் அவரது வெளியீடுகள் மற்றும் பணிகள் பற்றிய விரிவான தகவல்களையும் இக்கட்டுரையில் சேர்ப்பது இக்கட்டுரையை இன்னும் காத்திரமானதாகும் என நான் நம்புகிறேன்.

பெயர்: நடராஜா செல்வராஜா (என்.செல்வராஜா)

பிறந்த திகதி: 20 ஒக்டோபர் 1954

மனைவி: திருமதி விஜயலட்சுமி செல்வராஜா

பிள்ளைகள்: செளமியா செல்வராஜா

கௌதமன் செல்வராஜா

மௌலியா செல்வராஜா

பேரப்பிள்ளைகள்: ஓவியா, அர்ச்சனா

பிறப்பிடம்: தண்டுகம், கொழும்புமாவட்டம், இலங்கை.

தாய்வழி வாழ்விடம் அன்னை இல்லம், ஆனைக்கோட்டை, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

புலம்பெயர்வு: 04.10.1992

புகலிடம்: ஐக்கிய இராச்சியம்

புகலிடத்து முகவரி: 14, Walsingham Close, Luton, LU2 7AP, Bedfordshire, United Kingdom

தொழிற்றுறை:

யாழ்ப்பாணம் இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரி, நூலகப் பதவி. (மே 1978-ஏப்ரல் 1979)

யாழ்ப்பாணம் சர்வோதய சிரமதானச் சங்கத்தின் யாழ்மாவட்ட நூலகப் பொறுப்பாளர். (ஏப்ரல் 1979-ஜனவரி 1980)

இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகர், திருகோணமலை மாவட்டம். (பெப்ரவரி 1980-பெப்ரவரி 1981)

இந்தோனேசியா, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் (UNDP Volunteer Project) கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதி (பெப்ரவரி 1981-பெப்ரவரி 1982)

(இத்திட்டத்தின் கீழ் இந்தோனேசியாவின் ஜாவாபாரத் பகுதியில் உள்ள பண்டுங் மாநிலத்தில் உள்ள மரேங்மாங் என்ற கிராமத்தில் ஒரு பொது நூலகத்தினை ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் உதவியுடன் நிறுவி அக்கிராம மக்களுக்கு பொது நூலக சேவைகளை அறிமுகம்செய்து வைத்திருக்கிறார். இவரது சேவையின் ஞாபகார்த்தமாக இந்நூலகம் அமைந்துள்ள பாதைக்கு “ஜலாங் செல்வா” என்று கிராமத்தவரால் பெயர் தூட்டப்பட்டமையும், இந்நூலகத்திட்டத்தை பார்வையிட இந்தோனேசியாவின் கல்வி மந்திரியே வருகைதந்து திரு என் செல்வராஜா அவர்களை கௌரவித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.)

இலங்கை சர்வோதய சிரமதானச் சங்கத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்ட மத்திய நூலகப் பொறுப்பாளர் (மார்ச் 1982-நவம்பர் 1983)

யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலி, ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் (Evelyn Rutnam Institute for Inter cultural Studies) ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளர். (டிசம்பர் 1983-டிசம்பர் 1989)

கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலையம், (International Centre for Ethnic Studies) ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளர் (ஜனவரி 1990-ஓக்டோபர் 1992) (இந்தக் காலகட்டத்தில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், இந்து சமய விவகார அமைச்சு ஆகியவற்றின் நூலகங்களை புனரமைத்துத் தரும் பணியையும் மேற்கொண்டிருக்கிறார். கொழும்பு இனத்துவத்துக்கான சர்வதேச நிறுவனம் திரு.நீலன் திருச்செல்வம் அவர்களால் தாபிக்கப்பட்டு வழிநடத்தப்பட்டது. அவரது நம்பிக்கைக்குரிய ஆய்வு நூலகராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பு தனக்குக் கிடைத்ததாகவும் அக்காலகட்டத்தில் செல்விராதிகா குமாரசுவாமி, கவிஞர் சேரன், சுனில் பஸ்தியான் போன்ற அறிவுஜீவிகளின் தொடர்பும் கிட்டியதாக குறிப்பிடுகிறார் ஓக்டோபர் 1992இல் லண்டனுக்குப் புலம் பெயரும்வரை இந்தப் பணியை தொடர்ந்திருக்கிறார்..)

தற்போதைய தொழில்:

1993 முதல் ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின்- அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றுகின்றார். (Royal mail- Bureau Services)

வகித்த, வகிக்கின்ற பதவிகள் - சமூகப் பணிகள் :

ஸ்தாபகர், நிர்வாக இயக்குநர், அயோத்தி நூலக சேவைகள், யாழ்ப்பாணம். (தாபிதம் 1985)

(தமிழ்ப்பிரதேசத்தின் நூலகவியல் துறையின் அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் நோக்குடன் இலங்கையின் பிரதான தமிழ் நூலகர்களாக இருந்த எஸ்.எம்.கமால்தின் (இலங்கைத்

தேசிய நூலகப்பணிப்பாளர்), வே.இ.பாக்கியநாதன் (முன்னாள் யாழ்ப்பாண பொது நூலகர், யாழ்.தொழில் நுட்பக்கல்லூரி அதிபர், நூலகச்சங்கத்தின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்), சி.முருகவேள், (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பிரதம நூலகர்), திருமதி எஸ்.பரராஜ சிங்கம், (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக உதவி நூலகர்), திருமதி விமலா பாலசுந்தரம், (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக உதவி நூலகர், ரூபாவதி நடராஜா, (யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகர்) ஆகியோரை இணைத்து அயோத்தி நூலக சேவைகள் என்ற இந்த அமைப்பு தாபிக்கப்பட்டது. “நூலகவியல்” என்ற காலாண்டு சஞ்சிகையின் வெளியீடு 7 ஆண்டுகளாக இவ்வமைப்பினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இச்சஞ்சிகைக்கான ஆசிரியராக திரு என்.செல்வராஜா அவர்களே பணியாற்றியிருந்தார். தமிழ்ப்பிரதேசங்கள் தோறும் நூலகக் கருத்தரங்குகளை மேற்கொண்டதுடன் தமிழில் நூலகவியல் துறை நூல்கள் ஏழு இவ்வமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தற்போது இலண்டனில் இவ்வமைப்பு இயங்கி வருகின்றது. தாயகத்தில் நூலகசேவைகளை மேற்கொள்ள உதவும் வகையில் இணைப்பகமாக செயற்படுகின்றது.)

இலண்டன், தமிழர் தகவல் நிலையம், இயக்குநர் நூலக சேவைகள், ஆவணக்காப்பகப் பிரிவு. (1992-1997)

நூலகவியல்: காலாண்டுச் சஞ்சிகை: தாபக ஆசிரியர் (1985-1991)

தொகுப்பாசிரியர் நூல்தேட்டம் (1990-)

(இலங்கைத் தமிழர்களின் தமிழ் நூல்கள் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பிற புகலிட நாடுகளிலும் பரவலாக வெளியிடப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் எந்தவொரு நாடும் நிறுவனமும் அதை தொகுத்து ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள முன்வரவில்லை. இலங்கைத் தேசிய நூலகம் இத்தகைய பணியை சட்டபூர்வமாக மேற்கொண்டு வருகின்ற போதிலும் தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை என்பதை அவர்களது இலங்கைத் தேசிய நூல்விபரப் பட்டியல் தொகுதிகளில் இடம்பெறும் தமிழ் நூல்களின் எண்ணிக்கையிலிருந்து எவரும் கண்டறியலாம். இந்நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் இவரது தனிமனித முயற்சியை 1990இல் தொடங்கி இன்று (2023) வரை ஒரு தொகுதியில் குறிப்புரையுடனான 1000 நூல்கள் என்ற வரையறையில் பதினேழு தொகுதிகளாகத் தொகுத்து வழங்கிவருகிறார். தற்போது பதினெட்டாவது தொகுதிக்கான தொகுப்பு வேலைகள் நடைபெறு கின்றன குறிப்பிடுகிறார். 20 தொகுதிகளில் 20000 ஈழத்துத் தமிழர்களின் நூல்களையாவது தொகுத்து வழங்கவேண்டும் என்பது இவரது திட்டமாகும். தன் வாழ்வின் நீட்சியைப் பொறுத்தும் எழுத்தாளர்கள், நிதிவழங்குநரின் பங்களிப்பையும் பொறுத்து நூல்தேட்டம் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையும் விரிவடையலாம் என குறிப்பிடுகிறார்.)

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம். ஆலோசனைக் குழு (1991 - இன்றுவரை)

புக்ஸ் அப் ரோட் நிறுவனம், டண்டி, ஸ்கொட்லாந்து (2004-)

(புக்ஸ் எப் ரோட் அமைப்பின் மூலமாக 2013இல் ஒரு கொன்டெய்னர் நூல்கள் (180 பல்களில்) 300க்கும்

அதிகமான வடக்கு கிழக்கு மலையகப்பிரதேச பாட சாலை நூலகங்களுக்கும் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் உள்ளிட்ட பிரதான பொது நூலகங்களுக்கும் சென்றடைய வழிவகை செய்துகொடுத்துள்ளார். இதன் ஒரு முன்னோடி அம்சமாக இந்நிறுவன இயக்குநர் ஜோன் கால்டிங் அவர்களை யாழ்ப்பாணம், திருக் கோணமலை, மட்டக்களப்பு, கண்டி ஆகிய இடங்களுக்கு 2013 ஜனவரியில் அழைத்துச் சென்று அவர்களது உதவிபெற்ற நிறுவன அதிபர்கள், நூலகர்களுடன் கலந்துரையாட வைத்திருக்கிறார். அதன் மூலம் புக்ஸ் எப்ரோட் அமைப்பின் தொடர்பணிகளுக்கு ஒரு பலமான நம்பிக்கையான அத்திவாரத்தை உருவாக்க முடிந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். தொடர்ந்தும் 2019 டிசம்பரில் ஒரு கொன்டெய்னர் (75,000 நூல்கள்) வட பிரதேசத்திற்கு அனுப்பிவைத்திருக்கிறார்கள். மேலும் இவரது முன்னெடுப்புக்களால், 2023இல் 20 அடி கொன்டெய்னர் ஒன்று முல்லைத்தீவு, கேகாலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பிவைக்கும் பணி நிறைவெய்தியுள்ளது. 2024 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் 40 அடி கொன்டெய்னர் ஒன்றில் 1,00,000 நூல்கள் மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.)

ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வகமும்
European Tamil Documentation and Research Centre (2008-)

(19.4.2008 இல் லண்டனில் ஆய்வாளர்களுக்கும், எதிர்கால ஈழத்துத் தமிழ்ச்சிறார்களுக்கும் எமது இனம், கலாச்சாரம், வரலாறு பற்றிய ஆவணங்களை சேகரித்துப் பாதுகாத்து வழங்கும் நோக்குடன் இவ்வமைப்பினை லண்டனில் வாழும் சில புத்திஜீவிகளின் உதவியுடன் உருவாக்கியிருக்கிறார். இந்நிறுவனத்திற்கென தன்னிடம் உள்ள 5000க்கும் அதிகமான தமிழியல்சார் வரலாற்று நூல்களையும் ஒதுக்கிவைத்துள்ளார். பிரித்தானிய சரிட்டியாக (Charity No.1127365) பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள இவ்வமைப்பு காலக்கிரமத்தில் வீறுடன் இயங்கி எனது கனவை நனவாக்கும் என்ற நம்பிக்கை இவரிடம் அதிகமாகவே உள்ளது. இன்று எம்மவரிடம் இத்தகையதொரு அமைப்பின் தேவை உணரப்படாத நிலையில் தனித்து இவ்வமைப்பைக் கட்டியெழுப்பும் வலுவும், நிதியும் அவரிடம் இல்லை. பொருத்தமான நலன்விரும்பிகளின் தொடர்பினை வேண்டிக் காத்திருப்பதைத் தவிர தன்னால் எதுவும் செய்யமுடியாமலுள்ளது என ஆதங்கத்துடன் குறிப்பிடுகிறார்.)

லண்டன் தமிழ் புத்தகச்சந்தையும் எழுத்தாளர் வாசகர் சந்திப்பு நிகழ்வு

London Tamil Book Fair and Authors meet readers event. (2011-)

(16.10.2011 இல் Lord Brooke Hall, Shernhall Street, Walthamstow, E17 3 EY என்ற முகவரியில் உள்ள மண்டபத்தில் முதலாவது புத்தகச்சந்தையை ஒழுங்குசெய்து வெற்றிகரமாக நடத்தியிருக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து ஈஸ்ட்ஹாம், இல்போர்ட், ஈலிங், பிரதேசங்களில் ஆறு புத்தகச்சந்தைகளை தொடர்ச்சியாக நடத்தியிருக்கிறார். இது முழுமையானதொரு புத்தகச் சந்தையேயன்றி புத்தகக் கண்காட்சியல்ல. லண்டன்வாழ் தமிழ்

எழுத்தாளர்களுக்குத் தாம் முன்னர் வெளியிட்ட நூல்களைச் சந்தைப்படுத்தும் பொது வாய்ப்பினையும் இந்நிகழ்வு சாத்தியமாக்குகின்றது.)

ஊடகவியல்துறை பணிகள்

I.B.C.தமிழ் அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கழகம்

சஞ்சிகைகளில் எழுத்துப் பணி

(இலண்டனிலிருந்து வெளிவரும் தேசம், வடலி, புதினம், தென்றல் ஆகிய ஊடகங்களின் வாயிலாகவும் கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் தமிழர் தகவல் மாதாந்த இதழ் வாயிலாகவும் தமிழ் பிரசுரங்கள், தமிழ் எழுத்தாளர் அறிமுகங்கள் பற்றிய தொடர் கட்டுரைகள் எழுதி வந்திருக்கிறார். இதன்வாயிலாக தாயகத்திலும், புகலிடத்திலும் உள்ள தமிழரின் படைப்புக்களை உலகெங்கும் அறிமுகப்படுத்தும் பணியினை முழு மூச்சுடன் மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறார். தற்பொது, எழுநா, தாய்விடு, வீரகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்தும் எழுதிவருகிறார். தமிழரின் நூலியல்சார் குரல் நாடுகளின் எல்லைகளைக் கடந்து ஒலிக்க வேண்டும் என்பதே தனது அடிப்படை நோக்கமென குறிப்பிடுகிறார்.)

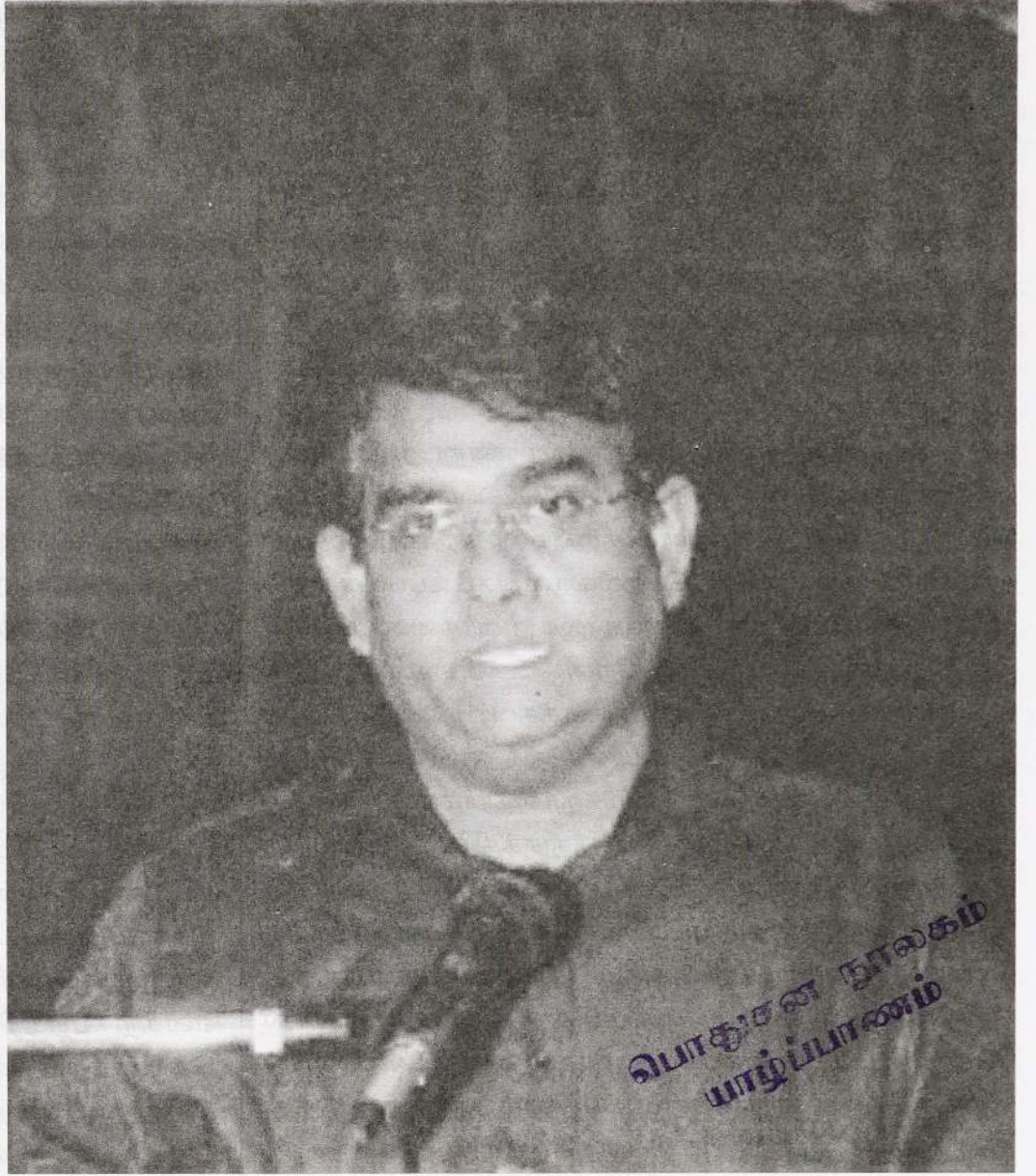
விருதுகள் - வாழ்த்துப் பத்திரங்கள்

1. கனடா தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினால் வழங்கப்பட்ட "தமிழர் தகவல் விருது 2004"ம் தங்கப் பதக்கமும்
2. கண்டி சிந்தனை வட்டம் வழங்கிய "எழுத்தியல் வித்தகர் விருது 2005"
3. அவுஸ்திரேலியா-தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கம், வழங்கிய "சேவைநலன்பாராட்டுவிருது 24.11.2007"
4. அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டத்தாபனம்-தமிழ் 1997-2007 பத்தாவது ஆண்டு நினைவின்போது வழங்கப்பட்ட பணிமதிப்பளிப்பு விருது.
5. உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு இயக்கம்-இந்திய ஒன்றியம், சென்னை பாரதிய வித்யா பவனில் வழங்கிய வரவேற்புபசாரத்தின்போது வழங்கிய வாழ்த்துப் பத்திரம்-29.01.2013.
6. தமிழியல் விருது 2012. மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் வழங்கிய 2011இல் வெளிவந்த சிறந்த ஆவணமாக்கல் நூலுக்கான தமிழியல் விருது நூல்தேட்டம் தொகுதிக்கு வழங்கப்பட்டது.
7. லண்டன் தமிழினி குலேந்திரன் வழங்கிய 2013-வாழும்போது வாழ்த்துவோம் விருது சிறந்த நூலியலாளருக்கும் தொகுப்பாளருக்குமான விருது. (27.7.2013)
8. IPRA 2017: First Honourable Mention-(Informed Peer Recognition Award 2017) பிரித்தானியாவைத் தளமாகக் கொண்டு சேவையாற்றும் நூலக சேவையாளர்களுக்கான கௌரவ விருது.
9. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து வழங்கிய வவுனியூர் இரா.உதயணன் இலக்கிய விருது 2018
10. புங்குடுதீவு தொண்டர் திருநாவுக்கரசு நற்பணி ஒன்றியம், ஜேர்மனி-தொண்டரின் திருமுரசு-105.10.2019.
11. பாரிஸ் வென் மேரி அறக் கட்டளையின் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது 06.08.2023.

என்.செல்வராஜாவின் நமக்கென்றொரு பெட்டகமும்

நூலகச் சிந்தனைகளும்

செல்வராஜா அவர்கள் - பெரும்பாலானவர்களுக்கு அறிமுகமானது போல - எனக்கும் நூல் தேட்டம் செல்வராஜா என்றே அறிமுகமானவர். புலம்பெயர்ந்து கனடாவிற்கு வந்து நான் புத்தக வாசிப்பிற்கு மீண்டும் திரும்பிக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் இலங்கையில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் புத்தகங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்வது என்பதே மிகவும் கடினமான ஒன்றாக இருந்தது. இப்பொழுது ரொரன்றோவில் தமிழ்ப் புத்தகக் கடையென்று ஒன்றுதான் இருக்கின்றது. ஆனால் அந்தக் காலப்பகுதியில் 5 புத்தகக் கடைகள் இருந்தன. இவற்றைத் தவிர தனிப்பட்ட முயற்சிகளால் புத்தகங்களை எடுத்து விற்பவர்களும் இருந்தனர். ஆனால், அப்படி இருந்தபோதும் இலங்கையில் இருந்து வெளிவருகின்ற புத்தகங்களைப் பெற்றுக்கொள்வது என்பது கடினமான ஒன்றாகவே இருந்தது. நான் கனடாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்து பன்னிரண்டு வருடங்களின் பின்னரே முதல்முறையாக இலங்கைக்குப் போனபோதுதான் அங்கே எத்தனை புத்தகங்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க

முடிந்தது. அப்படி இருக்கின்றபோது இலங்கையில் இருந்து வெளிவந்த, வெளிவருகின்ற புத்தகங்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தைப் பதிவாகவும் சாட்சியாகவும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருந்தவை பெரியளவிலான நூல் தொகுதிகளாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த நூல் தேட்டம் தொகுப்புகள். பின்னர் வலைப்பதிவுக் காலங்களில் வலைப்பதிவுகளுடாகவும் குழுமங்களுடாகவும் பல அறிமுகங்களும் உரையாடல்களும் நிகழ்ந்தன என்றாலும் முறையான பதிவுகளைச் செய்தது நூல்தேட்டமே!

நூல்தேட்டம் போன்ற வேலைத்திட்டங்கள் அமைப்புரீதியாக/ நிறுவனரீதியாக செய்யப்படவேண்டிய பெரிய வேலைத்திட்டங்கள். அப்படியான வேலைத்திட்டங்களை தனி நபர்கள் செய்வதை நான் பொதுவாக ஆரோக்கியமான ஒன்றாகப் பார்ப்பதில்லை. ஆனால் நூல் தேட்டம் என்பது செல்வராஜா என்கிற ஒருவரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட மிகப் பிரமாண்டமான வேலைத்திட்டம். இங்கே நான் பிரமாண்டம் என்ற சொல்லை மிகவும் பிரக்கூபூர்வமாகவே சொல்கின்றேன், ஏனென்றால் பிரமாண்டத்தை பிரமாண்டம் என்றுதான் சொல்லமுடியும். அதன் 15 தொகுதிகளில் கிட்டத்தட்ட 15000 ஈழத்துநூல்கள் பட்டியலாக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதுடன் அவை குறித்த சுருக்கமான அறிமுகங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நூல்தேட்டம் தொகுதிகளை எனது வீட்டு நூலகத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்கிற ஆர்வத்தில் ஒருமுறை செல்வராஜா அவர்களைத் தொடர்புகொண்டு நூல்தேட்டம் தொகுதிகளை எப்படி கனடாவுக்குப் பெற்றுக்கொள்வது என்று கேட்டிருந்தேன். அதற்கு அவர் சொன்னார் "ராசா, அதை நீங்கள் கனடாவுக்கு எடுக்கிறதென்றால் கனகாக முடியும், நான் எல்லாத் தொகுதிகளையும் ஒன்லைனில் கொடுத்திருக்கிறேன் தானே,

நீங்கள் அங்கேயே பார்த்துக்கொள்ளுங்கோ” என்று. இதை ஒரு முக்கியமான பண்பாக நான் பார்க்கின்றேன். புலமைச் சொத்து அனைவரிடமும், குறிப்பாக அந்தத் துறைகள் குறித்துச் செயற்படுபவர்களிடம் போய்ச் சேரவேண்டும் என்கிற அக்கறையாகவே அவர் எனக்குச் சொன்ன பதிலினை நான் பார்க்கின்றேன். அத்துடன், அந்தத் தொகுதிகளை வாங்க விரும்புவோருக்கு இருக்கக் கூடிய பொருளாதாரச் சமைகள், வசதியீனங்கள் பற்றியும் அக்கறைகொண்டதோர் பண்பாக அதனை நான் விதக்கின்றேன்.

நூல்தேட்டம் செல்வராஜா என்று அறியப்பட்டு வந்த செல்வராஜா அவர்களைச் சுட்டுவதற்கான மிகப் பொருத்தமான சொல்லாக நூலியலாளர் என்பதையும் நூலியலாளர் என்ற சொல்லால் சுட்டப்படக்கூடிய பொருத்தமானவராக செல்வராஜா அவர்களையும் நான் இங்கே கூறிக்கொள்கின்றேன். உண்மையில் இது குறித்து மிக விரிவாக எடுத்துரைத்தவர் நண்பர் சத்திய தேவன், அவரது கூர்மையான அந்தக் கணிப்பிற்கும் நன்றி கூறிக்கொள்கின்றேன். நூலகராகவும், ஈவ்லின் ரட்ணம் நூலகத்திற்கான உந்துசக்தியாக அமைந்த அவரது பங்களிப்புகள், நூலகவியல், நூலகங்கள் என்கிற கருத்தாக்கம், பட்டியலாக்கம் ஆகியவற்றிற்கான அவரது பங்களிப்புகளுக்கும் மேலாக பதிப்பாக்கம், நூலொன்றினைப் பதிப்பித்தல் தொடர்பால் தொழினுட்ப ரீதியிலான வழிகாட்டல்கள், உள்ளூரில் புத்தகம் ஒன்றைப் பதிப்பிப்பதிலும் சந்தைப்படுத்துவதிலும் விற்பதிலும் இருக்கக் கூடிய சவால்கள், அவற்றை எதிர்கொள்வதற்கான பொறிமுறைகள், இந்திய நூல்களால் ஈழத்துப் பதிப்புச்சுழல் எப்படி நசுக்கப்படுகின்றது, இவற்றுக்கு இடையில் நிகழக்கூடிய அசமத்துவம், வாசிப்பினைப் பரவலாக்கல், கிராமிய நூலகங்கள் என்பதை ஒரு செயற்பாடாக்குதல் போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் குறித்து தொடர்ந்து எழுதியும் உரையாடியும் செயற்பட்டும் வருகின்ற செல்வராஜா அவர்கள் நூலியலாளர் என்கிற சுட்டுதலுக்கு மிகப் பொருத்தமானவரே.

நமக்கென்றொரு பெட்டகம் : தமிழ்த்தேசிய நூலகச் சிந்தனைகள் என்கிற இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு கட்டுரைகளும் பேசுகின்ற விடயங்களைத் தனித்தனியே குறிப்பிடுவதைத் தவிர்த்து இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள கருத்தாக்கங்கள் குறித்து நான் கவனப்படுத்துகின்றேன்.

இந்நூல் ஆவணக்காப்பகம், நூலகம் ஆகிய இரண்டினதும் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதுடன் இவை இரண்டிற்குமான வேறுபாடுகளையும் எடுத்துரைக்கின்றது. ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றையும் பதிவுகளையும் சமகாலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் வரக்கூடிய ஆய்வுத்தேவைகளுக்காக பேணிப் பாதுகாத்து வழங்கக்கூடிய இடமாக ஆவணக்காப்பகத்தை செல்வராஜா குறிப்பிடுகிறார். அதேநேரம் நூலகம் என்பது அனைத்துத் தரப்பினரது வாசிப்புத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாகவும் இலகுவில்

அணுகக் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதை செல்வராஜா வலியுறுத்துகின்றார். பொதுவாக நாம் நூலகம் என்று யோசிக்கும்போது அங்கே இருக்கக் கூடிய கனமான விடயங்களை உள்ளடக்கிய “தீவிர இலக்கியம்” என்று சொல்லப்படக்கூடிய நூல்களையே நினைவில்கொள்வோம். ஆனால் செல்வராஜா நூலகங்கள் குறித்துப் பேசும்போதெல்லாம் சிறுவர் நூலகங்கள் குறித்தும் நூலகங்களை சிறுவர்களுக்கு அணுகுமாக்குவது குறித்தும் விசேட அக்கறையுடன் இருப்பதை அவரது கட்டுரைகளுடாகத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. சிறுவர் நூலகங்கள் குறித்தும் அங்கே எப்படியான புத்தகங்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது குறித்தும் சிறுவர் நூலகங்கள் எப்படி ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பது குறித்தும் அந்தப் புத்தகங்களை சிறுவர்களிடமும் சிறுவர்களைப் புத்தகங்களிடமும் சேர்த்து வைப்பதற்கும் என்ன வெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்பது குறித்தும் அவர் கவனம் செலுத்துகின்றார்.

இந்தப் புத்தகத்தில் தீவகப் பிராந்திய நூலகம், புங்குடுதீவுப் பிராந்திய நூலகம் ஆகிய இரண்டு கட்டுரைகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நூல் வெளியீட்டிற்குப் பிற்பட்ட காலங்களிலும் மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற அரங்கம் என்கிற பத்திரிகையில் மட்டக்களப்பில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நூலகத்தின் உள்ளடக்கம் குறித்தும் பொதுநூலகங்களில் தன்மை குறித்தும் அவர் எழுதிக்கொண்டிருக்கின்ற கட்டுரைத் தொடர் மிகப் பெறுமதியானது. கிராமங்களில் நூலகங்கள் குறித்து அக்கறைப்படுகின்ற, விதை குழுமத்தினூடாக புத்தகக் குடில் போன்ற சிறு நூலக அமைப்புத் திட்டங்களை முன்னெடுத்துவருகின்ற எமக்கு எழக்கூடிய பல குழப்பங்களுக்கும் கேள்விகளுக்கு தொழினுட்பரீதியில் பதிலளிக்கக்கூடியதாக இந்தத் தொடர் அமைகின்றது.

ஒரு லண்டன் கடிதம் என்கிற கட்டுரை கடித வடிவில் மிகமுக்கியமான ஒருவிடயத்தைப் பேசுகின்றது. புலம்பெயர் நாடுகளில் இருக்கின்ற முதல்தலைமுறை தமிழர்கள் புலம்பெயர் நாடுகளில் இருக்கின்ற தமக்கு அடுத்த தலைமுறையினருடன் கொண்டிருக்கக் கூடிய உறவு குறித்தும் அவர்களுடன் கொண்டிருக்கவேண்டிய ஊடாட்டம் குறித்தும் இந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதேநேரம், புலம்பெயர் நாடுகளில் இருப்போர் தாயகத்தில் இருப்போரின் நாளாந்த நடவடிக்கைகளையும் அரசியல் நடவடிக்கைகளையும் Remote Politics செய்வது குறித்து இந்தக் கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் மிகமுக்கியமானவை. இந்தப் புத்தகத்தின் சமர்ப்பணத்தை இங்கே ஒருமுறை வாசித்துக்காட்டுகின்றேன்.

“ஈழத்தமிழர்களின் அறிவியல் முதுசொத்தை தலைமுறை தலைமுறையாகப் பெட்டகங்களில் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறைக்குக் கையளித்துவந்த எமது மூதாதையினருக்கும் பெட்டகங்களையும் பெட்டகக் கலாசாரத்தையும் தொலைத்துநிற்கும் எமது

தலைமுறையினரின் முதுசொத்தை அடுத்த தலை முறைக்கு கடத்த வழிதேடி அலையும் இளைய தலைமுறையினருக்கும் இந்நூல் சமர்ப்பணம்”

இந்தச் சமர்ப்பணத்தின் விளக்கமாக அமைந்ததே ஒரு லண்டன் கடிதம் என்கிற கடித வடிவிலான கட்டுரை.

இந்நூலில் குறிப்பிடப்படுகின்ற தேசிய நூலகம் என்கிற கருத்தாக்கம் மிக முக்கியமான ஒன்று. தேசிய நூலகம் என்பது குறித்த தேசியத்தின் வரலாறு, பண்பாடு, அதன் நிலவியல், ஆளுமைகள், அந்த ஆளுமைகள் குறித்த பதிவுகள் ஆகியவற்றை எல்லாம் திரட்டிவைத்திருக்கின்ற ஓரிடமாக இருக்கவேண்டும் என்பதை செல்வராஜா வலியுறுத்துகின்றார். செல்வராஜா எழுதிய பல்வேறு கட்டுரைகளில் இலங்கையின் தேசிய நூலகங்கள் என்பவற்றுள் முறையாக உள்ளடக்கப்பட்டாத /வெளித்தள்ளப்படுபவர்களாக வடக்கு கிழக்கு /தமிழர்கள் சார்ந்த பதிவுகள் இருப்பதை அவர் ஆதாரபூர்வமாகவும் புள்ளிவிபரங்களுடாகவும் முன்வைத்து வருகின்றார். அப்படி வெளித்தள்ளப்பட்டு /உள்வாங்கப்படாதவர்கள் இலங்கை தேசியம் அல்லாத இன்னொரு தேசியர்களாக தம்மை உணர்கின்றனர் என்கிற விடயத்தையும் செல்வராஜாவின் எழுத்துகளினூடாக உணர முடிகின்றது. தமிழ், மலையக, முஸ்லிம் தேசிய இனங்களை இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் அரசியல் ரீதியாகவும் புரிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. இவ்வாறு நூலகங்கள் எவற்றைத் தம்முள் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று பேசுகின்றபோது நூலக மொன்றிற்கு என்று பெரியதோர் கட்டடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் அதற்குப் புத்தகங்கள் தேவையென்றும் வந்த அறிப்பொன்றைக் குறிப்பிடும் செல்வராஜா, பல்வேறு தனிநபர்களாலும் அமைப்புக்களாலும் ஏற்கனவே திரட்டப்பட்ட, சேகரித்து வைக்கப்பட்ட, ஆவணப்படுத்தி வைக்கப்பட்ட புத்தகங்களை ஒன்றிணைத்தே தேசிய நூலகங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். நூலகம் என்பது கட்டப்பட்ட கட்டடத்தினை புத்தகங்களால் நிறைத்து வைப்பது அல்ல என்பதை செல்வராஜா ஆணித்தரமாக எடுத்தியம்புகின்றார். யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகம் உருவாக்கப்பட்டபோது அது பல்வேறு தனிநபர்களின் சேகரங்களினையும் ஒன்றிணைத்தே உருவாக்கப்பட்டது தொடர்பான விடயங்களை கமல்தீன், க.சி. குலரத்தினம் ஆகியோர் யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகம் பற்றி எழுதிய நூல்களில் இருந்து செல்வராஜா சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

நூலகங்களை உருவாக்குதல், ஆவணக் காப்பகங்களை உருவாக்குதல் என்பவற்றைப் போன்றே புத்தகச் சந்தைகள் குறித்து செல்வராஜா குறிப்பிடுகின்ற விடயங்களை இந்த இடத்தில் பேசுவது முக்கியமானது என்றே கருதுகின்றேன். இந்தியாவில் இருந்து வெளிவருகின்ற புத்தகங்களை குறிப்பாக அரசியல் நீக்கம் செய்யப்பட்ட அல்லது வலதுசாரி அரசியலைப் பேசுகின்ற புத்தகங்களைப் பெற்றுக்கொள்வது கனடாவில்

இலகுவானதாகவே இருக்கின்றது. ஆனந்த விகடன், குமுதம் போன்றவற்றை பெரும்பாலான பலசரக்குக் கடைகளில் கூடப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவே இருக்கின்றது. அண்மைக்காலமாக பகவத் கீதையை யும் பலசரக்குக் கடைகளில் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் “எங்கட புத்தகங்களை”ப் பெற்றுக்கொள்வது என்பது சிரமமானதாகவே இருக்கின்றது. இங்கே நான் “எங்கட புத்தகங்கள்” என்று சொல்வதை தெளிவாக வரையறை செய்யவிரும்புகின்றேன். எங்கட புத்தகங்கள் என்பது யாழ்ப்பாணப் புத்தகங்களோ, கொழும்புப் புத்தகங்களோ, கிளிநொச்சி, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை, மலையகப் புத்தகங்களோ அல்ல, ஈழத்தவர் நோக்கில் இருந்து இந்தியப் புத்தகங்கள் அல்லாத, ஈழத்தவரின் புத்தகங்களைக் குறிப்பிடுவதற்காக ஒரு சொல்லாகவே “எங்கட புத்தகங்கள்” என்ற பிரயோகத்தை நான் புரிந்து கொள்ளுகின்றேன். ஏன், புலம்பெயர் நாடொன்றில் இருந்து வெளிவரும் புத்தகம் ஒன்றினை இன்னொரு புலம்பெயர் நாட்டினில் பெற்றுக்கொள்வதும் சந்தைப் படுத்துவதும் கூட சிரமமானதாகவே இருக்கின்றது. புலம்பெயர் நாடுகளில் புத்தக விற்பனையைச் செய்கின்ற சிலரிடம் “எங்கட புத்தகங்கள்” என்றால் பணம் கொடுத்து வாங்கமாட்டார்கள், அவை இலவசமாகக் கொடுக்கப்படவேண்டியவை என்கிற அபிப்பிராயமும் இருக்கின்றது. இவற்றுடன் சேர்த்துத்தான் புத்தகச் சந்தைகளுக்குப் பின்னால் இருக்கக்கூடிய அரசியலை நாம் பேசவேண்டியிருக்கின்றது. நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில் முன்றலில் அமைக்கப்படுகின்ற புத்தகச் சந்தையில் இந்தியத் தூதுவராலயத்தின் வகிபாகம், அந்தப் புத்தகக் கண்காட்சியில் விற்கப்படாத இந்தியப் புத்தகங்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு தமிழர் பிரதேசத்தில் உள்ள நூலகங்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுகின்றன, கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதியின் 3000 பிரதிகள் இலங்கையில் உள்ள நூலகங்களுக்காகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதேநேரம் இலங்கையில் இருந்து வெளிவருகின்ற தமிழ்நூல்கள் இவ்வாறு கொள்வனவு செய்யப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகின்றமை போன்றவை குறித்து அவரது உரையாடல் விரிந்து செல்கின்றது. இலங்கையில் இருக்கின்ற புத்தகக் கடைகளின் காட்சிப்படுத்தல்களில் இலங்கையில் இருந்து வெளிவரும் புத்தகங்கள் மெல்லமெல்லமாக பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு, அவை பயிற்சிப் புத்தகங்களுடனும், பின்னர் அங்கிருந்து பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டுப் பழைய புத்தகங்கள் வைத்திருக்கின்ற பகுதிகளுக்கும் சென்றிருப்பதை கடந்த 12 ஆண்டுகளாக இலங்கைக்குச் சென்றுவரும் போதெல்லாம் அவதானித்துவருகின்றேன். இப்படியான சூழலில் புத்தகக் கண்காட்சிகளில் இந்தியப் புத்தகங்களை நிறைத்து, ஈழத்துப் புத்தகங்களைப் புறக்கணித்து புத்தகங்கள் என்றாலே இந்தியப் புத்தகங்கள் என்கிற தோற்றப்பாட்டினை உருவாக்குவதற்கான ஒரு எதிர்ப்புச் செயற்பாடாகவே எங்கட

புத்தகங்கள் என்கிற பெயரில் ஈழத்தவர் நூல்களை விற்கின்ற கண்காட்சி அமைகின்றது. எந்தப் பிரதேசமும் தேசியமும் சாராமால் ஈழத்தவர்களின் புத்தகங்கள் என்கிற நோக்குடன் அது இயங்குவதே அதன் நோக்கத்தை நிறைவாக்கும். எங்கட புத்தகங்கள் என்கிற கண்காட்சியும் இதழ் வெளியீடும் அவற்றின் தொடர்ச்சியான பதிப்புகள் முயற்சிகளையும் இந்தியாவினால் பிரயோகிக்கப்படும் பண்பாட்டு ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் என்கிற பிரக்ஞையின் அடிப்படையில் மிக முக்கியமான செயற்பாடுகளாகப் பார்க்கின்றேன்.

நமக்கென்றோரு பெட்டகம் நூலினை அடிப்படையாக வைத்து நூலியல் குறித்தும் நூலகவியல் குறித்ததுமான செல்வராஜா அவர்களின் கருத்தாக்கங்கள் மற்றும் முன்வைப்புகள் குறித்து இதுவரை பேசியிருந்தேன். ஆனால் இந்தப் பரப்புகளில் நூலியலாளர் செல்வராஜாவின் பங்களிப்பு இன்னும் காத்திரமானது. கிராமிய நூலகங்கள், புத்தகக் குடில்கள் போன்ற விதை குழுமத்தின் செயற்திட்டங்களை இன்னும் விளைதிறனும் விளைத்திறனும் கிராமிய மக்களின் பங்கேற்பும் கொண்டதாக மாற்றுவது குறித்தும் அதில் நாம் எதிர்கொள்ளுகின்ற சவால்கள் குறித்தும் தோழர் சத்தியதேவனுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுதொன்றில் தான் அவர் செல்வராஜா அவர்களின் கிராமிய நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும் என்கிற நூலினை அறிமுகம் செய்தார்.

அந்த நூலானது எமக்கான பல கிடப்புகளைத் திறந்துவிட்டது. கிராமிய நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும் நூலை வாசித்தபின்னர் தான், எமக்கென்றோரு பெட்டகம் என்கிற நூலிற்கான மூலம் அல்லது விதை கிட்டத்தட்ட 40 வருடங்களுக்கு முன்னரே தூவப்பட்டு விட்டது என்பதை நன்குணர்ந்தேன். கிட்டத்தட்ட நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் செல்வராஜா அவர்களும் நண்பர்கள் சிலருமாய் இணைந்து சர்வோதயம் நூலகத் திட்டம் என்ற ஒன்றினை முன்னெடுக்கின்றார்கள். செல்வராஜா அவர்கள் எழுதி, நூலகம் இணையத்தளத்திலே நீங்கள் காணக்கூடிய சர்வோதயம் - கிராம நூலகர்களுக்கான வழிகாட்டி என்கிற சிறுபிரசுரத்தின் பின்பக்கத்தில் நான்கு விடயங்களைப் பட்டியலிட்டிருப்பார்கள்

- கிராமங்கள்தோறும் நடமாடும் நூலகம்
- வீடுகள்தோறும் குடும்ப நூலகம்
- பள்ளிகளுக்கேற்ற மாணவர் நூலகம்
- ஊர்கள்தோறும் பொதுநூலகம்

ஆகியவற்றை உருவாக்கவும் உருவாக்கியதை வளர்க்கவும் உதவும் திட்டம் இது

செல்வராஜாவின் கருத்தாக்கங்களில் முக்கியமான ஒன்றாக இதை நான் கருதுகின்றேன். கிராமங்கள் தோறும் நடமாடும் நூலகம் என்பதன் செயல்வடிவமே அவருடைய சர்வோதய நூலகத் திட்டம். அது என்னவென்றால் ஓரிடத்தில் இருக்கின்ற பிரதான நூலகத்தில் இருக்கின்ற புத்தகங்களை, அவற்றை

விரும்பிப் படிக்கின்ற வாசகர்கள் மற்றும் ஆரம்பநிலை வாசகர்களை நோக்கி, அவர்களது வீடுகளுக்கு தன்னார்வலர்களினூடாக எடுத்துச் செல்லுதல் என்பதை அடிப்படைச் செயன்முறையாக கொண்டியங்குவதாகும். இதன்மூலமாக வாசிப்புப் பண்பாடு விருத்தியடைவதுடன் வீட்டு நூலகங்களை அமைப்பதும் பரவலாகும். வாசிப்புப் பழக்கம் விருத்தியடைந்தாலே நூலகங்கள் வளர்ச்சியடையும். நாம் கட்டடங்களைக் கட்டலாம், புத்தகங்களால் அவற்றை நிரப்பலாம். ஆனால் வாசகர்களாலும், அவர்களின் பயன்பாட்டினாலுமே நூலகங்கள் உயிர்ப்பாக மாறும்.

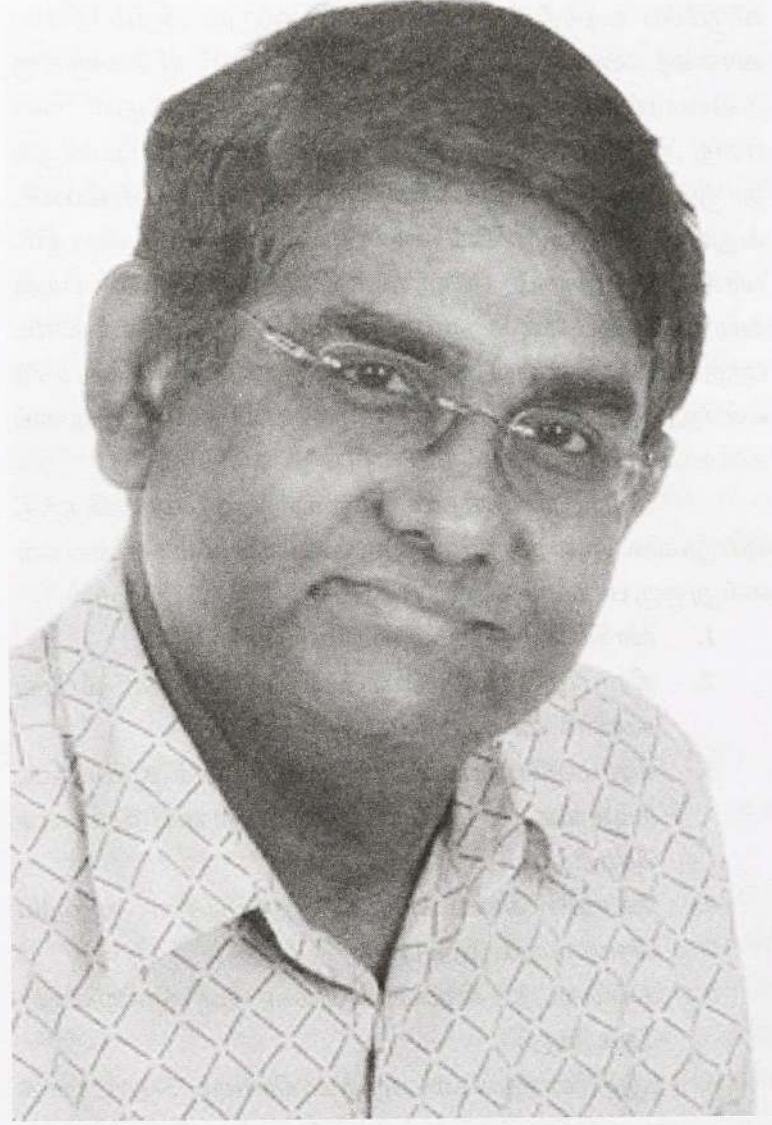
அதுபோல கிராம நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும் நூலில் அவர் கிராமிய நூலகமொன்றின் சேவைகள் என்று ஒரு பட்டியலை இட்டிருப்பார். அந்தப்பட்டியல்,

1. வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஊக்குவித்தல்
2. கிராமம் தொடர்பான வரைபடம், புள்ளி விபரங்களைச் சேகரித்தல்
3. கிராமப் பெரியார்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், கடிதங்கள், அவர்களின் வெளியீடுகளைச் சேகரித்தல்
4. கோயில்கள், புனிதத் தலங்கள் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பு
5. கல்வெட்டு, சிறப்பு மலர்கள் போன்றவற்றைச் சேகரித்தல்
6. பத்திரிகைகளின் அந்தக் கிராமம் தொடர்பாக வருகின்ற வெட்டுத்துண்டுகளைச் சேகரித்தல்
7. கருத்தரங்கு, வாசகர் வட்டம், நூல் விமர்சன கூட்டம் போன்றவற்றை ஒருக்கிணைத்தல்
8. சிறுவர் பிரிவை அமைத்தல்

என்றமைகின்றது. இப்படியான செயற்திட்டங்களை கிராம நூலகங்கள் முன்னெடுக்கும்போது அந்தக் கிராமங்கள் முன்னேற்றப் பாதையில் நகர்வதோடு அந்த நகர்வில் அந்தக் கிராமத்து மக்களும் பிரக்ஞைபூர்வமாக பங்கேற்பதும் உறுதிசெய்யப்படும். நூலகங்கள் - கிராம நூலகங்கள் - அவற்றின் சமகாலத் தேவைகள் என்கிற பெரும்பரப்பிற்கான முக்கியமான பரிந்துரைகளாக இவற்றை நான் கருதுகின்றேன். முன்னர் வாசிப்பதற்குப் புத்தகங்கள் வருவதில்லை தப்பித்துக்கொள்ளல் தொடர்ச்சியாகச் சொல்லப்பட்டுவந்தது. ஆனால் இன்று பல முக்கியமான விடயங்கள் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு தமிழில் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. ஈழத்திலும் கூட முக்கியமான பலநூல்களை குமரன் போன்ற பதிப்பகங்கள் வெளியிட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஆனால் அவை எத்தனை பேரால் வாசிக்கப் படுகின்றன என்பது குறித்து ஆராயவேண்டி இருக்கின்றது. சமூக வலைத்தளங்களின் செல்வாக்கு, காணொலிகளின் மீதான நாட்டத்தின் அதிகரிப்பு போன்ற பல்வேறு காரணிகளை நாம் இதற்குக் காரணமாகச் சொல்லலாம். அதேநேரம் இன்னொரு விடயத்தையும் நான் ஆய்வுநோக்கில் முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். நாம் சிறுவர்களாகவும் பதின்பருவத்தினராகவும் இருந்த தொன்னூறாம் ஆண்டுகளில் - நான்

அப்போது நவாலி /சுதுமலையில் வாழ்ந்தேன் - கொக்குவில் நாச்சிமார் கோயிலுக்கருகாமையில் பெரியதோர் நூலகம் இருந்தது, ஆணைக்கோட்டை கிராமசபை நூலகம் இருந்தது, மானிப்பாய் நகரசபை நூலகம் இருந்தது. இவற்றுக்கு எல்லாம் சிலதடவைகள் போய் இருக்கின்றேன், ஆனால் அவற்றை அணுகுவது எனக்கு இயல்பானதாக இருக்கவில்லை. ஆனால் மானிப்பாயை அண்டிய இடங்களில் இருந்த சின்னச் சின்ன நூலகங்களையெல்லாம் தேடித்தேடிப்போய் புத்தகங்களை எடுத்து வாசிப்பவனாக இருந்திருக்கின்றேன். இப்படியான பல நூலகங்கள் சிறு கடைகளின் / பாடசாலை உபகரணங்களைப் பிரதானமாக விற்கின்ற கடைகளின் பகுதியாக இருந்தவை. மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரிக்கு எதிராக இருந்த ஒரு சிறுகடை, மானிப்பாய் நாயகபாலன் புத்தகக் கடை, மருதடிப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு அருகாமையில் இருந்த ஒரு கடை, கொக்குவில் ஞானம் புத்தகக் கடை போன்ற கடைகளைச் சொல்லலாம். இவற்றில் 4 அல்லது 5 தட்டுகளைக் கொண்ட ஒன்று அல்லது இரண்டு புத்தக நூலகங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகங்களைத் தேடித்தேடி வாசித்திருக்கின்றேன். நான் கூட எனது 11 - 13 வயது காலப்பகுதியில் எனது வீட்டில் லிட்டில் லைப்ரரி என்ற பெயரில் ஒரு நூலகத்தை நடத்திவந்தேன். அதில் 25 பேர் அங்கத்தவர்களாக இருந்தனர். அக்காலத்தில் நான் வசித்துவந்த நவாலியில் எமது வீட்டுக்கு அருகில் வசித்துவந்த சர்வேஸ்வரன் என்பவ் நடத்திவந்த "வாசிஜா - வள்ளுவன் கோட்டம்" என்கிற - அவரது வீட்டில் இயங்கிவந்த நூலகத்தில் ஒவ்வொருநாளும் புத்தகங்களை எடுத்து வாசித்திருக்கின்றேன் அந்த வயதுக்குரிய அலட்சியங்களைத் தவிர்த்துப்பார்த்தால் வாசிப்புப் பண்பாடு என்கிற செயற்பாட்டிற்கான எனது பங்களிப்பாகவே இவற்றைப் பார்க்கின்றேன். அதுபோலவே, இங்கே நான் குறிப்பிட்ட சிறுநூலகங்களை நான் இலகுவாக தொடர்ச்சியாகப் பயன்படுத்தியதற்கும் அவை எனக்கு அணுகக்கத்திற்கு இலகுவாக அமைந்தமையே காரணமாக இருக்கும். இப்பொழுது நான் யோசித்துப்பார்க்கின்றபோது, அன்று இப்படியாகக் கிராம மட்டத்தில் இயங்கிய சிறு நூலகங்கள் மட்டும் இல்லாது போயிருந்தால் நான் ஒருவேளை வாசிப்பினை இடையறாது தொடர்ந்த ஒரு வாசகனாக உருவாகாமலே போயிருந்திருக்கக்கூடும். அந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையிலேயே, ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் வாழ்கின்ற பிரதேசத்தில், அவர்கள் விரும்பிப் படிக்கக் கூடிய நூல்களையும் கொண்டுள்ள, அவர்களுக்கு அணுகக்கமாக இருக்கக் கூடிய சிறுநூலகங்களே வாசகர்களை அதிகரிக்கவும் வாசிப்பில் மேம்பாடடையச் செய்யவும் உதவும் என்பதை முழுமையாக நம்புகின்றேன். தனது எழுத்துகளையும் செயற்பாடுகளையும் இந்தப் பிரக்ஞையுடன் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கும் நூலியலாளர் செல்வராஜா அவர்களின் எழுத்துகள் நாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்துத் தொடரவேண்டியன.

நூலகர் நடராஜா செல்வராஜாவின் வாழ்வும் பணிகளும்

எங்கள் நீர்கொழும்புருக்கு வந்திருக்கிறீர்களா? அந்த ஊர் குறித்து கர்ண பரம்பரைக்கதைகளும் சுவாரசியமான வரலாற்றுச் செய்திகளும் இருக்கின்றன.

அங்கிருந்த தமிழர்கள் சிங்களவர்களாக மாறி விட்டார்கள் என்று கேள்வி ஞானத்தில் வாய்க்குவந்தபடி பேசிவருபவர்களும் இருக்கிறார்கள்!

ஏராளமான கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் அங்கிருப்பதனால் அதனை சின்னரோமாபுரி எனவும் அழைப்பார்கள். அங்கு பூர்வீகமாக வாழ்பவர்களும் அவர்களின் அடுத்த சந்ததியினரும் சகோதர மொழியான சிங்களத்தை சரளமாக பேசுவதனால் அம்மக்கள் சிங்களவர்களாகிவிட்டதாக பலர் கற்பனை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேல்நாடுகளுக்கு வந்து தமிழை மறந்து, ஆங்கிலமோகத்தில் ஆங்கிலம் மாத்திரம் பேசிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலேயர் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடமுடியுமா?

அவ்வாறு நீர்கொழும்பு வாழ் தமிழர்கள் சிங்கள மோகத்தில் தம்மை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. மணல் சேனை, தோப்பு, கொச்சிக்கடை, தங்கொட்டுவை முதலான நீர்கொழும்பை அண்டியிருக்கும் ஊர்களில் வசித்த தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள் சிலர், சிங்களம் கற்றால் அரசு உத்தியோகம் கிடைக்கும் என நம்பி சிங்களம் படித்தனர்.

சில சிங்கள கத்தோலிக்க மதகுருமார் நீர்கொழும்பு பிரதேசத்தில் தேவாலயங்களில் சிங்கள மொழியில் பிரார்த்தனை நடத்தினார்கள். இந்தப் பின்னணியிலிருந்து அவ்வூர் தமிழர்கள் சிங்களவர்களாகிவிட்டனர் என்ற முடிவுக்கு வந்தவர்கள் வாய்க்குவந்தபடி பேசிவருகிறார்கள்.

இந்து சமுத்திரத்தாயின் அரவணைப்பில் வாழும் இந்த மேற்குக்கரைதனில் போர்த்துக்கீசர் ஒரு காலத்தில் வந்திறங்கினர். பின்னர் ஒல்லாந்தர் அவர்களையடுத்து பிரிட்டிஷார் பிரவேசத்தனர். படிப்படியாக அந்தக்கடலோரக்கிராமம், நகரமாகி மேற்கிலங்கையில் மாபெரும் நகரமாகியது.

ஒரு புறம் ஆர்ப்பரிக்கும் கடல் மறுபுறம்

ஒல்லாந்தர் வெட்டிய டச்சுக்கால்வாய். இவையிரண்டுக்கும் மத்தியில் நேர்வகிடு இழுத்தது போன்று அமைந்துள்ளது ஒரு காலத்தில் கன்னாரத்தெரு என அழைக்கப்பட்ட கடற்கரைவீதி (Sea Street).

டச்சுக்கால்வாயும் இந்து மா கடலும் சங்கமிக்கும் கலப்பு எனப்படும் முன்னக்கரைக்கு சமீபமாக ஒல்லாந்தர் கட்டி எழுப்பிய கோட்டை. அந்தக் கோட்டையிலிருந்து தென்படும் முச்சந்தியிலிருந்து ஓடுகிறது கடற்கரை வீதி. முடியும் எல்லையில் செபஸ்தியார் தேவாலயத்தின் பரிபாலனத்தில் இருக்கும் குதிரையில் ஆரோகணித்து நிற்கும் செபஸ்தியார் சிலை.

டச்சுக்கோட்டைக்கும் அந்தச்சிலைக்கும் இடைப்பட்ட தெருவான கடற்கரைவீதியில் முத்துமாரியம்மன், சித்திவிநாயகர் சிங்கமாகாளியம்மன் ஆலயங்கள்.

தமது வாழ்நாளில் நீர்கொழும்புக்கு என்றைக்குமே செல்லாத எவரும் அந்த வீதியில் நடந்தால் ஒரு தமிழ்ப்பிரதேசத்திற்குள் பிரவேசித்துவிட்ட உணர்வேதோன்றும்.

அங்கேதான் சித்திவிநாயகர் கோயிலுக்கு முன்பாக, கம்பஹா மாவட்டத்தில் ஒரே ஒரு இந்து தமிழ்ப்பாடசாலையாக விஜயரத்தினம் இந்து மத்திய கல்லூரி அமைந்துள்ளது. அந்தக்கல்விச்சாலை அவ்வூர் தமிழ்மக்களுக்கு கலங்கரை விளக்கம். அடுத்த ஆண்டு (1954) இக்கல்லூரி தனது எழுபது வயதை நிறைவுசெய்யும் வேளையில், அங்கே தனது ஆரம்பக் கல்வியை பெற்றுக்கொண்ட எமது இனிய நண்பர், லண்டனில் வதியும் நூலகர், தமிழ் ஆய்வாளர் நடராஜா

செல்வராஜா அவர்களுக்கும் 70 வயதாகிறது.

கடற்கரை வீதியில் செபஸ்தியார் தேவாலயத்தை கடந்து சென்றால், வலதுபுறம் லக்ஷ்மன் ஒழுங்கை என்ற சிறிய பாதை, ஒல்லாந்தரின் புத்தள வெட்டு வாய்க்காலை நோக்கிச் செல்கிறது. அந்த வீதியில் 1960 களில் ஒரு இல்லம். அதன் பெயர் தமிழகம்.

யாராவது நம்புவார்களா? அவ்வீட்டில் ஐந்து ராஜாக்கள் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் மன்னர்கள் அல்ல. தமிழையும் தமிழ்த்தேசியத்தையும் நேசித்த சாதாரண மனிதர்கள். அந்தக்குடும்பத்தின் தலைவர் தந்தையான ஓவர்ஸீயர் நடராஜா.

தலைமகன் சிவராஜா. அவரையடுத்து விக்னராஜா, ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, செல்வராஜா.

சிவராஜா யாழ்ப்பாணத்தில் மருத்துவராக பணியாற்றியவர். அத்துடன் சமூகப்பணியாளர். தந்தை ஓவர்ஸீயர் நடராஜாவும் முத்த புதல்வன் மருத்துவர் சிவராஜாவும் மறைந்துவிட்டனர்.

செல்வராஜாவின் அண்ணன் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா எனது வகுப்புத்தோழன். அதனால் லக்ஷ்மன் ஒழுங்கைக்குள் இருக்கும் அவர்களின் தமிழகம் இல்லத்துக்கு அடிக்கடி செல்வேன். அந்த இல்லத்தை என்னால் மறக்கவே முடியாது. ஓவர்ஸீயர் நடராஜா தீவிர தமிழ்ப்பற்றாளர். இந்து இளைஞர் மன்றத்தின் தலைவராக பணியாற்றி, நல்ல பல சேவைகளைச் செய்தவர். அவர் வீதிகளை நிர்மாணிக்கும் ஓவர்ஸீய ராகவிருந்தமையினால் அவர்கள் வசித்த ஒழுங்கையில் பல பெரிய தார் பெறல்களை காணமுடியும்.

ஓவர்ஸீயர் நடராஜாவிடம் ஒரு கார் இருந்தது. அதில் தமிழரசுக்கட்சியின் கொடி எப்பொழுதும் பறந்துகொண்டிருக்கும். இந்தக்காட்சிகள் யாவும் 1960 - 1965 காலப்பகுதியில்.

காலம் நிற்காது. சக்கரம் பூட்டிக்கொண்டு அதிவேகத்தில் ஓடிவிடும். ஆனால், கடந்துசென்ற அந்த வசந்தகாலங்கள் அழியாத கோலங்களாக மனக்குகை சித்திரங்களாக ஆழப்பதிந்தே இருக்கும்.

இடப்பெயர்வும் புலப்பெயர்வும் தமிழர்களிடம் இணைந்துகொண்ட நிரந்தரப்பெயர்கள் அல்லவா? இலங்கையின் வசந்தகாலத்தை விட்டுவிலகி, நான்கு பருவகாலங்கள் அடிக்கடி தோன்றும் அவுஸ்திரேலியா - விக்ரோரியா மாநிலத்தில் 1987 இற்குப்பின்னர் வாழத் தலைப்பட்டதையடுத்தும் எனது எழுத்துப்பணியும் வாசிப்பு அனுபவமும் தொடர்வதால் இலங்கையின் இலக்கிய இதழ்கள் நாளேடுகள், அவற்றின் வாரப் பதிப்புகளில் எனது கண்களுக்கு அடிக்கடி தட்டுப்பட்ட பெயர் நூலகர் நடராஜா செல்வராஜா.

யார் இவர்? யாரோ ஒருவர் லண்டனிலிருந்து இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பது மாத்திரம் தெரிந்தது. ஒருநாள் சிட்னியிலிருக்கும் கவிஞர் அம்பி நூல் தேட்டம் என்ற ஒரு பெரிய நூலை என்னிடம் காண்பித்து, அதில் தனது நூல்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இருப்பதாகச் சொன்னார். அதனைப் புரட்டிப்பார்த்த பொழுது எனது முதலாவது சிறுகதைத்தொகுப்பு சுமையின் பங்காளிகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

அந்தநூல் பெறுமதியானது. பல்கலைக் கழகங்கள் ஆவண காப்பகங்கள் செய்து முடிக்க வேண்டிய பொறுப்பினை அந்த நூல் சுட்டிக்

காண்பித்தது. ஆனால், பல்கலைக்கழகங்களோ ஆவணக்காப்பகங்களோ அதனைக்கண்டுகொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

அதனால், அந்த நூலின் தொகுப்பாளர் நூலகர் செல்வராஜா தொடர்ந்தும் தமது தீவிர தேடுதலின் மூலம் அடுத்தடுத்து நூல்தேட்டத்தின் தொகுப்புகளை வெளிக்கொணர்ந்தார். அதற்காக அவர் செலவிட்ட நேரம் பெறுமதியானது. இங்கிலாந்தில் தனது உழைப்பில் தனது குடும்பத்தையும் பராமரித்துக்கொண்டு சிறுகச்சிறுக சேமித்து அந்தப்பணியைத் தொடர்கிறார்.

இவ்வளவு காலமாக இந்த அரியபணியை மேற்கொண்டு வருபவர் யாராகவிருக்கும்? என்ற யோசனையில் பல மாதங்களை கடத்திவிட்டேன்.

ஒரு நாள் இரவு எனக்கு இன்ப அதிர்ச்சி! வந்த தொலைபேசி அழைப்பில் மறுமுனையில் நூலகர் செல்வராஜா. உரையாடல் தொடர்ந்தபொழுது தான் நீர் கொழும்பிலிருந்த நடராஜா ஓவர்ஸீயரின் மகன் எனச்சொல்லி மேலும் ஒரு இன்ப அதிர்ச்சி தந்தார்.

உடனே சிவராஜா, விக்னராஜா, ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா மற்றும் இவர்களின் தந்தையார் நடராஜா, ஸ்ரீஸ்கந்தராஜாவின் முகச்சாடையிலிருக்கும் அவர்களின் தாயார் உட்பட குடும்பத்தினர் அனைவரையும் விசாரித்தேன். எனது நினைவாற்றலை மெச்சிக்கொண்டு, செல்வராஜா உரையாடலைத் தொடர்ந்தார். அன்று ஒரு நாள் எனக்கு இங்கிலாந்திலிருந்து இன்ப அதிர்ச்சி கொடுத்த செல்வராஜாவை மெல்பனூக்கும் அழைக்க விரும்பினேன்.

அவருக்கும் இங்கு வரும் எண்ணம் இருந்தது. அவுஸ்திரேலியா தமிழ் எழுத்தாளர்களை சந்திப்பதற்கும் அவர்களின் நூல்களைப்பெற்று நூல்தேட்டம் தொகுப்பில் பதிவு செய்வதற்காகவும் விரும்பியிருந்தார். அவ்வாறே வருகை தந்து சில நாட்கள் எம்முடன் தங்கியிருந்து தேடுதலிலும் பதிவுசெய்வதிலும் நேரத்தை செலவிட்டார்.

எனது பால்யகாலத்தில் நான் சந்தித்த செல்வராஜா சுமார் அரைநூற்றாண்டு காலத்திற்குப்பின்னர் தேர்ந்த இலக்கிய சுவைஞராகவும் பன்னூல் ஆசிரியராகவும் ஆய்வாளராகவும் தொகுப்பாசிரியராகவும் அறிமுகமாகி நெஞ்சத்துக்கு நெருக்கமானார்.

தமிழில் நூலகவியல் என்ற சொற்பதம் பேசு பொருளானதற்கு செல்வராஜாவும் காரணகர்த்தராக விளங்குகிறார். இலங்கை தமிழ்ப்படைப்பாளிகளின் படைப்புகளை தமது நூல்தேட்ட தொகுப்புகளில் நயந்து அறிமுகப்படுத்திவரும் செல்வராஜா, தமிழ் ஊடகத்துறையினரின் பணிகளையும் பதிவுசெய்துள்ளார். கிராம நூலகங்களின் அபிவிருத்தி, நூலகப்பயிற்சியாளர்கைநூல், நூலகர்களுக்கான வழிகாட்டி, ஆரம்ப நூலகர் கைநூல், யாழ்ப்பாணம் பொது நூலகம் - ஒரு வரலாற்றுத்தொகுப்பு உட்பட தமிழ் உலகத்திற்கு அவசியம் தேவைப்பட்ட ஆவணப்பதிவுகளையும் எழுதியிருப்பவர்.

தற்பொழுது வீரகேசரி வாரவெளியீட்டிலும் இந்த ஆவணப்பதிவை மேற்கொண்டு வருகிறார்.

“நூல்கள் எமது இனத்தின் பண்பாட்டை கலாசார விழுமியங்களை அறிவியல் தேடலை, அளவிட உதவும் சாதனங்களாகும். அத்தகைய அறிவேடுகளின் பதிவு எமது வளத்தை அறிவின் தேட்டத்தை எமது

நூலகம் என்றாலே அதனுடன் அமைதி என்பதும் சேர்ந்தே இருக்கும். நூலகத்திற்கான அமைவிடத்தின் தேர்விலும் அதன் வடிவமைப்பிலும் இந்த அமைதி என்பது முக்கிய இடம் வகிக்கும். நூலகம் என்பதை புத்தகங்கள் நிறைந்த அமைதியான கட்டடம் என்றே எம்மில் பெரும்பாலானோர் புரிந்து வைத்திருக்கின்றோம். நூலகம் என்பது வெறுமனே கட்டடங்களும் புத்தகங்கள் மற்றும் ஆவணங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ள இடம் மட்டுந்தானா? உண்மையில் நூலகம் அமைதியாகத்தான் இருக்கின்றதா? அமைதியான இடத்தையா வரலாறு நெடுகிலும் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் குறிவைத்து சிதைக்கவும் அழிக்கவும் செய்தார்கள். அமைதியாக இருந்த, இருக்கின்ற இடத்தின் அழிவா உலக அறிஞர்களை பதை பதைக்கவும் கவலையடைவும் செய்தது, செய்கின்றது.

மனித சமுதாயத்தின் ஆகச் சிறந்த விலைமதிப்பற்ற சேகரம் திரட்டப்பட்ட அறிவு மற்றும் மக்களின் உண்மையான நம்பிக்கை ஆகியவை ஆகும். இவற்றை சேகரித்து பாதுகாத்து எதிர்காலம் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பையும் வழங்குபவையாக பல நூற்றாண்டுகளாக நூலகங்கள் செயல்படுகின்றன. இதன் வழி மனித சமூகத்தின் பண்பாடு மற்றும் நாகரிக வளர்ச்சியின் தொடர் இயக்கத்துக்கான உயிரோட்ட மையங்களாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமூக நிறுவனங்களாக அவை தொழிற்படுகின்றன. சீனாவின் சென்யாங் மாளிகை, அலெக்சாண்டிரியா, நாலந்தா, யாழ் நூலகம், லெபனான், அண்மைக் கால பாக்காத் நூலகம் என நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூலகங்கள் ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் அழிக்கப்பட்டதை படுகொலை என்கிறோம்.

புத்தகங்கள் நிறைந்த அமைதி குடிகொண்டிருக்கும் கட்டடம் என்பதற்குமப்பால், நூலகம் தொழிற்படுகின்றதை நாம் கருத்தில் எடுப்பதில்லை. அமைதி நிலவும் சூழலில் அமைதியாக இருக்காமல். நூலகம் தொழிற்பட உதவுபவர்களாகவும் உழைப்பவர்களாகவும் இருப்பவர்கள் நூலகர்கள் நூல்களை பகுத்து, வகை பிரித்து அடுக்கிப் பேணுதல், புதிய நூற்சேர்க்கைக்கான தெரிவுகளை முன்வைத்தல். அதற்கான வாய்ப்புக்களை உருவாக்குதல், அத்துடன் சமூகச் சொத்தான நூலக சேர்க்கைகளின் காவலர்களாக இருத்தல். வாசகர்களோடு நேசமுள்ளவர்களாக இருத்தல் என நூலகர்களின் பணி விரிவடைந்துள்ளது. சமகாலத்தின்

நூலகர்களின் பணிகளைப் பதிவுசெய்யும் “நான் கண்ட ஈழத்து நூலக ஆளுமைகள்”

எஸ். சத்தியதேவன்

சவால்கள் இன்னும் இன்னும் அதிக சாத்தியங்களைக் கோரி அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறது. பாடாசாலை கற்பித்தலும் பல்கலைக்கழக விரிவுரைகளும் கல்விமான்களை உருவாக்கவும், சமூகம் சார் அறிவாளிகளை உருவாக்கவும் நூலகமே இன்றியமையாதது. ஆயினும் ஆசிரியர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் சமூகம் வழங்கும் அங்கீகாரம் மற்றும் கௌரவத்தை அறிவுருவாக்கச் செயற்பாட்டில் முக்கிய பங்கெடுக்கும் நூலகருக்குக் கொடுப்பதில்லை. தமிழில் நூலகர்களின் வாழ்வு மற்றும் பணிகள் தொடர்பான நூல்கள் இதுவரை வெளிவந்ததாக அறிய முடியவில்லை.

இந்நிலையில் தான் அறிந்த, பழகிய முத்து தமிழ்ச் சூழலில் இயங்கிய, சமூகம் அவசியம் அறிந்திருக்கவும் நினைவில் பதிக்கவும் வேண்டிய 13 நூலகர்களின் பணிகளை உள்ளடக்கி “நான் கண்ட ஈழத்து நூலக ஆளுமைகள்” எனும் நூலை நூலியலாளர் என்.செல்வராஜா எழுதி தமது அயோத்தி நூலக சேவைகள் பிரித்தானிய கிளையால் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

நூலகராகவும் நூலகவியல் புலமையாராகவும் நூலகவியல், நூலகங்கள் என்கிற கருத்தாக்கம், பட்டியலாக்கம் ஆகியவற்றிற்கான அவரது பங்களிப்பும், சிந்தனைகளும், பதிப்பு மற்றும் வெளியீடு சார் தொழினுட்பம் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பில் அவரது ஆலோசனையும் வழிகாட்டல்களும், குறிப்பாக ஈழத் தமிழ்ச் சூழலில் அவற்றிலுள்ள சவால்கள், அவற்றை எதிர்கொள்வதற்கான பொறிமுறைகள், இந்திய மேலாண்மையால் ஈழத்துப் பதிப்புச் சூழல் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள், வாசிப்பினைப் பரவலாக்கல், கிராமிய நூலகங்கள் என்பதை ஒரு செயற்பாடாக்குதல், புலம்பெயர் புதிய தலைமுறையினரிடம் எமது பண்பாட்டையும் விழுமியங்களையும் பரிமாறிக்கொள்ளல், புத்தக வரலாறு, நூலக வரலாறு ஆவணக் காப்பகம் அத்துடன் புகல் அப்ரோட் நிறுவனத்தினுடனான தொடர்பும் அதனூடாக இலங்கை முழுவதற்கும் அதன் பயனை சென்றடையச் செய்கின்றமை என்பவற்றுடன் நூல்தேட்டம் தொகுதிகள், அயோத்தி நூலக சேவைகள், நூலகவியல் சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியர் மற்றும் எங்கட புத்தகங்கள் இதழின் ஆசிரியர்களில் ஒருவரென நூலியலின் பல்வேறு விடயங்கள் குறித்து தொடர்ந்து எழுதியும் உரையாடியும் செயற்பட்டும் வருகின்ற நூலியலாளர் திரு.என்.செல்வராஜா சமகாலத்தின் ஈழத்தமிழ் சமூகத்தின் சிறந்த நூலியலாளராவார். 60ற்கும் மேற்பட்ட நூல்களின் ஆசிரியரான அவரது மனதிற்கு நிறைவைத் தருகின்ற நூலாக “நான் கண்ட ஈழத்து நூலக ஆளுமைகள்” அமைந்திருக்கும் என நான் நம்புகிறேன். அவரது முன்னைய பல விடயங்கள் போலவே இதுவும் தமிழ்ச் சூழலில் முன்னோடி முயற்சியாகும்.

ஈழத்தமிழ்ச் சூழலில் நூலகவியலின் முன்னோடிகளாகச் செயற்பட்டவர்களை, போர்க்கால நூலகர்கள், போருக்கு பிந்திய சமூக நூலகர்கள் எனவும் பொது நூலக நூலகர்கள், பல்கலைக்கழக நூலகர்கள்,

பாடசாலை நூலகர்கள் என் அவர்களின் சேவைத் தன்மை கருதி இந் நூலில் உள்ளடக்கப்பட்ட நூலகர்களை பொதுமைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

அவ்வகையில் தமிழறிஞர் மர்ஹூம் எஸ்.எம்.கமால்தீன், செல்லத்துரை ரூபசிங்கம், கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன், ரெஜினோர்ல்ட் செப்ரட்ணம் தம்பையா, சிற்றம்பலம் முருகவேள் ஆகியோர்கள் ஈழத் தமிழ்ச் சூழலில் உருவாக்கம் மற்றும் நூல்களியலின் முன்னோடிகளான நூலகர்களாக இந்நூலில் அடையாளம் காணலாம். நூல்களியலில் சர்வதேச பல்கலைக்கழகங்களில் புலமைத்துவ கற்கைகளை பெற்ற இவர்கள் தம் கற்றறிந்த புலமையினை தமது சமூகத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் செயற்பட்டவர்கள். நூலாசிரியர் உட்பட பிற்காலத்தில் ஈழத்தின் சிறந்த தமிழ் நூலகர்களை உருவாக்கியதுடன் ஈழத்தில் நூலகத்துறையை தொழில் வாண்மையுடையதாக மாற்றியமைக்க அடித்தளம் அமைத்து வளர்த்தெடுத்தவர்கள்.

தமிழறிஞர் மர்ஹூம் எஸ்.எம்.கமால்தீன், கலாநிதி. வே.இ.பாக்கியநாதன் ஆகிய இருவரும் பொது நூலகங்களில் பணியாற்றி அவற்றை வளர்த்தெடுத்தவர்கள். செல்லத்துரை ரூபசிங்கம், ஆர்.எஸ்.தம்பையா இருவரும் பல்கலைக்கழக நூலகங்களில் பணியாற்றி அவை சிறப்பாக உருவாகப் பங்களித்தவர்கள். அமரர் செல்லத்துரை ரூபசிங்கம் அவர்கள் மொறட்டுவை பல்கலைக்கழக நூலகம் மற்றும் தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக நூலகம் ஆகியவற்றின் உருவாக்கத்திலும் வளர்ச்சியிலும் முக்கிய பங்காற்றியவராவார். அமரர் ஆர்.எஸ்.தம்பையா அவர்கள் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் முதல் நூலகராக பணியாற்றியவர். அமரர் சி.முருகவேள் அவர்கள் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தை வாண்மைத்திறன்சார் நூலக செயற்பாட்டுக்குரியதாக மாற்றியதில் முக்கிய பங்களித்தவர். இவர்கள் நூலாசிரியரின் ஆசிரியர்களாகவும் ஆலோசகர்களாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் விளங்கியவர்கள்.

அமரர்.ரோகிணி பரராஜசிங்கம், திரு ச.தனபாலசிங்கம் ஆகியோர் போர்க்கால நூலகர்களாக அர்ப்பணிப்பும் தனிச் சிறப்பும் மிக்க நூலக சேவையை ஆற்றியவர்கள். அவர்கள் பணி உலகலாவிய சமூகத்தின் பாராட்டைப் பெறத் தகுதி வாய்ந்தது. ஆயினும் எமது அறிவுச்சமூகம் அதனைச் செய்யத் தவறிவிட்டது.

ஈராக்கில் போர் நடைபெற்ற காலத்தில ஆபத்துக்குள்ளாகும் நிலையில் இருந்த பஸ்ரா நூலகத்திலிருந்து 30,000 நூல்களை அயலவர் உதவியுடன் காப்பாற்றிய ஈராக் நூலகரின் கதையை கொண்ட Librarian of Basra (பஸ்ராவின் நூலகர்) என்ற நூல் உள்ளிட்ட பல்வேறு மொழிகளில் (தமிழ், மலையாளம்) மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அந்நூலகருக்கு புகழையும் பெருமையையும் தேடித்தந்ததை வாசித்தறிந்தபோது அதை விட பல மடங்கு போற்றப்பட வேண்டியவர்களாக எம் போர்க்கால நூலகர்களான அமரர்.ரோகினி பரராஜசிங்கம், திரு.ச.தனபாலசிங்கம் ஆகியோரது பணி அமைந்திருந்த போதிலும் அவர்களுடைய

அர்ப்பணிப்பை சரியாக உணர்ந்து கொள்ளவும், உலகிற்கு அடையாளங்காட்டவும் நாம் தவறி விட்டோம். ஆகையால் தான் பஸ்ராவின் நூலகர் பற்றி நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு கௌரவப்படுத்திய கேரளமும் தமிழகமும் எமது போர்க்கால நூலகர் பற்றி நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு கௌரவப்படுத்திய கேரளமும் தமிழகமும் எதுவுமே தெரியாதுள்ளமையை வேதனையுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

மிகுந்த பிரயாசையுடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் தூர நோக்கோடும் கட்டியெழுப்பப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகச் சேர்க்கைகள் அமைதிப் படை என வந்த இந்திய இராணுவத்தினர் குளிர்காய எரிபொருளாகவும் உறங்குவதற்கு மெத்தைகளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு சிதைக்கப்பட்டதுடன், குப்பைகளாக வெளியில் காற்றிலும், வெயிலிலும், நீரிலும் பனியிலும் நைந்து போக விடப்பட்டிருந்த நிலையில், அதில் 34,000 புத்தகங்களை தனது தந்துணிவு மற்றும் சொந்த செலவில் காப்பாற்றியதுடன் மீளவும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தை கட்டியெழுப்ப துணை புரிந்தவர் அப்போது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் போர்க்கால நூலகரான அமரர். ரோகிணி பரராஜசிங்கம் அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து நூல்களை அகற்றிக் காப்பாற்றியதற்காக ஒழுக்க விசாரணைக்கும் கண்டிப்புக்கும் உள்ளான அவர், பின்னரே அதற்காக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தால் பாராட்டப்பட்டார். அரிய பல ஆவணங்கள் தொல்பொருட் சின்னங்கள் உள்ளிட்ட பல நூலகச் சேர்க்கைகளை அழிவுக்குள்ளாக்கிய இந்திய அமைதிப் படையின் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலக அழிப்பை பற்றி யாரும் பெரிதாக பேசுவதில்லை. அந்த வகையில் அமரர். ரோகிணி பரராஜசிங்கம் (பற்றிய கட்டுரை வரலாற்றுப் பதிவாக நாம் அவசியம் படித்து அதிகம் பரவல்படுத்தப்பட வேண்டியவற்றில் ஒன்று.

1981ல் பேரினவாதிகளால் நிகழ்த்தப்பட்ட கலாச்சாரப் படுகொலையில் எரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகம் சாம்பலிலிருந்து புத்துயிர் பெற்றபோதும் அதன் சுற்றுப்புறம் தொடர்ந்து சேவையை வழங்க முடியாத யுத்த முன்களமாக மாறியதால் வாசகர்கள் சென்று பயடைய முடியாத நிலையில் வாசகர்களின் இருப்பிடத்தை நோக்கி நூலகம் இடம்பெயர்ந்து சென்று, பல கிளை நூலகங்களாக மாறி, முனையதிலும் சிறப்பான நூலக சேவையை வழங்கிய யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் செயற்பாடுகள் உலகெங்குமுள்ள யுத்தகால நூலகங்களின் செயற்பாடுகளுக்கான எமது அனுபவக் கொடை.

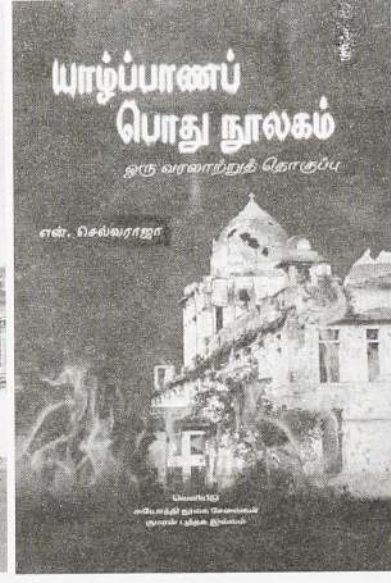
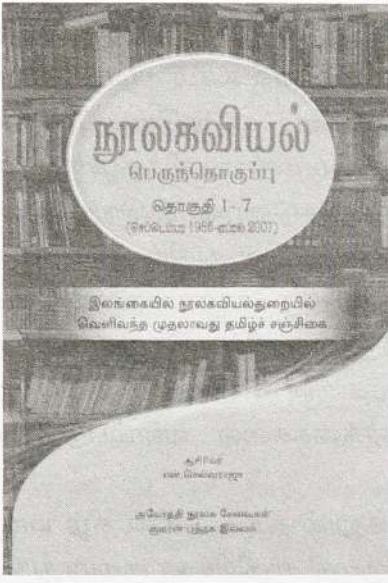
போர்க் காலத்தில் மிகச் சிக்கல் நிறைந்த கடுமையான காலத்தில் பலமுனை ஆபத்துகளில் உயிர் ஆபத்தை சந்திக்கும் வாய்ப்பு அதிகரித்த நிலையில் அரசியல், ஆயுத அழுத்தங்களின் மத்தியில் ஒரு நூலகராக தனது கடமையை சரிவரச் செய்ய மிகவும் மதி நுட்பத்துடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் செயற்பட்டவர் முன்னை நாள் யாழ்ப்பாண நூலக நூலகர் திரு ச.தனபாலசிங்கம் அவர்கள். மனிதர்களோடு நூலகங்களும் இடம்பெயர்ந்த துன்பியல் பலமுறை எம் காலத்தில்

நிகழ்ந்தது. யாழ்ப்பாண நூலகமும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அவ்வேளைகளிலெல்லாம் முடிந்தளவு யாழ்ப்பாண நூலகத்தை மீளவும் கட்டியெழுப்ப தன் நூலகர் மற்றும் நூலக உதவியாளர் பணிக்குழாமுடன் பாடுபட்டவர். போக்குவரத்து கடுமையாக நெருக்கடிக்குள்ளான காலங்களில் கொழும்பில் புதிய நூல்களை கொள்வனவு செய்து அவற்றை திருகோணமலை ஊடாக கப்பல் மூலம் யாழ்ப்பாண நூலகத்திற்கு கொண்டுவந்து சேர்த்ததுடன் பல தனியார்களின் சேர்க்கைகள் பெற்று யாழ்ப்பாண நூலக சேர்க்கைகளை வளம்படுத்திய நூலகர் அவர்.

புத்தகமும் செங்கல்லும் திட்டத்தின் கீழ் யாழ்ப்பாண நூலகம் மீளவும் திருமதி சந்திரிக்கா குமாரதுங்க அரசால் புனரமைக்கப்பட்ட போது அதன் செயற்பாடுகளில் கடுமையான இராணுவக் கெடுபிடிகள், அரசியல் அழுத்தங்களுடன் உயிரச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலையிலும், அதன் பின்னர் யாழ்ப்பாண நூலக திறப்பு தொடர்பான எதிர்ப்புகள் சர்ச்சைகள் என்பவைகள் அவரது பணிக் காலத்தில் ஓயாமல் அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்துகொண்டிருந்த போதிலும் தளராது யாழ்ப்பாண நூலகத்தை துறைசார் நேர்மையுடன் அபிவிருத்தி செய்தவர். பல்வேறு நாடுகளின் அரசுகளிடமிருந்தும் பல்வேறு நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பெருந் தொகையான நூல்களையும் உபகரணங்களையும் பெற்று யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் நூற்சேர்க்கையை 100,000 வரை உயர்த்தியதுடன் சிங்கப்பூர் அரசு உதவியுடன் நூலகத்தின் சிறுவர் பகுதியை இலங்கையின் சிறந்த சிறுவர் நூலகப்பிரிவுகளில் ஒன்றாக அபிவிருத்தி செய்தவர்.

இன்று யாழ்ப்பாண நூலகம் இலங்கையின் மாதிரி நூலகமாக சிறப்புடன் உள்ளதென்றால் அதற்காக நாம் நூலகர் திரு ச.தனபாலசிங்கம் அவர்களுக்கும் அவரது நூலகப்பணிக் குழாமுக்கும் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டவர்கள். 2009ல் இலங்கையின் சிறந்த நூலகர்களில் ஒருவராகக் கௌரவிக்கப்பட்ட திரு ச.தனபாலசிங்கம் அவர்கள் பணி ஓய்வின் பின்னரும் நூலக மற்றும் சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். அவரது நூலக பணிக்காலம் சுவாரசியமும் நிறைந்த முன்மாதிரியானதுடன் வரலாற்றுப் பதிவாகவும் முக்கியமானது. அதனை அவர் விரிவாகப் பதிவுசெய்ய வேண்டும்.

ஒரு சமூக நூலகராக சுன்னாகம் பொது நூலகத்துடன் தொடர்புள்ள எல்லோரதும் மதிப்புக்கும் நேசத்துக்கும் உரிய நூலகராக கடமையாற்றியவர் திரு க.சௌந்திரராஜன் அவர்கள், யாழ்ப்பாணத்தின் சிறந்த நூலகமாக சுன்னாகம் பொது நூலகத்தை மீளவும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பெறுமதியான சேவையை வழங்கிய அவரது பணிக்காலத்தில் சிறந்த நூலகத்திற்கான விருதுகளை சுன்னாகம் பொது நூலகம் பெற்றது. நூலகத்தினதும் நூலகரினதும் சமூக வகிபங்கைச் சரியாக உணர்ந்து சுன்னாகம் பொது நூலகத்தை சமூகமயப்படுத்தியதில் முன்னின்று உழைத்து, அவர் போட்ட பாதை இன்றைய நூலகர் திருமதி ஜெயலக்ஷ்மி

அவர்களது நிர்வாகத்தில் விரிவடைந்து சிறப்பாக செயற்படுகிறது. பணி ஓய்வின் பின்னரும் செளந்திர ராஜன் சமூக நூலகர் என்ற வகையில் தனது வகிபங்கை தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்து வருகின்றார். பாடசாலை நூலகங்களை மீள ஒழுங்குபடுத்தி அபிவிருத்தி செய்ய ஆலோசகராகச் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

அமரர் சாமுவேல் ஜோன் செல்வராஜா, அமரர் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி ஆகிய இருவரும் பணிக் காலத்திலேயே மறைந்த சிறந்த நூலகர்கள். மிகச்சிறந்த நூலகவியல் அறிஞர்களாக அவர்களது சேவையை எம் சமூகம் இழந்தது ஒரு துரதிஸ்ட வசமானது.

சாமுவேல் ஜோன் செல்வராஜா பொது நூலகராக சிறப்பாக பங்களிக்கத் தொடங்கிய குறுகிய காலத்திலேயே பேரினவாத காதையர்களால் கொடூரமாக படுகொலை செய்யப்பட்டார். ஈழத்துத் தமிழ் நூலகத்துறையை செழுமையாக்கும் கனவையும் அதற்கான தயார்ப்படுத்தல்களுடனான உழைப்பையும் வழங்கத் தயாராக இருந்த நூலகர் ஒருவரின் சேவையை ஈழத்தமிழ் சமூகமும் நூலகத்துறையும் இன வன்முறைக்கு பலிகொடுத்தது மிகவும் துயரமானது.

தமிழில் நூலக விஞ்ஞான அறிஞராக செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்தவர் அமரர் சிறீக்காந்தலட்சுமி. நவீன நூலக விஞ்ஞானத்திற்கான துறைசார் நூல்களை எழுதியதுடன் நூலக விஞ்ஞானத்தில் இற்றைப் படுத்தப்பட்ட சிந்தனைகளையும் அறிந்து அவற்றை ஈழத்தமிழ்ச் சூழலுக்குள் கொண்டுவர உழைத்தவர். யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நூலகராக சிறப்பாக செயற்பட்ட அவரது பங்களிப்பு சமூக நூலகராக முழுமையாக வெளிப்பட முன்னர் காலம் அவரை எம்மிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டது.

மும்மொழிச் சாதனையாளராக ஈழத்து நூலகவியலுக்கு தன் எழுத்துக்களின் மூலம் அதிகம் பங்களித்த நூலகராக M.B.M பைரூஸ் அவர்களின் பணிகள் இந்நூலில் சிறப்பாக குறிப்பிடப்படுகின்றன.

மத்திய கல்லூரி நூலகர் க.மாணிக்கவாசகர், யாழ்ப்பந்துக் கல்லூரி நூலகர் பொன்னையா இராசரத்தினம் ஆகிய பாடசாலை நூலகர்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் நூலிலுள்ளன. பாடசாலை நூலகர்களே வாசகர்கள்

முதலில் சந்திக்க வாய்ப்புள்ள நூலகர்கள். அவர்களின் சேவையே தொடர்ந்து வாசகர்கள் நூலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ள ஒரு தூண்டு கோலாக அமையும். அந்த வகையில் பாடசாலை நூலகர்களின் சமூகப் பணியை வலியுறுத்துகின்ற கட்டுரைகளாக அவை அமைந்துள்ளன. பொன்னையா இராசரத்தினம் அவர்கள் தொடர்பான கட்டுரை அவர் காலத்தில் மாணவராயிருந்த வேதநாயகம் தபேந்திரன் அவர்களால் “அரங்கம்” மின்னிதழில் எழுதப்பட்டது. பொருத்தமும் அசியமும் கருதி கட்டுரையாசிரியரின் அனுமதியோடு இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

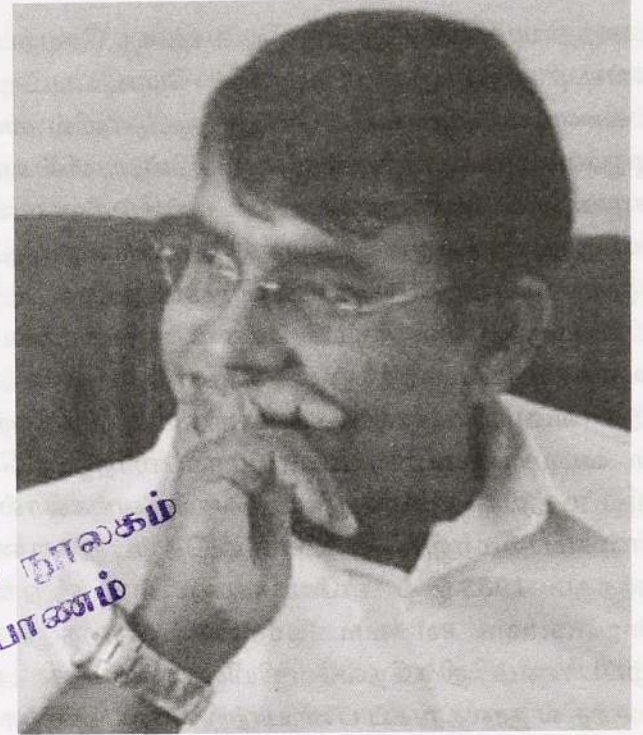
தம் துறைகளில் இன்றிமையாத வகிபாகம் வகிக்கின்ற நூலகர்கள் தொடர்பில் எழுத்தாளர்கள், கல்வியாளர்களின் பாராமுகத்தின் மத்தியில், ஈழத்தமிழ் சமூகம் அவசியம் நினைவில் பதிக்க வேண்டிய 13 நூலகர்களையும் அவர்களின் பணிகளின் முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்துகின்ற நூலக இது அமைந்திருக்கின்றது.

மட்டக்களப்பு நூலகத்தில் பணியாற்றிய நூலகர் வித்தியாசாகர், திருகோணமலை பொது நூலகத்தை போர்க் காலத்தில் அபிவிருத்தி செய்த நூலகர் செ.சிவபாத சுந்தரம், யாழ் நூலக எரிப்பின் போது யாழ் பொது நூலக நூலகராக இருந்து எரிக்கப்பட்ட யாழ் சாம்பலி லிருந்து உயிர்ப்பிக்கும் நடவடிக்கைக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய நூலகர் திருமதி ரூபவதி நடராஜா போன்று நாம் அறியவும் பதிவுசெய்ய வேண்டிய நூலகர்கள் இன்னும் நிறைய உள்ளார்கள். அந்த வகையில் அவசியம் எழுதப்பட வேண்டிய நூல்களுக்கான முன்னோடியான சிறப்பான நூலாகவும் இது அமைகிறது.

உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் சந்தித்த, உங்கள் தேடலுக்கு வழிகாட்டியாகவிருந்த நூலகர்கள் பற்றிய மனப் பதிவுகளை மனம் திறந்து எழுத்தில் வடிக்க முன்வந்தால் அதன் பிரதி யொன்றினை எனக்கும் அனுப்பி உதவுங்கள். அடுத்து வெளிவரவிருக்கும் இரண்டாம் பாகத்திற்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற நூலாசிரியரின் வேண்டுகோளுக்கு நாம் அவசியம் செவிசாய்க்க வேண்டும்.

நடராஜா செல்வராஜா வாய்மொழி வரலாறு

இந்த வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணலானது 2018.10.08 திங்கட்கிழமை. அன்று நூலக நிறுவனத்தின் வாய்மொழி வரலாற்று ஆய்வு நிலையம் செயற்றிட்டம் மூலம் பதிவு செய்யப்பட்டதாகும். நூலக நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய பத்திநாதர் கனோல்ட் டெல்சன் பதிவு செய்த இந்த நேர்காணல் இயல்பான ஓர் உரையாடலாகவே பதிவுசெய்யப்பட்டது என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

வணக்கம் ஐயா
வணக்கம்

உங்களைப் பற்றி சொல்ல முடியுமா?

எனது பெயர் செல்வராஜா. என்னுடைய தந்தையார் பெயர் வல்லிபுரம் நடராஜா. அவர் நீர் கொழும்பில் ஓவசியராக (PWD) பணியாற்றினார். அவரது காலகட்டத்தில் நீர்கொழும்பில் தண்டுகம எனும் பிரதேசத்தில் 1954ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 20ம் திகதி நான் பிறந்தேன். நான் அக் குடும்பத்தின் கடைசி வாரிசாகப் பிறந்தேன். எனது மூத்த சகோதரர் வைத்தியக் கலாநிதி Dr.N.சிவராஜா. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் சமூக மருத்துவத் துறையில் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றிருக்கின்றார். எனது சகோதரி சிவனேஸ்வரி யாழ்ப்பாணத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும் பின்னர் அதிபராகவும் பணியாற்றிய ஸ்ரீ விக்கினேஸ்வரன் அவர்களது துணைவியார். மூன்றாவது எனது சகோதரி மகேஸ்வரி. அவர் பரந்தன் விவசாயக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பணியாற்றிய நித்தியானந்தன் அவர்களின் துணைவியார். அடுத்தவர் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா. அவர் தற்போது நோர்வேயில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார். அவருக்கு மூத்தவர் விக்கனராஜா. அவர் நில அளவையாளராகப் பணியாற்றி பின்னர் அவர் புலம் பெயர்ந்து லண்டனில் வசிக்கின்றார். அவர்களுக்கு அடுத்தாக நான் பிறந்தேன். எனது பதினாறாவது வயது வரை நீர்கொழும்பிலேயே கல்வி கற்றேன். நீர்கொழும்பு விவேகானந்த வித்தியாலத்தில் 8ம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றேன். அக்காலத்தில் காணப்பட்ட ஒரு தமிழ் பாடசாலை ஆகும். தற்போது அப் பாடசாலை விஜயரட்ன மத்திய கல்லூரி என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்றதைத் தொடர்ந்து நீர்கொழும்பு சென் மேரிஸ் கல்லூரியில் கல்வி கற்றேன். தரம் 9 லிருந்து க.பொ.த சாதாரண தரம் வரை கல்வி கற்றேன். எனது பதினாறாவது வயதில் தந்தையார் காலமாகியதைத் தொடர்ந்து நீர்கொழும்பிலிருந்து அம்மாவின் பிறப்பிடமான யாழ்ப்பாணத்தின் ஆனைக்கோட்டைக்கு குடிபெயர்ந்தோம்.

எனது உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கற்றேன். 1976இல் நூலகவியல் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு நூலகவியல் டிப்ளோமாக் கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். டிப்ளோமா 3 தரங்களில் காணப்பட்டது. முதலாம் தரம், இரண்டாம் தரம், மூன்றாம் தரம் என இவை மூன்றையும் கல்வி கற்று முடிக்க எனக்கு சுமார் எட்டு வருடங்களானது. காரணம் அந் நாட்களில் நூலகவியல் கல்வி விரிபடுத்தப்பட்ட, ஒழுங்குமுறைப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கவில்லை. அதனை நான் கற்ற பின்னர் ராமநாதன் கல்லூரியில் 1978இல் நான் நூலகவியலாளராகக் கடமையாற்றத் தொடங்கினேன். அங்கு ஒருவருடம் பணியாற்றியதைத் தொடர்ந்து புங்குடுதீவு சர்வோதாய வளாகத்தில் நூலகவியலாளராக பணியாற்றினேன். இங்கு கடமையாற்றத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் ஆனைக்கோட்டையைச் சேர்ந்த விஜயலட்சுமி செல்வத்துரையுடன் திருமணமாகியது. எங்களது திருமணம் காதல் திருமணமாக அமைந்தது. எங்களுக்கு மூன்று பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். மூத்தவர் செளமியா. அவர் இப்போது திருமணமாகி லண்டனில் வசிக்கின்றார். அவருக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது மகன் கௌதமன். அவர் தனது முதலாமாண்டு கல்வியுடன் புலம்பெயர்ந்ததால் அவருடைய கல்வி முழுவதையும் இங்கிலாந்திலேயே பெற்றுக் கொண்டார். அவர் தற்போது கட்டிடக் கலை வல்லுனராகப் பணியாற்றுகின்றார். மூன்றாவது மகள். அவர் கண் வைத்தியத்துறையில் பணியாற்றி, பிரித்தானியாவின் அரசு மருத்துவத் துறையில் பணியாற்றுகின்றார். காலத்திற்கு காலம் முல்லைத்தீவிற்கு வருகை தந்து இலவச கண்சிகிச்சைகளைச் செய்து வருகின்றார். சர்வோதாய நூலகத்தில் பணியாற்றிய காலகட்டம் என்னுடைய வாழ்வில் முக்கியமான காலகட்டம் என்று குறிப்பிடலாம். சர்வோதாய நூலகத்தினைப் பொறுப்பேற்று முழுமையாக வளர்த்தெடுக்கும் பணி எனக்கு கிடைத்தது. பெரும்பாலும் நூலகத்தில் பணியாற்றச் செல்கின்றவர்களுக்கு இயங்கு நிலையில் உள்ள நூலகத்தையே பொறுப்பேற்று தொடரும் வழக்கம் இருக்கும். என்னைப் பொறுத்த வரையில்

அடிஅத்திவாரத்தில் இருந்து நூலகத்தை செயற்படுத்த வேண்டியிருந்தது. பெட்டிகளில் போடப்பட்டிருந்த நூல்களைப் பகுப்பாக்கம் செய்து தட்டுகளில் வைத்து முழு நூலகமாகக் உருவாக்கினேன். பின்னாளில் வடக்கு மாகாணத்தில் கிளிநொச்சி முதல் புங்குடுதீவு வரை 12 கிளை நூலகங்களை உருவாக்கி நிர்வகித்த அனுபவம் மிக முக்கியமானது. அதன் பின்னர் 1983 காலகட்டத்தில் இடம்பெற்ற கலவரத்தின் காரணமாக கொழும்புடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த சர்வோதயமானது துண்டாடப் பட்டு வடமாகாண சர்வோதயமாக மாற்றம் பெற்றது. இவ் வடமாகாண சர்வோதயமாக மாற்றம் பெற்ற காலகட்டத்தில் பொருளாதார வசதியீனங்களால் எங்களால் சம்பளமற்று வேலை செய்வதென்பது கடினமாக இருந்தது. 1983 இல் சர்வோதயகத்தில் இருந்து விலகி Eviling Ratnam Pallinam Padmad என்ற நிறுவனம் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் அமைந்த ஆய்வு நூலகத்தில் நூலகராகப் பணியாற்றினேன். இவ் நூலகம் ஜேம்ஸ் வி.ரட்ணம் என்ற வர்த்தகப்பிரமுகரால் அறிவிய லாளரால் உருவாக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் நூலகம் எரிக்கப்பட்ட 1981ம் ஆண்டு அதன் பாதிப்பினால் காலஞ்சென்ற துணைவியார் ஈவிலிங் ஞாபகார்த்தமாக உருவாக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத் திற்கு பின்னால் தபால்பெட்டிச் சந்திக்கு அருகாமையில் உள்ள ஒழுங்கையில் காணி பெற்று இதனை நிர்மாணித் தார். அது இன்றும் இருக்கின்றது. இந் நூலகம் ஆரம்பித்த காலத்தில் பேராசிரியர் இந்திரபாலா இதற்கு இயக்குனராகவும், பின்னாளில் வீரகேசரியின் ஆசிரிய ராக இருந்த சிவனேசச்செல்வன் நூலகராகவும் இருந்து பணியாற்றி வந்தார்கள். சிவனேசச்செல்வன் வீரகேசரியின் ஆசிரியராகப் பதவி பெற்றுச் செல்ல அவருடைய இடத்திற்கு நான் நியமனம் பெற்றேன். ஒரு வருடத்தில் கலாநிதி பேராசிரியர் இந்திரபாலாவும் அவுஸ்ரேலியாவிற்கு பயணமாகியிருந்தார். அதன் பின்னர் முழுப்பொறுப்பும் எனது கைக்கு வந்தது. இந்திய இராணுவத்தின் வருகையிலும் இந்நிறுவனத்தை கொண்டு நடத்த வேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. 1983இலிருந்த 1989 வரை பொறுப் பேற்று நடத்தி வந்தேன். பின்னாளில் பொருளாதாரத் தடைச்சட்டம் காரணமாக கொழும்புக்கு செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. கொழும்பில் இந்து சமய கலாச்சார நூலகத்தினை புனரமைக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அவர்களின் வேண்டுகோளின் அடிப்படையில் அந் நூலகத்தினைப் புனரமைப்புச் செய்திருந்தேன். அப்புனரமைப்புப் பணி நிறைவடையும்கூட வேளையில் இனத்துவத்துக்கான சர்வதேச நிலையம் என்ற நிறுவனம் என்னை அழைத்து அந் நூலகத்தினைப் பொறுப் பேற்க்கும்படி அழைத்திருந்தது. அந் நூலகத்தின் இயக்குனராக கலாநிதி நீலன் திருச்செல்வம் செயற்பட்டார். அந் நூலகத்தினைப் பொறுப்பேற்று சில காலம் அந் நூலகத்தினை நடாத்தி வந்தேன். பின்னர் வசதி ஏற்பட்ட வேளையில் இங்கிலாந்திற்கு 1991ம் ஆண்டு புலம்பெயர்ந்து சென்றோம். புலம்பெயர்ந்த பின்னர் என்னுடைய வாழ்க்கைத்தரம், நடைமுறை எல்லாம் முழுமையாக மாற்றமடைந்தது. வாழ்வின் அடுத்த கட்டம் ஆரம்பித்தது.

நீங்கள் புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடு செல்வதற்கு முன்னராக உங்களுடைய ஆரம்பகாலகட்டத்தில் நூலகவியல் துறையின் ஆரம்ப வளர்ச்சியில் பங்களிப்பு செய்திருக்கின்றீர்கள். அது தொடர்பாக சமகால விபரங்கள் பற்றி விரிவான விளக்கத்தை கொடுக்க முடியுமா?

ஆம். இது மிக முக்கியமானதொரு கேள்வி. இலங்கையில் தமிழ் நூலகத் துறையில் ஒரு ஆரம்ப கால கட்டத்தில் நான் வாழ்ந்திருக்கின்றேன். இது சார்ந்த அனுபத்தை வழங்க முடியும் என நினைக்கின்றேன். முதலாவதாக 1976இல் நூலகவியலை விரும்பி கல்வி கற்க ஆரம்பித்த காலத்தில் நூலகவியல் துறை பிரபலமான துறையாக இருக்கவில்லை. அந்நாட்களில் இத் துறைக்கு தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள் உள்ளூராட்சி நூலகங்களில் மூன்றாம் தர அலுவலர்கள் நூலகர்களாக தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பெரும்பான்மையான நூலகங்களில் நூலக சிற்றூழியர்கள் நூலகர்களாக இருப்பார்கள். பாடசாலையை எடுத்துக் கொண்டால் பாடசாலை அதிபரின் மகள் அல்லது அதிபரிற்கு வேண்டியவர் அல்லது பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பெறாதவர் போன்றோர் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் நூலகப் பராமரிப்பாளர்களாகவே தற்போது நாங்கள் கருதுகின்றோம். நான் கல்வி கற்ற காலத்தில் நூலகக் கல்வி விரிவான வகைப்புலத்தைக் கொண்டதாகவே அமைந்தது. அதாவது ஓர் நாட்டின் அறிவை வளர்த்தெடுக்கும், தந்திரோபாயத்தை சமூகத்தில் உள்ளீடு செய்வது நூலகரின் கடமை. அந் நகரின் வாசிப்புத் தரத்தை உயர்த்துவதில், அறிவுசார்ந்த நூல்களைத் தேடிக்கொடுப்பதில் உரியவர்களுக்கு கொடுப்பதில் நூலகரின் பங்கு முக்கியமானதாகும். அதனை விட பாடசாலை மாணவர்கள் பாடசாலை முடிந்ததன் பின்னர் அவர்களது வாசிப்புத் தேவையை ஈடுசெய்வதற்கான ஒரு நிலையமாக பாடசாலை நூலகம் இருந்திருக்கிறது. துரதிஷ்டவசமாக பாடசாலை முடிந்ததன் பின்னர் அவ்விடத்தை ரியூசன் நிலையங்கள் பெற்றுக் கொண்டதால் நூலகங்கள் மூன்றாந் தரத்திற்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது. தற்போது ஆரம்பகாலம் நூலகம் எனும் போது தமிழில் நூலகவியல் சார்ந்த நூல்கள் இருக்கவில்லை. தமிழ் மூலம் (medium) என்றாலும் ஆங்கிலத்திலுள்ள நூல்களை வாசித்து தமிழ் மூலம் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க வேண்டி இருந்தது. கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்கள் எங்களுடைய விரிவுரையாளராக இருந்தார். இவர் யாழ்ப்பாண நூலகத் தின் முதலாவது பட்டதாரி நூலகராக 1967ம் ஆண்டு பதவியேற்றவர். பின்னாளில் கொக்குவில் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் வர்த்தக விரிவுரையாளராக இருந்தார். அவர் நூலகவியல் துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். மிகவும் அறிவு பூர்வமான நூலகராக இருந்தார். மற்றைய விரிவுரையாளரான சென்.கமால்தன் என்பவர் சாஹிராக் கல்லூரியின் ஆசிரியராக, இஸ்லாமிய அமைப்பின் தலைவராக இருந்தார். இலங்கை தேசிய நூலக சபையின் உப தலைவராக என்று பெரும் பதவி வகித்த இஸ்லாமியர். இவரும் எங்களது விரிவுரையாளராக இருந்தார். R.S.தம்பையா யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் நூலகராக இருந்தார். இவர்களே எனது விரிவுரையாளர்களாக இருந்தார்கள். இவர்களே

எனது வழிகாட்டிகளாக இருந்தார்கள். நாங்கள் நூலகவியல் துறை மாணவர்களாக அல்லாமல் நூலகவியல் துறை முன்னோடிகளாக மாற்றம் செய்யப்பட காரணமாக இருந்தனர். அக்காலத்தில் தமிழில் நூலகவியல் துறை இருக்கவில்லை. எதிர்காலத்தில் கல்வி கற்க இருப்பவர்களும் ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்க முடியாது. ஆங்கிலத்தில் சில மூலங்களும், சிங்கள மூலங்களும் சில நூல்கள் வெளியாகியிருந்திருக்கின்றது. அதனை தமிழில் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற முயற்சியுடன் திரு வே.இ.பாக்கியநாதன் என்பவரது முயற்சியுடன் Do we decimal Classification என்ற பகுப்பாக்கத்திட்டத்தை தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து எனக்கு வழங்கினார். அதனை முதல் தமிழ் நூலாக வெளியிட்டேன். அக்காலகட்டத்தில் கமால்தீன் “பாடசாலை நூலகமும் நூலகமும்” என்ற நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் பாடசாலை நூல்களை எவ்வாறு ஒழுங்குபடுத்துவது தொடர்பாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இதைத் தவிர நூலகவியல் சார்ந்து வேறு நூல்கள் எதுவும் வரவில்லை. முதலாவது நூலை வெளியிட்ட போது எனது துணைவியாரின் இல்லமே எனது இல்லமாக இருந்தது. அந்த இல்லத்தின் பெயர் அயோத்தி. இவ் வீட்டிலேயே பாக்கியநாதன் அவர்களும் ஏனையவர்களும் உரையாடி ஒரு திட்டத்தை எடுத்தோம். நாங்கள் நூலகவியல் துறையை வளர்ப்ப தற்கு அதனை நிறுவனமயப்படுத்த வேண்டும். அதற்காக அயோத்தி நூலக சேவையை என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்குவோம் என தீர்மானித்தோம். அயோத்தி நூலக சேவை எனும் பெயரில் முதல் நூல் வெளிவந்தது. அதன் பின்னர் தொடர்ச்சியாக அயோத்தி நூலக சேவை வெளியீடு இன்றளவில் நூலகவியல் சார்ந்தும், நூலியல் துறை சார்ந்தும் நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. இது என்னுடைய ஆரம்பகால பணி எனக் குறிப்பிடலாம். இவ் நூலகவியல் கல்வி வளர்ச்சியை மற்று மொரு முக்கிய பணி இருந்தது. நூலக மாணவர்களுக்கு தேவையான சஞ்சிகையை கொண்டு வர வேண்டும் என எண்ணினோம். நூலகவியல் என்ற பெயரில் 1980களில் முதலாவது இதழ் வெளியிட்டேன். காலாண்டு இதழாக இவ் இதழ் வெளியிடப்பட்டது. 1990ம் ஆண்டு வரை இச் சஞ்சிகை வெளிவந்தது. இலங்கையின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் உள்ள அனைத்து நூலகங்களுக்கும் இவ் நூலகவியல் சஞ்சிகை சென்றடைந்தது. இதற்கான மிக முக்கியமான பங்களிப்பை யாழ்ப்பாண உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளராக இருந்த சுந்தரம் டிவகலாலா (ஆளுனரின் தனிப்பட்ட செயலாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்) உறுதுணையாக இருந்தார். தனது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அனைத்து பிரதேச நூலகங்களுக்கும் சென்றடைய வேண்டும் என சுற்றறிக்கை கூட வெளியிட்டிருந்தார். இத்தகைய உதவி களுடன் நூலகவியல் சஞ்சிகை திறம்பட வெளி வந்தது. இதன் வடிவில் ஏராளமான விரிவுரையாளர்கள் கட்டுரை வடிவில் தமது தகவல்களை இச் சஞ்சிகை வாயிலாக பரப்பி வந்தார்கள். இக் கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு தனித்தனி நூல்களாக வெளிவந்தது. இவ்வாறு நூலகவியலில் துறையில் ஆரம்பகால நூல்களை வெளியிட்ட பெருமை அயோத்தி நூலக சேவை என்ற எனது

நிறுவனத்திற்குரியதாக இருந்தது. தற்போது ஏராளமான நூல்கள் தமிழில் வெளிவருவதற்கு முன்னோடியாக இவ் அமைப்பு இருந்தது. நூலகவியல் சஞ்சிகையைத் தவிர இன்னுமோர் முயற்சியையும் அதாவது கருத்தரங்குகளை செய்தோம். திருகோண மலை மாநகர சபையூடாக திருகோணமலை நூலகத்தில் மூன்று நாள் நூலகவியல் சார்ந்த கருத்தரங்கை நடாத்தினோம். S.N.கமால்தீன், பாக்கியநாதன் போன்றோர் இக் கருத்தரங்கிற்காக சொந்தச் செலவில் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் கருத்தரங்கை நடத்தி நூலகவியல் சார்ந்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார்கள். அதன் வழியாக புதிய புதிய மாணவர்கள் நூலகவியல் துறைக்கு சேர்ந்து இன்று ஏராளமானோர் இத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கண்டி, யாழ்ப்பாணம் என பல்வேறு இடங்களில் கருத்தரங்குகளை நடாத்தியிருந்தோம். இதுவொரு மிக முக்கியமான மறுமலர்ச்சிக் காலமாக 1970களின் இறுதிப் பகுதியில் இருந்து 1990இன் ஆரம்பகட்டம் வரை நடைபெற்றது.

தற்பொழுது நீங்கள் புகழ்பெற்ற நூலகவியலாளராகத் திகழ்ந்து வருகின்றீர்கள். நூலகவியல் துறையின் ஆரம்ப காலத்தில் நீங்கள் உள்வாங்கப்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் அதிக சவால்களை கடந்து வந்திருப்பீர்கள். அந்தவகையில் நூலகராக இந்த சமூகம் உங்களை எவ்வாறு உள்வாங்கியது. அதனைப் பற்றி குறிப்பிட முடியுமா?

இதுவொரு மிக முக்கியமான கேள்வி சமூக நோக்கில் நூலகர்களை இன்றும் இச் சமூகம் மதிப்பதில்லை. நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் எப்படி மதித்திருப்பார்கள் என்பதற்கு அதிக உதாரணங்களைக் குறிப்பிடலாம். முதலாவதாக நூலகவியலில் intermediate கல்வியை படித்து சித்தி பெற்றதன் பின்னர் விரிவுரையாளராக இருந்த பாக்கியநாதன் அவர்கள் வேலைகளை எமக்குப் பெற்றுத் தருவதில் மிகவும் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டார். ஆரம்ப காலத்தில் நூலகவியலில் வேலைகளைப் பெறும் போது முழுமையான சம்பளத்தினை எதிர்பார்க்க முடியாது. காரணம் இதில் முழுமையான பயிற்சியை நிறைவு செய்யாது அதனை எதிர்பார்க்க முடியாது. திடீரென ஓர் நாள் வகுப்பறையில் வைத்து “இராமநாதன் கல்லூரியில் நூலகர் பதவி இருக்கின்றது. யாருக்காவது விருப்பமா என்று கேட்டார்”. எமது டிப்ளோமா கற்கையில் சிறிதளவு எண்ணிக்கையானேரே இருந்தமையால் நான் அவ் வேலைக்கு செல்வதற்கு ஒப்புக் கொண்டேன். நான் ஒப்புக் கொண்டதைத் தொடர்ந்து கல்வி திணைக்களத் தலைவரைச் சந்திக்கும் படி கூறினார். எங்களுடைய டிப்ளோமாக் கற்கை சனி மற்றும் ஞாயிற்றுக் கிழமை களிலேயே இடம்பெற்றது. நான் திங்கட்கிழமையளவில் கல்வித் திணைக்களத் தலைவரைச் சந்திக்க சென்று காத்திருந்தேன். அவருடைய அறை வாசலில் இருந்த போது கல்வித் திணைக்களத் தலைவர் என்னை கை காட்டி அழைத்தார். அவரைச் சந்தித்த போது எனக்கு ஏற்கனவே அவரைச் சந்தித்தபோன்ற உணர்வு இருந்தது. அவரும் என்னிடம் “ஓவசியர் நடராஜாவின் மகன் தானே” என்று கேட்டார். எனக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. எவ்வாறு என்னுடைய அப்பாவை

அறிந்திருந்தார் என எனக்கும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. எனது தந்தையார் 1970ம் ஆண்டிலேயே நீர்கொழும்பில் காலமாகி விட்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் அவருக்கு யாருடனும் அறிமுகம் என்பதும் குறைவு. நீர்கொழும்பில் தனது 19வது வயதில் இருந்து 59வது வயது வரை வாழ்ந்தவர். பின்னர் அவர் எங்களுடைய முன் வீட்டில் வசித்ததை அவர் நினைவு படுத்தியன் மூலம் அறிந்து கொண்டேன். நான் அவருடைய பிள்ளைகளுடன் இணைந்து விளையாடியதையும் எனக்கு நினைவு படுத்தினார். பின்னர் வந்த விபரத்தைக் கூறும்படி என்னைக் கேட்டார். இராமநாதன் கல்லூரி நூலகத்திலிருந்து வேலை வெற்றிடத்திற்கான அனுமதி பெற வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தேன். அவர் உடனேயே எனக்கான அனுமதிக்கடிதத்தினையும் தந்து அனுப்பினார். பாடசாலை நூலகருக்கான சம்பளம் Facilities Fees இலேயே வழங்கப்பட்டது. அப்பொழுது அதற்கான சம்பளம் 125 ரூபாய். சாதாரணமாக ஒரு பாடசாலையின் ஊழியருக்கு (Peon) க்கு 400 ரூபா சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. அதன் மூலம் எங்களுடைய தரம் எவ்வாறு அமைந்திருக்கும் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். அக்காலகட்டத்தில் அனுமதிக்கடிதத்துடன் இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரிக்கு சென்றிருந்தேன். அக்கடிதத்தினைப் பார்த்துவிட்டு கல்வித் திணைக்களத் தலைவருக்கு அதிபர் தொலைபேசி அழைப்பு எடுத்தார். “நீங்கள் பிழையான ஒருவரை அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். பெண்கள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு 26வயது நிரம்பிய இளைஞனை அனுப்பியிருக்கின்றீர்கள்” என்று கல்வித்திணைக்களத் தலைவரிடம் கேட்டார். அதற்கு கல்வித் திணைக்களத் தலைவர் பொருத்தமான ஒருவரையே தெரிவு செய்திருப்பதாகவும், என்னையே நியமிக்கும்படியும் கூறினார். இவ்வாறு ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலையிலேயே நான் அப் பாடசாலைக்குள் உள்நுழைந்தேன். இப் பாடசாலையில் இருந்து பல அனுபவங்கள் கிடைத்திருந்தது. இந் நூலகத்திலிருந்த நூல்கள் அனைத்தும் ஒரு சாக்கில் இடப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் நூலகத்தின் ஜன்னல் வழியே செம்மண்ணின் புழுதி உள்நுழைந்ததால் புத்தகங்கள் அனைத்தும் தூசியுடனேயே இருந்தது. அனைத்து புத்தகங்களையும் துடைத்தேன். என்னுடைய வசதிக்காக நிலத்தில் அமர்ந்திருந்தே இப் புத்தகங்களை துடைத்தேன். இதற்கெல்லாம் நூலகத்தின் மீதிருந்த ஆர்வமே காரணமாக அமைந்தது. 125 ரூபாயை விட கூடுதலான சம்பளமெடுக்கும் தொழிலுக்கு செல்லக்கூடிய வாய்ப்பிருந்தும் இதனை சவாலாக ஏற்றுக் கொண்டு நான் இவ் வேலையைச் செய்தேன். நூலகத்தில் வந்து பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர் ஒருவரிற்கு கொஞ்சம் அருகாமையில் கீழிருந்து புத்தகங்களை அடுக்கிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் என்னை விசாரித்தார். என்னுடைய அண்ணா என்ன செய்கின்றார் என்று கேட்டார். அதற்கு நான் அவர் வைத்தியராக யாழ்ப்பாண போதனாவைத்தியசாலையில் கடமையாற்றுவதைக் குறிப்பிட்டேன். மற்றைய அண்ணாவின் தொழில் பற்றியும் விசாரித்தார். அவர் நில அளவையாளராக பணியாற்றுவதையும் குறிப்பிட்டேன். ஒரு அண்ணா வைத்தியராகவும் மற்றயவர் நில அளவை

யாளராகவும் இருக்கையில் எதற்காக நீர் இந்த வேலையை செய்ய வேண்டும் என்று என்னைக் கேட்டார். “ஏன் இந்த வேலையைச் செய்யக்கூடாதா?” என்று நான் திருப்பிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர் இதனை விட நல்ல வேலை பார்க்கலாமே என்று சொன்னார். இக்கருத்தே அக் காலத்து சமூகத்தின் கருத்தாக இருந்தது. நூலகவியல் துறை என்பது படித்தவர்கள் செய்யும் தொழிலாக ஏற்றுக்கொள்ளவது கடினமாக இருந்தது. ஆனால் இன்று நூலகரின் பணி என்பது சர்வதேச மட்டத்தில் மேல்மட்டத்தில் உள்ளது. பல்கலைக் கழகங்களின் பரிசளிப்பு விழாவில் துணைவேந்தருக்கு பின்னால் செல்லும் அணியில் முதலாவதாக நூலகர் அங்கம் வகிப்பார். அதற்குப் பின்னரே பேராசிரியர்கள் அங்கத்துவம் வகிப்பார்கள். அவ்வளவு புனிதமான பணி என்று குறிப்பிடலாம். நூலகரின் பணி என்பது அப்பிரதேசம் சார்ந்த அறிவுத் தேட்டத்தைப் பாதுகாப்பது, அடுத்த தலைமுறைக்கு வழங்குதற்கான வளங்களை சேகரிப்பது இன்றைய தலைமுறைகளுக்கான அறிவைச் சுட்டிக் காட்டுவது போன்றன உள்ளடங்கும். நூலகர் சிறந்த அனுபவம் உள்ளவராகவும் வாசகராகவும் இருந்தால் தான் நூலகத் திணைத் நிர்வகிக்க முடியும். புத்தகம் வாசிக்கும் ஆர்வம் அற்ற பலர் இன்று நூலகர்களாக இருப்பதனாலேயே வாசிப்பு குறைவடைந்து செல்கின்றது. இவை ஆரம்ப காலத்தில் எங்களுக்கான சவால்களாக இருந்தது.

இதில் குறிப்பிட விரும்பும் மற்றொரு விடயம் என்னவெனில் இலங்கையில் மட்டுமே சனசமூக நிலையங்கள் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் இச்சனசமூக நிலையங்கள் மிகச் செழுமையாக வளர்ச்சியடைந்த ஒரு அமைப்பாக இருந்தது. 1960, 1970களில் மிக நல்ல நிலையில் அமைந்திருந்தது. இவற்றில் பல சமூக நிலையங்கள் கிராம மட்டத்தில் நூலகத்தின் பணியை மிகத் திறம்பட ஆற்றியது. பல சனசமூக நிலையங்கள் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளை வாசிக்கும் வாசகசாலையாக அமைந்திருந்தது. நூலக சேவையையும் ஆற்றிய சனசமூக நிலையங்களும் காணப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகத்தின் வரலாற்றை எடுத்துக் கொண்டால் 1936ம் ஆண்டு க.மு. செல்லப்பா அவர்கள் நூலகத்தினை உருவாக்கிய போது தனது வீட்டில் கொட்டில் ஒன்றைக் கட்டி அதில் நூல்கள், பத்திரிகைகளை அடுக்கி மக்களுடைய பாவனைக்கு விட்டிருந்தார் என வரலாறு சொல்கின்றது. அதுவொரு சனசமூக நிலையத்தின் உருவாக்க அடித்தளமே ஆகும். பின்னர் அதனை யாழ்ப்பாண நகரசபையிடம் கொடுத்து நூலகமாகப் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டது. சனசமூக நிலையங்கள் காணப்பட்ட காலத்தில் கொட்டியில் வடமாகாண சனசமூகத்தின் சம்மேளனம் ஒன்று காணப்பட்டது. இவ் அமைப்பு வடமாகாணத்தில் இருந்த 338 சனசமூகநிலையங்களின் வலையமைப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் அமைப்பாக இருந்தது. இவ் சனசமூக நிலைய சம்மேளனங்களுக்கு ஊடாக அனைத்து சனசமூக நிலையங்களுக்கும் நூல்களை விநியோகித்து இரவல் கொடுத்து எடுக்கும் திட்டம் காணப்பட்டிருந்தது. இத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்திய ஒருவர் இன்றும் வாழ்கின்றார். அவர் மில்க்வைர்

கனகராசாவின் பெறா மகன் தனகோபால் ஆவார். இவரும் நானும் இணைந்து இத்திட்டத்தை செய்திருந்தோம். துரதிஷ்டவசமாக 1983 கலவரம் மற்றும் போர்க்கால நடைமுறைகளால் சனசமூகக் கட்டமைப்பு உடைக்கப்பட்டது. சனசமூக நிலையங்களிற்கு செல்வதற்கான அச்சப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. ஆரம்பகால சனசமூக நிலைய வேலைத் திட்டம் மீண்டும் இப்பகுதிக்கு வரவேண்டும் என்பதில் மிகவும் அக்கறையாக உள்ளேன்.

இதுவரையில் நூலகவியலாளர் துறையின் ஆரம்பகால வளர்ச்சி, சவால்கள் பற்றிப் பார்த்தோம். இரண்டாம் கட்டமாக புலம்பெயர் வாழ்வு, அதன் ஆரம்ப காலம், அங்கு மேற்கொண்ட பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிட முடியுமா?

என்னுடைய சமூக சேவையின் பெரும்பகுதி புலம்பெயர்வாழ்விலேயே தொடர்ந்தது. இங்கு வசித்த போது ஆரம்ப கட்டத்தில் பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுரைகளை எழுதி அனுப்பினேன். சிலசில நூல்களை எழுதி வெளியிட்டிருந்தேன். கிராம நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும், பாடசாலை நூலகங்களும் பராமரித்த லும் போன்ற நூல்களை இலங்கையிலிருந்த போதே எழுதி வெளியிட்டேன். 1991 இல் புலம்பெயர்ந்த போது நூலகவியல் துறையில் சிறிது காலம் ஈடுபாடு காட்டினேன். அங்கு நூலகர்களின் பங்களிப்பு இங்கு இருப்பது போன்றதல்ல. நூலகர்கள் என்பது அறிவிய லின் உச்சத்தை எட்டியவர்களாகக் காணப்பட்டனர். அவர்களுடன் போட்டி போட்டு நூலகங்களில் நூலகர் களாக பணிபுரியும் வாய்ப்பு சிறிதும் இல்லாதிருந்தது. அலுவலர்களாக அங்கு செல்லும் வாய்ப்புக் கிடைத் தாலும் எனக்கு பெரிதும் இதில் ஈடுபாடு இருக்க வில்லை. இவ்வேளையில் புலம்பெயர்ந்த சிறிது காலத்தில் பிரித்தானிய ரோயல் மெயில் அதாவது தபால் திணைக்களத்தில் எழுத்தாளர் (Clerk) ஆக வேலை செய்ய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1994 அல்லது 1995 கால கட்டத்தில் இவ் அரசு பதவி எனக்குக் கிடைத்தது. ஒருவருட காலத்திற்கு பணக் கண்காணிப்பின் கீழிருந்து பின்னர் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்து இத்துறைக்குள் நன்றாக உள்வாங்கப்பட்டேன். பிரித்தானிய ரோயல் மெயிலிற்கு கீழ் Post Office Limited என்ற அமைப்பு இருந்தது. அவர்கள் தபால் கந்தோருக்கான பணத்தை அனுப்புவது, முத்திரைகளை அனுப்புவது, ஓய்வூதியம் வழங்குவது, உதவிப்பணம் வழங்குவது, பாலிற்கான வவுச்சர்கள் வழங்குவது, முதியோருக்கான பராமரிப்பு என பல வேலைகளை கிராம மட்டத்தில் செய்தது. அதற்கான அனைத்து பணிகளையும் Post Office Limited செய்தது. பிரித்தானிய ரோயல் மெயில் என்பது தபால் களை எடுத்து தபாலகங்களுக்கு அனுப்புவது தொடர்பான பிரதான வேலையைச் செய்தது. அதனை விட தபால்ப் பொதிகளைப் பராமரித்து நிர்வகிப்பது போன்ற சேவையையும் செய்தது. இவ்வமைப்பு வங்கி யமைப்பையும் காப்புறுதிகளையும் காணப்பட்டது. இதில் 23000 தபால்நிலையங்கள் காணப்படுகின்றன. இத் தபால் நிலையங்களுக்கான பணத்தை அனுப்புவது, வெளி நாட்டு நாணயங்களை அனுப்புவது போன்றன காணப் பட்டது. இதில் என்னுடைய பணியாக

வெளிநாட்டு நாணயப் பரிமாற்றத்தில் அதிகாரியாக பணியாற்றத் தொடங்கினேன். கடந்த மார்ச் மாதம் 2017 இல் இருபது வருட சேவையின் பின்னர் அவ் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றேன். அதுவரையிலும் நூலகராகப் பணியாற்றவில்லை. ஆனால் 2017 இல் பிரித்தானியாவின் உயர் விருது நூலக அமைப்பினது நூலகச் சங்கத்தின் வலையமைப்பினால் வழங்கப் பட்டது. மூன்று பேருக்கு இவ் விருது வழங்கப்பட்டது. இதில் நான் சிறப்பு விருதாளனாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டேன். அவ் விருது வழங்கப்பட்ட முதல் ஆசிய நாட்டவர், முதல் இலங்கையர், முதல் தமிழன் நான் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும் இவ்விருது வழங்கப் படக் காரணம் என்னவெனில் நூலகராக இல்லாமல் நூலகத் துறைக்காக தாய் நாட்டில் நான் செய்த சேவையையிட்டும், பிரித்தானிய நாட்டவர் இதனை முன்னோடியாக எடுத்து செயற்பட வேண்டும் என்பதற் காகவும் இவ் விருது வழங்கப்பட்டது. நூலகவியல் துறையில் பணியாற்றாத போதும் நூலகவியல் சார்ந்து அவ் இருபது வருட காலமும் பணியாற்றினேன். அப்பணிகளை ஒவ்வொன் றாகச் குறிப்பிடலாம். முதலாவது இலங்கையிலுள்ள நூலகங்களுக்கு Books Abroad என்ற நிறுவனத்தின் மூலமாக பாடசாலை நூலகங் களிலுள்ள நூல்களைப் பெற்று வழங்கியமையாகும். இங்கு ஒரு தகவலை குறிப்பிட வேண்டும். பிரித்தானியப் பாடசாலைகளில் ஒவ்வொரு வகுப்பறையிலும் ஒவ்வொரு நூலகம் காணப்படும். அதனைவிட முழு நிலையத்திற்கும் ஒரு நூலகம் காணப்படும். வாசிப்பு என்பது அன்றாட நிகழ்வாகக் அங்கு கொள்ளப்படு கிறது. அதனாலேயே இன்றைய நவீனத்துவமான கால கட்டத்திலும் வாசிப்பு கலாச்சாரம் மேலோங்கியிருக்க இதுவே காரணமாகும். சிறுவர் பாடசாலை நூலகங் களின் நூல்கள் இரண்டு வருடத்திற்கு ஒருமுறை மாற்றப் படும். பாவிக்கப்பட்டாலும் அல்லது பாவிக்கப்படாது விட்டாலும் அவ் நூல்களை களைந்து புது நூல்களை வழங்குவார்கள். இப் பழைய நூல்களை எடுத்து பெரும் வீதிகள் (Highway) அமைக்கும் போது தாருடன் இணைத்து குழம்பாக்கி வீதிக்குப் போடுவார்கள். இவ்வாறு அநியாயமாக அறிவு சார்ந்த நூல்கள் அழி வதை நிறுத்துவதற்காக Books Abroad என்ற தொண்டர் நிறுவனம் இயங்குகிறது. இதில் 16 அல்லது 17 ஆசிரியர்கள் தொண்டர்களாக பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் பாடசாலை நூல்கள் வெளியேற்றப்படும் வேளைகளில் வாகனங்களைக் கொண்டு சென்று அவற்றை ஏற்றி கொண்டு ஹண்ட்லி (Scotland) எனும் இடத்தில் உள்ள warehouse இல் சேமிப்பார்கள். பாடசாலை நிறைவுற்றதன் பின்னர் ஆசிரியர்மார் இணைந்து அவற்றைத் தரம் பிரிப்பார்கள். பழுதடைந்த புத்தகங்களை மீள்சுழற்சிக்கு வழங்கு வார்கள். அதே நேரம் அச்சகங்கள் மறுபதிப்பு செய்கின்ற போது அவ் நூல்களையும் இவர்களிடம் வழங்கும். இந்தவகையில் இவர்களுக்கு கிடைக்கும் ஏராளமான நூல்களைத் அந்தந்த வகுப்புக்களுக்கு ஏற்ப தரம் பிரிப்பது அவர் களது வேலையாக அமையும். அந்தந்த வகுப்புக்களுக் கான நூல்களைக் கேட்கும் வெளிநாடு களுக்கு குறிப்பாக மூன்றாம் உலக நாடுகளான ஆபிரிக்க ஆசிய நாடுகளுக்கு

அனுப்புகின்றது. இலங்கைக்கு அந் நாட்களில் ஒரு நிறுவனத்திற்கு மாத்திரம் அனுப்பி வந்தார்கள். 2006ம் ஆண்டில் சீவகதாஸ் நடத்திய அறவழிப் போராட்டக் குழு (சாவகச்சேரியில் அமைவு பெற்றிருந்தது) நடத்திய அமைப்பிற்கு வழங்கினார்கள். Books Abroad நிறுவனத்தை அறிந்து நான் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்ட போது இலங்கையில் சாவகச்சேரி என்ற இடத்தில் புத்தகங்களை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் புத்தகங்கள் கிடைக்கப்பெறுவது தொடர்பாக எவ்வித தகவல்களும் கிடைக்கவில்லை. இலங்கைக்கு சென்ற நேரம் அது தொடர்பாக தகவலறிந்து தரும்படி கேட்டிருந்தார்கள். நான் 2006ம் ஆண்டு இலங்கை வந்தபோது அவ் அறவழிப் போராட்டக் குழுவுக்குரிய அலுவலகம் இராணுவ கட்டுப்பாட்டுக்குரிய பகுதியாக இருந்தது. இங்கு எவரும் இருக்கவில்லை. இதனை அறிந்து நான் Books Abroad நிறுவனத்திற்கு அறிவித்திருந்தேன். அதன் பின்னர் புத்தகம் அனுப்புவதை நிறுத்த அந்நிறுவனம் தீர்மானித்தது. இருப்பினும் இலங்கைக்கு இப் புத்தகங்கள் பயனுடையதாக அமையும் என்பதால் அப் பொறுப்பை நான் ஏற்றுச் செய்வதாக அவர்களுக்கு வாக்குறுதி வழங்கினேன். அதன் பின்னர் வடக்குக் கிழக்கை நான் பொறுப்பேற்று வடக்குக் கிழக்கிலுள்ள பாடசாலைகளுக்கு இவர்களுடைய வேலைத்திட்டத்தை அமுல்படுத்தினேன். கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று லட்சம் நூல்களை வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் மற்றும் கொழும்பிலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கு அன்று தொடக்கம் இன்று வரை நூல்களை அனுப்பி வருகின்றேன். நேற்றுக் கூட புங்குடுதிச் சர்வோதய அமைப்பிற்கு சிறுவர் நூலகமொன்றை உருவாக்கும் பொறுப்பில் 2000 நூல்கள் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது.

மிக முக்கியமான மற்றுமொரு பணி நூல்தேட்டம் உருவாக்கப்பட்டமை ஆகும். புலம்பெயராது இலங்கையிலேயே இருந்திருந்தால் இது நடைமுறைக்கு சாத்தியப்பட்டிருக்காது என்று நினைக்கின்றேன். இதன் முதலாவது தொகுதி லண்டனில் 2002 இல் வெளியிடப்பட்டது. இதில் இலங்கையில் வெளியான 1000 நூல்களும் அந் நூல்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களும் வெளியிடப்பட்டது. இரண்டாவது தொகுதியில் மேலும் ஒரு 1000 நூல்கள் தொடர்பான குறிப்புக்களுடன் வெளிவந்தது. இவற்றில் நூலியல் விபரம், நூல் பற்றிய குறிப்பு, ஆசிரியர், அந்நூலிற்கு ஏதாவது விருது கிடைத்திருப்பின் அதனையும் உள்ளடக்கி வெளியிட்டிருந்தேன். இரண்டாவது தொகுதி 2004ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இவ்வாறாக மூன்று, நான்கு தொகுதி என தொடர்ந்து வெளிவந்தது. 2018ம் ஆண்டு பன்னிரண்டாவது தொகுதி வெளிவந்திருக்கின்றது. இப்பொழுது பதின்மூன்றாவது தொகுதி அச்சில் இருக்கின்றது. மொத்தம் 13000 நூல்களை சகல துறைகளிலும் ஈழத் தமிழர்களின் நூல்களை ஆவணப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றேன். இவ் பதிமூன்று தொகுதிகளின் வாயிலாக ஈழத்தமிழர்கள் இதுவரை வெளியிட்ட 13000 நூல்களைப் பார்வையிடக் கூடியதாக உள்ளது. இதுவரை காலமும் இலங்கை மட்டுமல்ல இந்தியாவில் கூட நூல்தேட்டம் போன்று ஆவணப்படுத்தப்பட்ட திட்டம் இல்லை. இது உண்மையில் ஒரு நாட்டின்

தேசிய நூலகம் செய்ய வேண்டிய பணியாகும். தமிழ் நூல்களைப் பதிவு செய்வதற்கான அக்கறை தேசிய நூலகத்திற்கு இன்மையே காரணமாக உள்ளது. அதனால் நாங்களே இதனை ஈழத்து தமிழ் தேசிய நூல் பட்டியலாக எதிர்காலத்தில் கருதக் கூடிய வகையில் இதனை என்னுடைய வாழ்நாளில் செய்யத் தீர்மானித்தேன். 2002 இலிருந்து நான் இதனை மேற்கொள்கின்றேன். என்னுடைய வாழ்நாள் காலத்தில் இருபது தொகுதிகளையாவது வெளியிட வேண்டும் என்ற இலக்கை வைத்துள்ளேன். இவ் அக்கறையிலேயே ஒவ்வொரு வருடமும் இலங்கை வந்து நூல்களைப் பெற்று அங்கு வைத்துப் பதிவு செய்வதுமாக எனது வேலைத்திட்டம் அமைகின்றது.

மூன்றாவது பிரித்தானியாவில் ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக் காப்பகமும் ஆய்வகமும் (European Tamil Documentation and Research Centre) என்ற ஒரு அமைப்பை உருவாக்கியிருக்கின்றேன். இவ் அமைப்பை பிரித்தானிய அறக்கட்டளையாகப் பதிவு செய்திருக்கின்றேன். இதில் 07 Trustees இருக்கின்றார்கள். அதனைவிட ஆவணக் காப்பகத்தின் மிகமுக்கிய பணி ஈழத்தில் இருந்து வெளிவரக்கூடிய நூல்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதாகும். ஆய்வாளர்களுக்கு தேவைப்பட்டால் அதற்கான தகவல்களையோ அல்லது நூல்களையோ பெற்றுக் கொடுப்பதாகும். இது நூலகம் அல்ல. எதிர்காலத்தில் தனியான கட்டிடம் ஒன்று கிடைக்கும் பட்சத்தில் அதில் நூல்களை ஒழுங்கமைத்து சர்வதேச ரீதியில் ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும்.

என்னுடைய நான்காவது பணி என்னவெனில் லண்டன் புத்தகச் சந்தையை நடாத்தியதாகும். இது வர்த்தக நோக்கமற்றது. ஈழத்தில் நலிவடைந்து செல்கின்ற ஈழத்துப் பதிப்புத் துறையை மேலுயர்த்துவதற்காக இவ் வேலைத்திட்டத்தைச் செய்கின்றோம். புலம்பெயர்ந்த பின் நான் மேற்கொண்ட மிக முக்கியமான பணியாகும். இதனை 2007ம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை மேற்கொள்கின்றேன். இப் புத்தகச் சந்தை வாயிலாக ஈழத்து தமிழ்ப் பதிப்பகங்களது நூல்களை இலங்கை விலையில் ஏற்றுமதிச் செலவுடன் அங்கு பெற்று லண்டனில் உள்ள வாசகர்களுக்கு சேர்ப்பிப்பதாகும். லண்டனில் உள்ள குறைபாடு என்னவெனில் புத்தக வெளியீடுகள் என்பது அங்கு குறைவு. பெரிய புத்தகக் கடைகள் என்பது மிகக் குறைவு என்பதுடன் இலங்கைப் புத்தகங்களைப் பெறுவதும் மிகக் கடினம். சில புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தற்போது சிறிய மட்டங்களில் புத்த நிலையங்களை நடாத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு கட்டத்திற்கான வாடகை, நடைமுறைச் செலவுகளால் புத்தகத்தின் விலை அதிகமாகவே விற்க வேண்டிய நிலை இருக்கின்றது.

இந்த நிலையில் மிக எளிமையாக லண்டனில் வருடத்திற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று தடவை இப் புத்தகச் சந்தை நடாத்தப்படும். பொது இடங்களைத் தெரிவு செய்து நூல்களை கடைபரப்பும் போது அங்கு வாசகர்கள் வந்து புத்தகங்களை வாங்கிச் செல்வார்கள். புத்தகச் சந்தைக்கான அறிவித்தலை நாங்கள் முதலிலேயே வெளியிட்டு விடுவோம். ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொரு இடத்தில் இதனை மேற்கொள்

கின்றோம். லண்டனில் புத்தகச் சந்தையை நான் மேற்கொள்வதற்கான தேவை என்ன என நீங்கள் கேட்கலாம். உண்மையில் புத்தகச் சந்தையின் பின்னணியில் ஒரு விடயம் இருக்கின்றது. ஈழத்து புத்தகச் சந்தையைப் பார்த்தால் சில குறிப்பிட்ட பதிப்பகங்களே ஈடுபாடு கொண்டிருக்கின்றன. குமரன் புத்தக நிலையத்தை பிரதானமாகக் குறிப்பிடலாம். அவர்கள் 600 அதிகமான புத்தக வெளியீட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை இவர் வர்த்தகர் ஆனாலும் அவரும் சில புத்தகங்களைப் பதிப்பிக்கின்றார். அதனை விட ஞானம் பதிப்பகம், ஜீவந்தி பதிப்பகம் என விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சில பதிப்பகங்களே ஈழத்தில் புத்தகங்களை நிறுவன ரீதியாக வெளியிட்டு வருகின்றன. இது தனிப்பட்ட புத்தக எழுத்தாளர்கள் அதாவது 90% அதிகமானவர்கள் எழுத்தாள வெளியீட்டாளர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆங்கிலத்தில் Auto Publisher என்று கூறுவோம். இவர்கள் தனிமனித நிறுவனங்களாக இயங்கி அவர்களே புத்தகத்தை எழுதி, அச்சிட்டு வெளியிட்டு வருகிறார்கள். வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு விட்டு ஏனையவற்றை வீட்டில் வைத்திருக்கின்றார்கள். புத்தகக் கடைகள் கூட அவர்களது நூல்களை பெருமளவில் எடுத்து விற்பனை செய்வதில்லை. இலங்கையில் வெளியிடுவதை விட இந்தியாவில் வெளியிடுவது அதிகமாகிச் செல்கின்றது. ஓரளவு வசதி வந்தவர்கள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் உட்பட இந்தியாவில் காலச்சுவடு, அடையாளம், வடலி நிறுவனங்களின் ஊடாக அங்கு அச்சடித்து இந்தியாவிலும், பிறநாடுகளிலும் விற்பனை செய்கிறார்கள். இலங்கைக்கு இப் புத்தகங்கள் கிடைப்பது மிக அபூர்பமாக இருக்கின்றது. அங்கு புத்தக வெளியீடு வளரும் அளவிற்கு புத்தக விநியோகத் திட்டமோ, புத்தக வெளியீட்டுத் துறையோ வளரும் அளவிற்கு இலங்கையில் வளர்வதில்லை. இலங்கையில் உள்ள பதிப்பகங்களுக்கு லண்டனில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்தில் இதனைச் செய்து வருகின்றேன். இவையே நான் புலம்பெயர்ந்ததன் பின்னர் செய்து வந்த பணி எனக் குறிப்பிட முடியும்.

நீங்கள் இதுவரை காலமும் கிட்டத்தட்ட 48 நூல்களை வெளியிட்டிருக்கின்றீர்கள். அந்தவகையில் நீங்கள் எழுதிய நூல்களில் மிகமுக்கியமான நூல்கள் எனக் கருதும் நூல்கள் பற்றிக் குறிப்பிட முடியுமா?

ஆம். இதுவரை நூல்தேட்டத்தில் 12 தொகுதிகள் (13வது அச்சில் உள்ளதால் அதனை விடுத்து) உட்பட 49 நூல்கள் இதுவரை வெளியாகியுள்ளன. ஐம்பதாவது நூல் அடுத்ததாக வெளிவர இருக்கின்றது. நூல்தேட்டங்களின் 12 தொகுதியை விட முக்கியமான நூல்தேட்டப் பதிப்பு இரண்டு இருக்கின்றது. முதலாவது ஈழத்துத் தமிழர்களால் எழுதப்பட்ட ஆங்கில நூல்களைத் தொகுத்து தனித்தொகுப்பாக வெளியிட்டேன். நூல்தேட்டம் என்ற பெயரிலேயே ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்தது. அதன் அடுத்த பதிப்பு விரைவில் வெளி வருவதற்கான ஆயத்தத்தை செய்து கொண்டிருக்கின்றேன். இரண்டாவது மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம் என்பதை வெளியிட்டேன். அதனை

நூலகம் இணையத்தில் பார்வையிடலாம். மலேசிய தேசிய நில நிதிக்கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற அமைப்பு இருக்கின்றது. தமிழர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மிகப் பலம் வாய்ந்த அமைப்பு. மலேசிய தேசிய நில நிதிக்கூட்டுறவுச் சங்கம், மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறை, மலேசிய எழுத்தாளர் சங்கம் என்பன இணைந்து மலேசியா சென்றிருந்த சமயத்தில் எனக்கு ஒரு கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அதுவொரு சுவாரசியமான சம்பவம். இலங்கையில் இருந்து 1912, 1913 வாரியாக 1934, 1935 ஆண்டு வரை பலர் அங்கு பல தமிழ் நூல்களை எழுதியிருக்கின்றார்கள். மலாயா மான்மியம் என மலாயா நாட்டின் வரலாற்றை எழுதியவர் இலங்கைத் தமிழர். மலாயாவின் இரண்டாவது நாவலை எழுதியவர் இலங்கைத்தமிழர். சிங்கப்பூரின் முதலாவது தமிழ் நூல் என்ற நல்லூர் அந்தாதி என்ற நூலை எழுதியவர் மலேசியத் தமிழர். இவ்வாறு மலேசியா வின் இலக்கியத் துறையில் மிக ஆரம்ப காலத்தில் தடம் பதித்தவர்கள் ஈழத்துத் தமிழர்கள். ஆனால் அவர்கள் இலங்கை எழுத்தாளர்களாகக் கணிக்கப்படவில்லை. நா.சி.கந்தையாப்பிள்ளை என்பவர் 66 நூல்களை எழுதியிருக்கின்றார். இவர் கந்தரோடையைச் சேர்ந்தவர். இங்கிருந்து மலாயாப் பகுதியில் வேலை செய்து தமிழகத்தில் தனது நூல்களை வெளியிட்டிருக்கின்றார். இவரது நூல்கள் தற்போது மீள்பதிப்புச் செய்யப்படுகின்றது. தற்போது தான் நா.சி.கந்தையாப்பிள்ளை பற்றி புரிதல் உருவாகி வருகின்றது. இவ்வாறு பல ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் புலம்பெயர்ந்து சென்று மலாயாவின் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களது நூல்களைத் தேடி மலேசியாவிற்கு சென்றிருந்தேன். மலேசியாவிலும் சிங்கப்பூரிலும் அந் நூல்களைத் தேடி எடுத்துத் தருவதில் மலேசியா பல்கலைக்கழகமும், சிங்கப்பூர் தேசிய நூலகமும் மிகவும் உதவியாக இருந்திருக்கின்றது. அதனை வைத்து எனது நூல்தேட்டத் தொகுதிகளில் அந் நூல்களைப் பதிவு செய்திருக்கின்றேன். அவ் வேலைத் திட்டத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தபோதே அங்குள்ளவர்களால் மலேசியாவிற்கும் ஒரு நூல்த் தேட்டத்தை உருவாக்கித் தரும்படி என்னிடம் வேண்டு கோள் முன்வைக்கப்பட்டது. அவர்களின் வேண்டு கோளின்படி ஒரு தடவை மலேசியாவில் தங்கியிருந்து அங்குள்ள மலாயா தமிழர்களின் நூல்களைப் பதிவு செய்தேன். கனகசெந்திநாதன் போன்றவர்கள் இங்கு எழுதியது போல இராமு சுப்பையா என்பவர் ஏற்கனவே சிறு நூற்பட்டியலை உருவாக்கியிருந்தார். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதனை விரிவாக்கி பெரும் தொகுப்பாக 2200 நூல்களின் தகவல்களுடன் உருவாக்கினேன். நூலகம் இணையத்தில் இது பதிவிடப் பட்டுள்ளது. இதனை முக்கியமான நூலாகக் கருது கின்றேன். மலாயாத் தமிழர்களுக்கு புலம்பெயர் தமிழனின் பங்களிப்பாக இந் நூல் போற்றப்பட்டு வந்தது. அதனை சிங்கப்பூர் தேசிய நூலகம் அதனைப் பொறுப்பேற்று பெரும் வெளியீட்டு விழாவொன்றையும் நடத்தியது. இதனைத் தவிர முக்கியமான நூல்கள் எனும் போது 2001ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு என்ற நூலை

எழுதியிருந்தேன். அதுவரை காலமும் க.சி.குலரட்ணம் எழுதிய யாழ்ப்பாண நூலகம் என்றவொரு நூல் மட்டுமே இருந்தது. அதற்கு அடுத்தபடியாக என்னுடைய நூலில் க.மு.செல்லப்பா யாழ்ப்பாண நூலகத்தை உருவாக்கியது முதல் வே.ஈ.பாக்கியநாதன் அவர்கள் 1967இல் பொறுப்பேற்றது வரையான வரலாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவருடைய காலத்தின் பின்னர் நூலகக் கட்டிடங்கள் விரிவாக்கப்பட்டது, 1981 நூலகம் எரிக்கப்பட்டது, பின்னர் 1984 தமிழர்களின் பாரிய முதலீட்டுடன் மீள்கட்டியமைக்கப்பட்டது, 1985 கோட்டைத் தாக்குதலில் சிதைவாக்கப்பட்டது, பின்னர் 2004 இல் சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்காவால் நூலகத்திலுத்தகமும்செந்தலும் என்ற வேலைத்திட்டத்தை செயற்படுத்த முற்பட்டது என இவ்வரலாறு நீண்டு செல்கின்றது. யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் ஒரு பகுதியை அதாவது போர்க்கால அழிவையும் அதன் பின்னரான விடயத்தையும் நான் ஆவணப்படுத்தியிருக்கின்றேன். இன்றளவில் அதுவொரு மிக முக்கியமானதொரு நூலாகக் கருதுகின்றேன்.

இதனைவிட ஈழநாடு பத்திரிகையைப் பற்றி அறிந்திருக்கின்றோம். யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த முதலாவது பிராந்தியப் பத்திரிகை. இலங்கையில் வெளிவந்த பிராந்தியப் பத்திரிகை என்றும் தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது பிராந்தியப் பத்திரிகை என்றும் குறிப்பிடலாம். யாழ்ப்பாண மக்களின் மிக அபிமானத்திற்குரியதாக ஈழநாடு காணப்பட்டது. அது 1954, 1955 களில் தொடங்கி யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டு கே.சி.தங்கராஜா, சண்முகரட்ணம் போன்ற சகோதரர்களால் உள்வாங்கப்பட்டு வளர்ந்து போர்க்காலத்தில் நிறுத்தப்பட்டது வரையான வரலாற்றை இதுவரை யாரும் எழுதவில்லை. இதுவொரு மனக்குறையாக எனக்கு இருந்தது. ஈழநாட்டில் பணியாற்றியவர்கள் பல்வேறு ஊடகங்களில் தமது தடம்பதித்து உலகநாடுகளில் கோலோச்சி வருகின்றனர். ஈழநாட்டைப் பற்றி சிறுசிறு கட்டுரைகளாக, செய்திகளாக ஆங்காங்கே இடம்பெற்றிருந்த நிலையில் ஈழநாட்டில் பணியாற்றிய ஊழியர்கள், அதன் பணியாளர்கள், அதன் வளர்ச்சிக்கு காரணமானவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டேன். எனக்காக நேரமொதுக்கி கட்டுரை வழங்கக் கூடியதாக இருந்தவர்களின் கட்டுரைகளை தொகுத்து எனது முன்னுரையுடன் "ஈழநாடு ஒரு ஆலமரத்தின் கதை" என்ற பெயரில் ஒரு வாக்கியிருந்தேன். அந் நூலும் எனக்கு மனத்திருப்தியைத் தந்த நூல்களில் ஒன்று.

அதனைத் தவிர தற்பொழுது வெளியீட்டுப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றேன். நான் காவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஈழத் தமிழர்களின் அரசியல் போர்க்கால வரலாற்றில் மிக முக்கியமான காலகட்டம் எனக் குறிப்பிடலாம். 1974.01.10 திகதி இடம் பெற்ற படுகொலைகள் அதற்கு முன்னர் அவ் மாநாடு தொடர்பான நடவடிக்கைகள் பின்னர் அவ் மாநாடு பற்றிய கருத்துக்கள் என்பவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடுவதற்கான தகவல்களைத் திரட்டி வருகின்றேன்.

அதே நேரத்தில் இலங்கையின் சுருட்டுக் கைத்தொழில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் அடிநாதமாக

இருக்கின்றது. தற்போது இக் கைத்தொழில் பெரும்பாலும் இல்லாமலேயே போய்விட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் மிகப் பிரபலமாக இருந்த யாழ்ப்பாணத்து சுருட்டுக் கைத்தொழில் தொடர்பான வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை தேடி எடுத்து நூலுருவாக்கம் செய்வதும் என்னுடைய முயற்சியாக இருக்கின்றது. செங்கை ஆழியான் சுருட்டுக் கைத்தொழில் என்ற பெயரில் ஒரு நூல் எழுதியிருக்கின்றார். அது பொதுவாக புவியியல் சார்ந்த தகவல்களைத் பெற உதவுகின்ற நூல் ஆகும். அதிலிருந்த தகவல்களுடன் மேலும் தகவல்களைச் சேர்க்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. நீர்கொழும்பில் சுருட்டுத் தொழிலாளர் சங்கம் என்று இருக்கின்றது. இவ்வாறு பல அமைப்புக்கள் இருக்கின்றது. சுருட்டுக் கைத்தொழில் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டிக் கொண்டிருக்கின்றேன். இதனைத் தவிர சர்வோதய அமைப்பின் யாழ் மாவட்ட இணைப்பாளர் மு.திருநாவுக்கரசு என்ற ஒருவர் இருந்தார். 17 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்காலமாகியிருந்தார். 17வது ஆண்டு நினைவஞ்சலி நேற்று இடம் பெற்றிருந்தது. அதில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்த கொள்வதற்காகவே யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்திருந்தேன். இவர் ஒரு மிக முக்கியமான நபராக இருப்பினும் அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு எழுதப்படவில்லை. அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை நூலாக எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றேன். இதில் எந்த நூல் 50வது நூலாக வெளிவரும் என்பதற்கு காலமே பதில் சொல்லும். நான் எழுதிய அனைத்து நூல்களும் முக்கியமானவை என்றே கருதுகின்றேன். அந்தவகையில் இந்த நூல்கள் பணியின் சுமையினை அதிகரித்தபடி இருக்கின்றது.

உங்களை எல்லோரும் நூலகவியலாளர் என்று அழைக்கிறார்கள் அந்தவகையில் நூலகருக்கும் நூலகவியலாளருக்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்னவாக இருக்கும் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

நூலகவியலாளர் என்பது பட்டமாக வழங்கப்பட்டதாக எனக்கு நினைவில்லை. காலக்கிரமத்தில் ஊடகங்களில் இச் சொற்பிரயோகம் எனக்கு சேர்க்கப்பட்டது. எனது நினைவுக்கு எட்டிய வகையில் லண்டனில் இயங்கிவரும் தேசம் என்ற இணையத்தளம் சஞ்சிகை தம்பிராஜா ஜெயபாலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றது. இவ் இணையத்தளம் என்னுடைய கட்டுரைகளை விரும்பி பயன்படுத்துகின்றது. என்னுடைய கட்டுரைகள் உலகளாவிய ரீதியில் வெளிவருகின்றது. இவ்வாறு வெளிவருகின்ற போது தேசம் இணையத்தளம் அச் சஞ்சிகைகளை எடுத்து பயன்படுத்தலாம் என்ற உரிமையை அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கின்றேன். இந்நிலையில் தேசம் இணையத்தளம் என்னைப் பற்றி ஒரு கட்டுரையை எழுதினார்கள். இக் கட்டுரையில் முதன் முதலில் நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா என்று என்னை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இதனை யார்? எவ்வாறு அச் சொல்லை வழங்கினார்கள் என்பது தெரியாது. சமூகத்தினால் வழங்கப்பட்ட பட்டமாக நான் இதனைக் கருதுகின்றேன். பட்டங்கள் வழங்கப்படுவது தொடர்பாக எனக்கு மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருக்கின்றது. அதில் எனக்கு பெரும் ஈடுபாடும் இருப்பதில்லை. அதனைப் பெறுபவர்கள் தொடர்பாகவும் ஈடுபாடு இருப்ப

தில்லை. கலாநிதிப் பட்டங்கள் எல்லாம் இன்று கேள்விக்குரியதாகவே இருக்கின்றன. நீங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு வருகின்றேன். நூலகவியலாளர் என்ற பதம் எவ்வாறு உருவாகின்றது என்றால் நூலகம் என்ற கட்டத்தில் நூல்கள் இருக்கும். வாசகர்கள் இருப்பார்கள். நூலகர் ஒரு பணியாளராக பணியாற்றுவார். அவரே நூலகர் அவார். என்னைப் பொறுத்தவரையில் கட்டம் எதுவுமில்லை, நூல்களும் என்னைச் சுற்றியிருக்கவில்லை. பரந்த உலகில் நூலகங்கள், நூல்கள், வாசகர், வெளியிட்டாளர்கள், நூலியலாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் என அனைத்துத் துறைகளிலும் நான் தடம் பதித்தால் பொதுப்படையாக என்னை நூலகவியலாளர் என்ற பெயரில் அழைக்கின்றார்கள். சில இடங்களில் நூலியலாளர் என்ற பத்திலும் என்னைக் குறிப்பிடத் தோன்றியிருக்கிறார்கள். நூல்கள் பற்றிய அறிவூட்டல்களை எனது கட்டுரைகளோ உரைகளோ வழங்குவதாலும் பதிப்புத்தறை, எழுத்துத்துறை, வெளியீட்டுத்துறை என்பவற்றிலும் நான் குறிப்பிட்ட அளவு கவனம் செலுத்துவதாலும் என்னை நூலியலாளர் என்றும் அழைக்கின்றார்கள். தமிழில் நூலகவியலாளர் என்று குறிப்பிடுவதே அதிகமாக இருக்கின்றது. இதுவே நூலகருக்கும் நூலகவியலாளருக்கும் இடையிலான வித்தியாசம் என நினைக்கின்றேன்.

இவ் நூலகர் என்ற நபரிலிருந்து நூலகவியலாளர் என்ற நிலையை அடைவதற்கு உங்களுடைய பரந்து பட்ட வாசிப்பு காரணமாக இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன். இவ் வாசிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிட முடியுமா?

நூலகர் என்ற நிலையிலிருந்து நூலகவியலாளர் என்ற நிலையை அடைவதற்கு வாசிப்பு மட்டும் காரணமாக அமையாது காரணம் எங்களுடைய நடவடிக்கைகளும் அதாவது சமூக உணர்வு என்பதும் அவசியம். நூலகர் நூலகவியலாளர் ஆக மாற்றமடைய வேண்டுமாயின் நீண்ட கரடுமுரடான பாதையில் விரிவாகப் பயணிக்க வேண்டும். அதாவது எழுத்தாளர் மத்தியில் நூலகர் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். நூலகர் பிரபலப்படுத்தப்பட வேண்டும். இன்று நூல்தேட்டம் வாயிலாக எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் நான் மிகப் பிரபலமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றேன். விரும்பியோ விரும்பாமலோ அறிந்தோ அறியாமலோ ஈழத்திலுள்ள எழுத்தாளர்கள் ஒவ்வொருவரையும் அதாவது இளம் எழுத்தாளர்களோ அல்லது முதிய எழுத்தாளர்களோ அல்லது இறந்து போன எழுத்தாளர்களையும் உலகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் பணியை சொந்த முதலீட்டில் சொந்த நேரத்தில் மேற்கொண்டிருக்கின்றேன். ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல முழு நேர ஊழியராக பிரித்தானியாவில் பணியில் இருந்து கொண்டு அந்தப் பணியிலும் தொழில் உயர்வைப் பெற்றுக் கொண்டு இந்தத் துறையிலும் ஈடுபட்டிருக்கின்றேன். இதுவரையிலும் எழுத்தாளர்களிடம் நேரடி யாக எதனையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. நான் எதிர் பார்ப்பது உங்களுடைய படைப்புக்களை உலகறியச் செய்வதற்காகும். நீங்கள் தயாரானால் உங்களுடைய நூலின் ஒரு பிரதியை எங்களுக்கு அனுப்புவதன் மூலம் நாங்கள்

அதனைப் பதிந்து உலகளவில் கொண்டு செல்வோம். அதற்குப் பெரும்பான்மையான எழுத்தாளர் கள் தயாராகவில்லை. என்னைப் பின்தொடர்ந்து எனது கூட்டம் இடம் பெறும் இடங்களுக்கு வந்திருப்பீர்கள். அதில் எனது உரை மற்றும் அவர்களது உரையைக் கேட்டிருப்பீர்கள். அதிலிருந்து அறியாமையினால் எவ்வாறு தகவல்களைத் தேடும் அக்கறையில்லாது ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்திருப்பீர்கள். இதுவே ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூக எழுத்தாளர்களில் பெரும்பான்மையானோரின் நிலை. தற்போது இந்த மனநிலை மாற்றமடைந்து எனக்கு புத்தகங்களை எனக்கு தருவதன் மூலம் அல்லது தகவல்களைத் திரட்டித் தருவதன் மூலம் தங்களுடைய புத்தகங்களை உலகிற்கு எடுத்துச் செல்கிறார் என்பது தொடர்பான நம்பிக்கை ஒளி சற்றுத் தெரிகின்றது. இது பிரகாசிக்கும் நேரத்தில் நான் இருப்பேனா என்பது தெரியாது. சில வேளைகளில் இருபது தொகுதிகளுடன் நான் நிறுத்திவிட்டிருக்கக் கூடும். இப்பொழுதே எழுத்தாளர்களிடமிருந்து எடுக்கக் கூடிய தேவையை நான் உணர்ந்து கொள்கின்றேன்.

இவ் நூலகவியல் என்ற துறைக்கு அப்பால் நூலியல் துறையிலும் அக்கறை கொண்டுள்ளேன். வெளியீட்டாளர்கள் எவ்வாறு நூல்களை எவ்வாறு வெளியிட வேண்டும் என்பது தொடர்பில் சிந்தனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ் 13000 நூல்களைப் பார்த்து, அதனூடாக பிரயாணம் செய்து எழுத்தாளர்களுக்கும் வெளியீட்டாளர்களுக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்புகளை அவதானித்து இவ்வாறு தான் இருக்க வேண்டும் என வரையறைகளை எழுத்தாளர்களிடம் வழங்குவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அண்மைக்காலத்தில் ஞானம் சஞ்சிகையில் கட்டுரைத் தொடர் ஒன்றை தொடராக 18 மாதங்கள் வரையில் எழுதியிருந்தேன். அது விரைவில் குமரன் பதிப்பகத்தினூடாக நூலுருவாகும் வாய்ப்பு காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு இதழிலும் நூலின் ஒவ்வொரு விடயத்தையும் முன் வைத்து எழுதியிருக்கின்றேன். புத்தகத்தின் அட்டைப் படம் எவ்வாறு இருக்கின்றது, எப்படி இருக்க வேண்டும், அதிலுள்ள குறைபாடுகள் என்ன, நூலியல் தகவல்களைக் கொடுக்கும்போது எதனைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பவை முக்கியமானது. எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களின் சிலவற்றில் ஆண்டுகள் இருக்கமாட்டது. ஆண்டை பதிவிட்டால் குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்னர் பழைய புத்தகமாகி விடும் என்பதால் அதனை பதிவிடமாட்டார்கள். இதுவொரு மிகக் கேவலமான பின்தங்கிய சிந்தனை ஆகும். ஆண்டு பதிவிடா விட்டால் அப் புத்தகம் எப்பொழுது வெளிவந்தது என்பது தெரியாது. 1991ம் ஆண்டு வெளிவந்தால் என்ன அல்லது 2000ம் ஆண்டு வெளிவந்தால் என்ன? 1970ம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டாலும் ஆண்டு விபரம் வெளிவராததால் அத புதுப் புத்தகமாகவே இருக்கும் என சில எழுத்தாளர்கள் நினைக்கிறார்கள். உதாரணமாக 1970ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண நூலகத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கலாம். 2004ம் ஆண்டு அப் புத்தகத்தை ஒருவர் எடுத்து வாசிக்கும் போது நூலக எரிப்பு தொடர்பான விடயம் இல்லாமல் இருக்கும்போது இவ்

வாசகருக்கு ஆசிரியர் தொடர்பில் தவறான அபிப்பிராயம் ஏற்படும். ஆண்டை பதிவிட்டிருந்தால் நூலக அழிவுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட நூல் என்பதை இலகுவாக விளக்கிக் கொள்ள முடியும். ஆசிரியரின் தகுதியை, தராதரத்தை தவறாக எடை போடாது இருப்பதற்கு இவ் ஆண்டு என்பது முக்கியம். இதனூடாக நான் குறிப்பிட வருவது என்னவெனில் நூலியல் தகவல்களைச் நூல்களில் சரியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதே ஆகும். ஆசிரியர் தன்னுடைய பெயரை ஆசிரியர் எனப் பதிவிடாமல் தொகுப்பாசிரியர், பகுப்பாசிரியர், தொகுப்பாளர் எனப் பதிவிடுகிறார்கள். இதில் எது சரியானது போன்ற நூலியல் தகவல்களை ஞானம் சஞ்சிகையில் தொடர் கட்டுரையாக கொடுத்துக் கொண்டு வந்தேன். இது எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் இடையில் தொடர்பை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது. அதன் மூலம் என்னுடைய பணி பரந்த விரிவான செயல்தளத்திற்கு சென்றிருந்தது. நூலகர்கள் நூலகவியலாளர்களாக மாறுவதற்கான பாதை இவ்வாறே அமைய வேண்டும்.

நூலகவியலாளராக பல்வேறு எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து, நலன்விரும்பிகளோடு இணைந்து, பல ஆராய்ச்சியாளர்களுடன் இணைந்து பல நூல்களை இலங்கைப் பாடசாலைகளுக்கு அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறீர்கள். இந்தவகையில் மாணவர்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிப்பதற்கு உந்து சக்தியாக இருந்திருக்கின்றீர்கள் என்பது விளங்குகின்றது. இவ் மாணவர்களுடைய வாசிப்புப் பழக்கம், அது பற்றிய கருத்துக்கள், வாசிப்புப் பழக்கத்தை எவ்வாறு ஊக்குவிக்க வேண்டும் தொடர்பாக உங்களுடைய கருத்து?

இலங்கையில் வாசிப்புப் பழக்கம் இன்று நலிவடைந்திருக்கின்றது என்ற எடுகோளில் அவ்வாசிப்புப் பழக்கம் வளர்ச்சியடைவதற்கு என்ன செய்யலாம்? ஏன் அவ்வாறு உருவாகியது என்பது தொடர்பாக பொதுவான கருத்தை குறிப்பிடுகின்றேன். இலங்கையில் வாசிப்புப் கலாச்சாரம் குறைவடைந்தமைக்கு பெரும்பான்மையானவர்களின் எடுகோளாக இருப்பது தற்போதைய நவீன கணனி, தொலைக்காட்சி, முகநூல், கையடக்கத் தொலைபேசி போன்றவற்றின் பயன்பாடு என்பதாக ஒரு சாரார் குறிப்பிடுகிறார்கள். ரியூசன் வகுப்புக்களுடனும், புலமைப்பரிசில் பரீட்சை, சாதாரண தரம் மற்றும் உயர்தரப் பரீட்சை என அதிகம் கவனம் செலுத்துவதால் வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்தது என சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். சிலர் போராட்டத்தால் வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவடைந்தது எனக் குறிப்பிடுகிறார்கள். எனது கருத்து இவற்றிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. வாசிப்பு என்பது முற்றிலும் தேடலுடன் பெற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒரு விடயம் பற்றிய தேடலில் இருந்தே வாசிப்புப் பழக்கம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக பிரான்ஸ்க்கு போகப் போகிறீர்கள் என்றால் பிரான்ஸ் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை அறியாமல் சில வேளைகளில் பயணிக்கலாம். ஆனால் அங்கு சென்று ஆராய வேண்டியிருக்கும். அதற்காக பிரான்ஸிற்கு செல்ல முன்பே பிரான்ஸைப் பற்றிய புத்தகம் ஒன்றைப் வாங்கி இந் நாட்டின் நடைமுறை என்ன, கலாச்சாரம் என்ன?, எனப் பரந்த அறிவை எடுத்துக் கொண்டு செல்லும் போது அது

மிகவும் பயனுடையதாக அமையும். இங்கு தகவலைத் தேடும் தேவை ஒன்றை வாசிப்பு உருவாக்குகின்றது. தனக்குத் தேவையான தகவலைத் தேட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அடிப்படையானது. எங்களுடைய மக்கள் மத்தியில் தகவலைத் தேடி அறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வம், அதனை பிறருடன் விவாதிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அறவே இல்லை என்றே கூறவேண்டும். இக்கலாச்சாரம் எங்களிடமிருந்த அகன்றுள்ளது என்றே குறிப்பிட வேண்டும். ஒரு பொதுவிடயத்தை விவாதிக்க நாங்கள் தயாராகவில்லை. விவாதிக்கும் போது நான் ஒரு கருத்தை சொல்லும் போது அதனை மதிக்காவிட்டால் நீங்கள் என்னுடைய எதிரி ஆகிவிடுகிறீர்கள். சாதாரணமாக இதனை குடும்பத்தில் பார்க்க முடியும். அறிவை விரிந்த பரப்பில் வைத்துக்கொண்டு அவ்வாறும் இருக்கலாம் என உள்வாங்கும் வலு எங்களிடம் குறைந்து போயுள்ளது. இவை எங்களுடைய தலைமுறைக்கு பாரம்பரியமாக கடத்தப்பட்ட தீமை. எல்லா வற்றையும் கேள்வி கேட்காமல் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மை இச் சமூகத்தில் உருவாக்கி யுள்ளோம். நான் தாய்நாட்டில் வாழ்ந்ததை விட அதிககாலம் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றேன் என்ற வகையில் குறிப்பிடக் கூடியது என்னவெனில் பிரித்தானியாவில் சாதாரண கட்டிடத் தொழிலாளியும், ஒரு வைத்தியரும் கதைக்கும் போது சமதளத்தில் அமர்ந்தே கதைப்பார்கள். சமதளம் எனும் போது இவரும் தன்னுடைய அறிவைக் தேடத்தொடங்குகின்றார்கள். இருவரும் அதனை கொடுக்கவும் தேடவும் விரும்புகின்றார்கள். இரண்டுபேருமே அறிவைத் திறந்த நிலையிலேயே பரிமாறிக் கொள்கின்றார்கள். வைத்தியர் “அவருக்கென்ன என்னை விட அதிக அறிவு இருக்கப் போகின்றது” என நினைக்க மாட்டார். அதேபோல கட்டிடத் தொழிலாளியும் என்னைப் பற்றி என்ன தெரியப் போகின்றது என நினைக்கமாட்டார். விமான நிலையத்தில், புகையிரத நிலையத்தில் எந்த நிலையிலும் அரசியலிலிருந்து பொருளாதாரம் வரை உரையாடும் வல்லமையில் இருக்கின்றார்கள். இது நான் கண்டு அதிசயித்த ஒரு விடயமாகும். சாதாரணமாக ஒருவரிடம் கேள்வி கேட்டு விட்டு பதிலை எதிர்பார்க்காது செல்லமுடியாது. அதற்கு மிகவும் தெளிவான பதிலை வழங்குவார்கள். BBC செய்தி அறிக்கையினைப் பார்வையிடும் போதே சாதாரண மக்களிடம் எவ்வளவு ஆழமான பொது அறிவு இருக்கின்றது என்பதை அறிந்து கொள்வீர்கள். இது தொடர்பாக பொதுஅறிவு போட்டிகளில் எவ்வளவு ஆழமான கேள்விகளாயினும் ஆழமான பதில்களைக் கூறுவார்கள். பாடசாலை மட்டத்தில் மாணவர்களைக் கூட இந்நிலையில் காணலாம். ஆனால் இங்கு மாணவர்கள் ஏன் என்ற கேள்வியை ஆசிரியரிடம் எழுப்புவதில்லை. இங்கிலாந்தில் ஆசிரியர் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வேதம் ஒதுபவர்களாக இருப்பதில்லை. அவர்கள் ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட்டு அதனை மாணவர்களுடன் விவாதிக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய தரத்திற்கு அவர்கள் இறங்கி நின்று விவாதத்தைக் கொண்டு நடத்துகின்றார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். இதில் கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில் வாசிப்பு இதில் எங்கு

தேவைப்படுகின்றதெனில் அவர்களுக்குத் தேவையான தகவல்களை அவர்களே தேடிப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற போதினிலேயாகும். ஆனால் அவற்றை ஒழுங்குபடுத்து வது ஆசிரியரின் கடமை ஆகும். அதற்காக ஆசிரியர் உயரளவில் தகவல்களை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதுடன் அதிகளவில் வாசித்திருக்கவும் வேண்டும். இந்நிலையை இலங்கையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பாடசாலையில் கற்பிக்கும் அதே பாடத்தை ரியூசனில் கற்பிக்கின்றார்கள். இதனை மாணவர்களும் பணத்தைச் செலுத்தி படிக்கின்றார்கள். இது தேவையானதா? பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பது தொடர்பான விரிவான தேடல் வேண்டும் எனில் அப்பிள்ளை ரியூசனுக்குச் செல்லாது நூலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். நூலகத்தில் இருக்கும் பல்வேறு வகையான நூல்களைத் தேடிப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பை நூலகர் வழங்க வேண்டும். இதன்மூலம் வாசிப்புச் கலாச்சாரம் அச்சுமூலில் பரிணமித்து வளர்ச்சியடையும். இன்று இது இருக்கின்றதா என்பது கேள்விக்குரியது. நேற்றைக்கு முந்தினமே புலமைப்பரிசில் பரீட்சை நிறைவடைந்திருக்கின்றது. புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்காக குடும்பம் முழுவதும் இணைந்து ஊர் கூடித் தேர் இழுப்பது போல அப்பிள்ளையை புலமைப்பரிசில் பரீட்சையை நோக்கி இரண்டு மூன்று வருடமாக அழுத்தம் கொடுத்து கற்பிக்கிறார்கள். வெட்டுப் புள்ளிக்கு மேற்பட்ட புள்ளிகளைப் பெற்ற மாணவர்கள் சந்தோசத்தின் உச்சத்தில் பத்திரிகையின் விளம்பரத்தின் ஊடான வாழ்த்துக்கள், நிகழ்ச்சிகள் ஊடான வாழ்த்துக்கள், வானொலி ஊடாக வாழ்த்துக்களைப் பெற்று அறிவு பூர்வமான சமூகத்தில் சேர்ந்ததாக சித்தியடைந்த பிள்ளை எண்ணிக் கொள்கின்றது. வெட்டுப்புள்ளிக்கு குறைவாகப் புள்ளிகளைப் பெற்ற பிள்ளைகள் தொடர்பில் எவரும் கதைப்பதில்லை. இவ்வாறான செயற்பாடு அறிவுபூர்வமான சமூகத்தினை உருவாக்க மாட்டாது. காரணம் முழு இலங்கையையும் எடுத்துக் கொண்டால் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்கு பணக்கார வர்க்கத்திலுள்ள பிள்ளை, மிக அறிவுபூர்வமான சமூகத்திலுள்ள குடும்பத்தின் பிள்ளை போன்றோருடன் மூன்று நேர வேளைக்கு கூட சாப்பாடில்லாது வறுமைக்குள் இருக்கும் பிள்ளையும் புலமைப் பரிசில் பரீட்சைக்கு தோற்றுக்கின்றது. இவர்கள் எல்லோரையும் ஒரே தராசில் வைத்து நோக்க முடியாது. பிள்ளைகளுக்கு சுயமாக சிந்திக்கின்ற சக்தியை குழந்தைப் பருவத்திலேயே அளிக்க வேண்டும். பாடத் திட்டத்தை மட்டும் படிக்கக் கொடுப்பதால் மேலதிகமாக வாசிப்பதற்கு நேரம் கிடைக்காததுடன் ஆர்வமும் இருக்காது. பிரித்தானியாவில் இவ்வாறு எந்தப் பரீட்சைக்கும் ஓடித்திரிந்து கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. தமிழர்கள் இரசியமாக ரியூசன்களை வழங்கும் நிலை அங்கு காணப்படுகின்றது. வியாபாரமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் இது பிரித்தானிய பொதுவான கல்வியியல் சமூகத்தில் எடுபடுவதில்லை. ரியூசனில் சென்று கல்விக்கற்கச் சொல்லும் கலாச்சாரம் பிரித்தானியாவில் இல்லை. உதாரணமாக இங்கிலாந்தையும் ஸ்கொட்லாந்தையும் பிரிக்கும் Hadrian wall என்ற சுவர் ஒரு காலத்தில் கட்டப் பட்டிருந்தது. இது தொடர்பாக ஆசிரியர் சுவாசரியமான அறிமுகத்தை மட்டும்

கொடுத்துவிடுவார். பின்னர் பிள்ளைகள் Hadrian wall தொடர்பான புத்தகத்தை நூலகத்தில் பெற்று வீட்டில் வைத்து வாசிப்பார்கள். அதனை வாசிக்கும்போது ஆசிரியர் குறிப்பிடாத பல்வேறுபட்ட விடயங்களை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. அதனைப் பற்றி குடும்ப அங்கத்தவருடன் பரிமாறும் நிலை ஏற்படுத்தப் படுகிறது. மறுநாள் பாடசாலை செல்லும் போது Hadrian wall பற்றிய முழுமையான தகவல்களுடனேயே அப் பிள்ளை பாடசாலைக்கு செல்வதாக இருக்கும். இவ் விரிவாக்கம் ரியூசன்களாலேயோ அல்லது புலமைப் பரிசில்கள் என்ற வரையறுக்கப்பட்ட கல்வித் திட்டத்தினாலும் நடைமுறைக்கு சாத்தியமற்றதாகிறது. இதுவொரு அடிப்படை விதி. இவ்விதியை மீறும் போதே வாசிப்புக் கலாச்சாரத்தைப் பற்றி கதைக்க தகுதி வரும். அண்மைக் காலத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்திலும் ஆசிரியர்களைக் இவ்வாறு கேட்டிருந்தேன் “உங்களில் எத்தனைபேர் புத்தகம் வாசிப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றீர்கள்” வாசிப்புக் கலாச்சாரம் நலிவடைவது பற்றி மேடையில் கதைக்கும் அரசியல்வாதிகள் அல்லது அறிஞர்களிடம் கேட்பது என்னவெனில் நீங்கள் எத்தனை புத்தகங்களை வாசித்திருக்கிறீர்கள். தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு எத்தனை புத்தகங்களை வாங்கிக் கொடுத்திருப்பீர்கள். ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு புத்தகம் வீதம் வாங்கிக் கொடுத்திருந்தால் பதிப்புத்துறை எவ்வளவு உச்சத்திற்கு சென்றிருக்கும். அவ்வாறு வாங்கிக் கொடுப்பதில்லை. அன்றைய காலத்தில் 1000 நூல்கள் வெளியிட்ட காலம் போய் இன்று ஒரு நூலில் 300 பிரதிகளே அச்சிடுகின்றார்கள். அவ் முந்நூறு பிரதிகளைக் கூட விற்க முடியாத நிலையில் காணப்படுகின்றார்கள். எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் சிறுவர் நூல்களை எழுதிவிட்டு விற்க முடியாத நிலையில் காணப்படுகின்றார்கள். காரணம் என்னவெனில் புத்தகங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதில் பெற்றோர்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லை. பின்னர் எவ்வாறு பெற்றோர்களுக்கு வாசிப்புக் கலாச்சாரத்தைப் பற்றி கதைக்க அருகதை உள்ளது? முடிவாகச் சொல்ல விரும்புவது என்னவெனில் வாசிப்புக் கலாச்சாரம் தொடர்பில் பாடசாலைக்கு இணைகின்ற தரம் ஒன்றிலிருந்து தரம் ஐந்திற்கு இடைப்பட்ட அக் காலத்தில் முழுமையான பயிற்சியாக வழங்கப்பட வேண்டும். அதிலும் சிறுவர் பள்ளி ஆசிரியர்களினால் இது வழங்கப்பட வேண்டும். சிறுவர் பள்ளி ஆசிரியர்களில் எத்தனை பேரிடம் வாசிப்பில் ஆர்வம் காணப்படுகின்றது. தொழிலுக்காக அதாவது ஆசிரியராக கடமையாற்றுவதால் பணம் கிடைக்கும் என்ற காரணத்திற்காக சிறுவர் பள்ளி ஆசிரியர்களாக அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். சிறுவர் நூல்களை அதிகம் வாசிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களிடம் இல்லை. நேற்றுக் கூட ஒரு நிகழ்ச்சியில் சிறுவர் பள்ளி ஆசிரியர்களை தனிப்பட்ட முறையில் சந்திக்கும் போது வாசிப்புத் தொடர்பாகக் கூறினேன். அதற்கு அங்கிருந்த வர்களில் ஒருவர் சொன்னார் “தொப்பி பொருத்த மாணவர்கள் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் குறிப்பிடுவது நூற்றுக் நூறு வீதம் உண்மை. நாங்கள் வாசிப்பதில்லை. ஆனால் எங்களுடைய பிள்ளைகளை பாடப் புத்தகத்தை வாசிக்கச் சொல்லுகின்றோம்.” என்றார். பாடப் புத்தகத்

தினை படிப்பதும் வாசிப்பு என நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் நிச்சயமாக பாடப்புத்தகத்தினை வாசிப்பது நூல்களை வாசிப்பதற்குள் அடங்காது. வாசிப்பு என்பது பரந்த அறிவை பாடநூல்களுக்கு அப்பால் பெற்று பாடத்திட்டங்களுடன் பொருத்திக் கொள்வதாகும். அதுவே விரிவான அறிவை பெற்றுக் கொள்ள உறுதுணையாக அமையும். சிறுவர் முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் சிறுவர் முதலில் வாசிக்க வேண்டும். எத்தனை சிறுவர் நூல்கள் எங்களுடைய சூழலில் உள்ளது என்பது தொடர்பாக அறிய வேண்டும். சிறுவர்களை அந் நூல்கள் தொடர்பில் வழிகாட்ட வேண்டும். புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் முழு இலங்கையிலும் 96.5 வீதமானவர்கள் ஐந்தாம் வகுப்பு புலமைப்பரிசில் சித்தியடையாதவர்கள். 3.5வீத மான பிள்ளைகள் மட்டுமே சித்தியடைந்தார்கள் என்பதை நேற்றைய தினம் வலயகல்வி அதிகாரி மூலம் அறிந்து கொண்டேன். 3.5 வீதமாக சித்தியடைந்த பிள்ளைகளுக்காக எங்களுடைய முழு சிறுவர் சமுதாயத்தின் வாசிப்பையும் அழித்துக் கொள்கின்றோம். இது மிகவும் மனவருத்தத்திற்குரிய விடயம். இதனை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என தனிப்பட்ட முறையில் பாடுபடுகின்றேன். 2006ம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை இரண்டு லட்சத்திற்கு அதிகமான சிறுவர் நூல்களை வடக்குக் கிழக்கு மற்றும் மலையக மாவட்டங்களில் உள்ள பாடசாலைகள், தனியார் நூலகங்கள், பொது நூலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் இந் நூல்களை போட்டிருக்கின்றேன். பிரித்தானியாவில் உள்ள Books Abroad நிறுவனமானது மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு புத்தகங்களை அன்பளிக்கின்றது. இதில் நான் இலங்கையை உள்ளடக்கி புத்தகத்தை அனுப்புவதற்கான செலவை பிரித்தானிய வர்த்தகர்களிடம் இருந்து பெற்று அச் செலவைப் பொறுப்பெடுத்து அனுப்புகின்றேன். நேற்றும் கூட புங்குடுதீவு சர்வோதயத்திற்கு 2000 மேற்பட்ட சிறுவர் நூல்களை பெற்று சிறுவர் நூலகத்தை உருவாக்கி கொடுத்திருக்கின்றேன். இணுவில் பொது நூலகத்தில் சிறுவர் நூலக அமைப்பை உருவாக்கி நூல்களையும் பெற்றுக் கொடுத்தேன். இங்குள்ள பாடசாலைகள் அனைத்திற்கும் சிறுவர் நூல்களைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றேன். மிக முக்கியமாக யாழ்ப்பாண பொது நூலகத்திற்கு 08 பலட் நூல்களைப் பெற்றுக் கொடுத்து அவ் நூல்களை சிறுவர் பகுதியில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றேன். ஒரு பலட்டில் 30 பெட்டி இருக்கும். ஒரு பெட்டியில் 30 அல்லது 40 நூல்கள் இருக்கும். இவ்வளவு நூல்களை யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகத்திற்கு கொடுத்திருக்கின்றேன். இந்நூல்கள் பிரதான பதிவேட்டில் பதியப்பட்டால் அப் புத்தகம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். ஓய்வு பெற்றுச் செல்லும் போது புத்தகங்கள் சிதைவடைவதால் அல்லது தொலைவதால் பிரச்சினை ஏற்படாமல் சந்தோசமாக ஓய்வு பெறவேண்டும் என்ற நிலை இந்தப் பிரச்சினை இங்குள்ள பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு, அதிபர்களுக்கு இருக்கின்றது. சந்தோசமாக ஓய்வு பெறவேண்டும் எனில் இப் புத்தகங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இதிலிருந்து நான் என்ன கூற விளைகின்றேன் என்பது விளங்கியிருக்கும். ஆனால் தற்போது நான் வழங்குகின்ற அனைத்து நூல்களையும் சேர்வுப்

பதிவேட்டில் பதிவிடாது தனியொரு பதிவேட்டில் வைத்து மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. அந்த வகையில் அப் புத்தகங்கள் தொலைந்தாலும் பிரச்சினையில்லை காரணம் மாணவர்களால் பாவிக்கப்பட்டு அல்லது வாசிக்கப்பட்டு சிதைவடைவந்தால் அது சந்தோசமான விடயமாகும். இப்புத்தகங்கள் பாவனைக்கு உட்பட்டே சிதைவடைகின்றது என்பதால் இது திருப்திக்குரியதாகின்றது. இவ் வாய்ப்பை அனைத்து நூலகங்களுக்கும் வழங்குவதனூடாக வாசிப்புப் கலாச்சாரம் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது. தமிழ் அல்லது ஆங்கிலம் என எந்த மொழி நூலாயினும் வழங்குகின்றோம். குறிப்பாக தமிழ் மொழி நூல்களை அதிகம் வழங்குவதற்கான வாய்ப்பு மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றது. இவற்றை எழுதுவதற்கு எழுத்தாளர்கள் இல்லை. எழுத்தாளர்கள் சிறுவர் நூல்கள் என்றவுடன் பாலர் நூல்களையே நினைக்கின்றார்கள். அதாவது பாடல்கள் உள்ள நூல்கள், சிறுவர் நீதிநூல்கள் போன்றவற்றையே சிறுவர் நூல்கள் என்ற வகைப்பாட்டில் உள்ளடக்கின்றார்கள். அனைத்து சிறுவர் நூல்களும் நீதிக் கருத்துகளை உள்ளடக்கியதாக வெளிவருகின்றது. உண்மை அதுவல்ல. நவசோதியின் ஓடிப்போவன், ஆடுவை நாகராஜாவின் காட்டில் கலவரம் போன்ற நூல்களை விரல் விட்டுக் கூறமுடியும். பல நூல்களை தற்போது எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பாலர் நூல்களுக்கு அடுத்த கட்டமாக உருவாக்குவதற்கான முயற்சி இல்லை. சந்திரன் தொடர்பாக, பயணங்கள் தொடர்பாக, ஒரு நாட்டைப் பற்றி ஒரு குறிப்பிட்ட பக்கத்தில் எழுதியிருப்பார்கள். உதாரணமாக சங்கிலியன் கோட்டை என்றால் என்ன என்பது பற்றிய விரிவான விளக்கத்துடனும், படத்துடனும் எடுத்துக் காட்ட முடியும். நிலாவரைக் கிணறு, யாழ்ப்பாணக் கோட்டை தொடர்பாக நூல்கள் எழுதப்படலாம். புவியியல் ரீதியாக மண்ணின் விபரங்களைக் கூறி உருவாக்கலாம். இனிமேலாவது எங்களுடைய எழுத்தாளர்களுடைய சிந்தனை மாற்றப்பட வேண்டும். அதன் பின்னரே வாசிப்புக் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். அதுவரையில் மேடையில் வாசிப்புப் பற்றி உரையாற்றுவதில் பயனில்லை. நடைமுறையில் சிறுவர்களுக்கான நூல்களை வழங்க வேண்டும். பின்னர் இந்தத் தலைமுறை வளர்ந்து பின்னர் அறிவான சமூகமாக மாற்றப்படும். தற்போதுள்ள தலைமுறையிடம் வாசிக்கும்படி திணித்தால் அதற்கான எதிர்மறையான வெளிப்பாடுகள் எங்களை சலிப்படையச் செய்யும். அதனால் அவர்களுக்கான அறிவுட்டல்களை வழங்கத் தேவையில்லை. சிறுவர்களுக்கே வழிகாட்டல்களை வழங்க வேண்டும். இதுவே வாசிப்பு பற்றிய தாழ்மையான கருத்தாகும்.

இதுவரையிலும் வாசிப்புத் தொடர்பாக விரிவான நாங்கள் அறியப்படாத பார்வையிலே கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கின்றீர்கள். அந்த வகையில் பாடசாலை மட்டத்தில் நீங்கள் புத்தகங்கள் பல அன்பளிப்புச் செய்து ஊக்குவித்திருக்கிறீர்கள். அதனை விட எவ்வாறு வேறு வழியில் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிப்பதென்பது பற்றிக் கூறமுடியுமா?

இலங்கையில் தற்போது புதிய வேலைத்திட்டம் அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றதனை அறிய

முடிகின்றது. அது தொடர்பாக ஆரம்பக்கட்ட கூட்டம் நிறைவுற்று அதன் அறிக்கை ஒன்றும் வாசித்திருந்தேன். பாடசாலைகளுக்கு இது தொடர்பான சுற்றுநிருபம் அனுப்பப்பட்டிருக்கும் என நினைக்கின்றேன். நீண்ட காலமாக பிரித்தானியாவில் நடைமுறையிலுள்ள திட்டத்தை இங்கு புதிதாக அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் பாடசாலைகளுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபா பெறுமதியான நூல்கள் கடந்த ஆண்டு இறுதியில் வழங்கப்பட்டது. குமரன் பதிப்பகம், பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம், சேமமடு பதிப்பகம் என பல நிறுவனங்களுக்கு ஊடாக கொள்வனவு செய்யப்பட்டு ஒவ்வொரு தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கும் சிறுவர் நூல்கள் வழங்கப்பட்டது. இதனை வழங்குவதில் பெரும் போராட்டம் நடைபெற்றிருந்ததையும் அறியமுடிந்தது. என்னவெனில் பாடம் சார்ந்த நூல்கள் என அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்ட நிலையிலும் அரசாங்கமும் பதிப்பகங்களும் பாடம் சார்ந்த நூல்கள் அல்லாத விரிவான வாசிப்பிற்கான நூல்களே வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் 15% ஆன பயிற்சிப் புத்தகங்களையே கொள்வனவு செய்யலாம் என்ற வரையறையையும் விதித்தது. இருப்பினும் பாடசாலைகளின் அழுத்தம் காரணமாக பயிற்சிப் புத்தகங்கள் அதிகமாகவும் வாசிப்பிற்கான நூல்கள் குறைவாகவும் சில இடங்களில் வாங்கப்பட்டது. இது இவ்வாறிருக்க பாடசாலை நூலகங்களுக்கான ஏராளமான நூல்கள் கையளிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசாங்களுக்கு ஊடாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 48 பாடசாலைகளுக்கு நூல்கள் வாங்குவதற்கான நிதி வழங்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அறிய முடிந்தது. இந்நிலையில் பாடசாலை நூலகங்களில் உள்ள நூல்களை மாணவர்களிடம் எவ்வாறு கொண்டு செல்லாம் என்று நோக்கலாம். கல்வியமைச்சரான காரிய வசம் அவர்கள் புதிய திட்டமொன்றைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார். என்னவெனில் மாணவர்களுக்கு பதக்கங்கள் வழங்குவதாகும். பாடசாலை நூலகத்தில் ஒவ்வொரு மாணவர்களும் அங்கத்தவர்களாக கட்டாயம் இணைந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இணைந்தவுடன் சிறிய கொப்பி வழங்கப்படும். அதன் உள்பக்கத்தில் திகதி, நூலின் பெயர், ஆசிரியர், திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய நாள் என்பன உள்ளக்கப்பட்டிருக்கும். அதற்குக் கீழ் வாசகர் குறிப்பு, ஆசிரியர் குறிப்பு, பெற்றோர் குறிப்பு ஒரு பக்கத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கும். புத்தகத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் மாணவர் பெற்றுக் கொள்ளும் திகதி, புத்தகத்தின் தலைப்பு, ஆசிரியர் என்பவற்றை எழுதிக் கொண்டு புத்தகத்தினைப் பெற்றுச் கொள்வார். வீட்டில் அப்புத்தகத்தினைக் கொண்டு சென்று வாசிப்பார். அப்புத்தகத்தில் கூறப்படுபவை, அப்புத்தகத்தினூடாக அறியப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக தனது குறிப்பை எழுதுவார். அதன் கீழ் பெற்றோர்கள் வாசிப்புத் தொடர்பில் பிள்ளையிடம் அவதானித்த விடயங்களை எழுதுவார்கள். அதாவது புத்தகங்களை வாசிக்கும் போது சத்தமாக வாசித்தார் அல்லது சத்தமில்லாது மிக மெதுவாக வாசித்தார். வாசித்தவற்றின் உள்ளடக்கத்தினை என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார் போன்ற விடயங்களை எழுதுவார்கள். அதன் கீழ் ஆசிரியர் குறிப்பு எழுதப்படும். மேற்கண்ட நூல் இவரால் வாசிக்கப்பட்டதை அவதானிக்கின்றேன் என்பதை நூலகத்தின் பொறுப்பாளர்

எழுதுவார். இதுவொரு புத்தகத்தை வாசித்து முடிக்கும் காலகட்டத்தில் எழுதப்படுவதாக இருக்கும். இவ்வாறு ஒரு மாணவர் ஐம்பது புத்தகங்களை வாசித்தவுடன் இக் கொப்பி நிறைவடையும். இது நிறைவடைந்தவுடன் வெள்ளிப் பதக்கம் என்ற பட்ச அவ் மாணவருக்கு வழங்கப்படும். அதன் பின்னர் அப்பிள்ளை தொடர்ந்து வாசிப்பில் ஈடுபட்டபடி இருக்கும். எழுபத்தைந்து புத்தகங்கள் வாசித்து முடித்தவுடன் தங்கப்பதக்கம் வழங்கப்படும். நூறு புத்தகங்கள் வாசித்து முடிந்தவுடன் பிளாட்டினம் விருது வழங்கப்படும். இந்த விருதுகளைப் பெற்ற பிள்ளை அடுத்த வகுப்பில் உயர்ந்த, ஆளுமையுள்ள பிள்ளையாக மாற்றமடையும். இது கல்வித் திணைக்களத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டம் எனலாம். இங்கிலாந்தில் வெற்றிகரமாக்கப்பட்ட திட்டமாகும். ஆனால் இது எவ்வாறு செயற்படுத்தப் போகிறார்கள் என்பதிலிருந்தே இத் திட்டத்தின் நன்மை தீமையை அறிய முடியும். எதிர்காலத்தில் சமூகப் பிரக்ஞை உள்ள ஆசிரியரும் அதிபர்களும் பாடசாலைகளில் இதனை ஊக்குவிக்கலாம். ஆனால் கல்வித் துறையில் அக்கறையில்லாத ஆசிரியர் நினைப்பது என்னவெனில் இத் திட்டம் வேலைப் பளுவைக் கொண்டுவருதாக நினைத்து இதனை அனுமதிக்க முடியாது எனச் சொல்லக்கூடும். அதிபர்களும் இதனை பின்பற்றமுடியாது. இவையனைத்தும் பெற்றோரின் வேலை எனக் குறிப்பிடலாம். இத் திட்டம் வெற்றிகரமாக்கப்படுமா என்பதை எதிர்காலமே பதில் சொல்லும். ஆனால் பிரித்தானியாவில் இதுவொரு அடிப்படை நடைமுறைத் திட்டமாகவே காணப்படுகின்றது. எங்களுடைய பிள்ளைகள் இவ் விருதுகளைப் பெற்றவுடன் பெருமையுடன் வருவார்கள். பெரும்பான்மையானவர்கள் இந்த மூன்று பட்சங்களையும் பெற்றுவிடுவார்கள். இவற்றைப் பெற்றவுடன் அவர்களுடைய போக்கு மாற்றமடைந்திருக்கும். அதிக புத்தகங்களை வாசிப்பதால் விரிவான அறிவு கிடைக்கும். இதனால் சிறு பிள்ளைகளுக்கு புத்தகத்தை எடுத்தவுடன் நித்திரை வர மாட்டாது. புத்தகத்தை வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் பெரியவர்களுக்கு இருந்தாலும் அவர்களுடைய உடல் ஏற்றுக் கொள்ளாது நித்திரை வந்து விடும். காலம் காலமாக இது பழக்கத்தில் இல்லை என்பதே காரணமாகும். பிரித்தானியாவில் ரயில்களில் பயணம் செய்பவர்கள் புத்தகம், பத்திரிகையில் ஏதாவது தொன்றை வாசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இணையத் தினூடாக புத்தகங்களை வாசித்தாலும் சரி புத்தகத்தினூடாக வாசித்தாலும் அறிவு உள்ளீர்க்கப்படும். இலங்கையில் கொண்டுவரப்பட்ட இத் திட்டம் நல்ல திட்ட மெனினும் அத் திட்டத்தை செயற்படுத்தினால் எதிர் காலத்தில் அறிவு பூர்வமான சமூகத்தினை உருவாக்க முடியும்.

இவ்வளவு நேரமும் தன்னுடைய வாழ்க்கை வரலாற்று அனுபவங்கள் மூலம் அறிய பல கருத்துக்களைத் தந்துதவிய நூலகவியலாளர் திரு.என் செல்வராஜா அவர்களுக்கு நூலகம் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.. நன்றி வணக்கம்.

எனக்கும் இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தைத் தந்துதவிய உங்களுக்கு மிக்க நன்றி. வணக்கம்

நூலகத்தின் செயற்பாடுகளில் நடராஜா செல்வராஜா அவர்களின் பங்களிப்பு

இலங்கை தமிழ் பேசும் சமூகங்களின் எழுத்தாவணங்களை எண்ணிமப்படுத்தி ஆவணப்படுத்தும் செயற்பாடுகளை செய்து வருகின்ற நூலக நிறுவனம், 5 மில்லியன் பக்கங்களையும் தாண்டி சாதனை படைத்திருக்கிறது. இத்தகைய சாதனையில் தன்னார்வலர்கள், நலன் விரும்பிகள், அமைப்புகள், தாபனங்கள், நிறுவனங்கள் என்பனவற்றின் கூட்டு முயற்சி வலுசேர்த்து வருகின்றது.

நூலக நிறுவனத்தின் ஆரம்ப காலம் முதல் செல்வராஜா அவர்கள் பங்களித்து வருவது பற்றி நான் அறிந்துள்ளேன். அத்துடன் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நூலகத்தின் நூலகவியல் வழிகாட்டியாகவும் அவர் பல்லாண்டுகளாகப் பங்களித்துவருவதை அனைவரும் அறிவர். மட்டக்களப்பில் புதிதாக உருவாகும் நூலகத்துக்கு வழிகாட்டும் வகையில் செல்வராஜா அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் ஒரு நூலாகவே வெளிவந்துள்ளன. சிறகுகள் அமையம் கிராமங்கள், பாடசாலைகள் தோறும் உருவாக்கும் நூலகங்களுக்கும் செல்வராஜா அவர்கள் பங்களித்து வருகிறார். இத்துடன் பல்வேறு பொதுசன நூலகங்களுக்கும் செல்வராஜா வழிகாட்டியுள்ளார்.

எமது நூலக நிறுவனம் ஓர் எண்ணிம நூலகமாக இருந்தாலும் அதனை ஓர் பொது நூலகத்தைப் போல் அனைத்து சமூக மக்களும் இலகுவாக ஆவணங்களை பெறுவதற்கு ஏற்ப ஒழுங்குபடுத்த வேண்டியுள்ளது. நடராஜா செல்வராஜா அவர்கள் இந்தப் பணிகளுக்கு தொடர்ச்சியாக உதவி வருகிறார். வருகின்றார். அவர் நூலக நிறுவனத்தின் எண்ணிம நூலகத்தின் ஆலோசகராக இருந்து நூலகத்தின் அபிவிருத்தி சார்ந்த நடவடிக்கைகளிலும் தன்னால் இயன்ற ஒத்துழைப்பை வழங்கி வருகின்றார். நூலகத்தின் செயற்பாடுகள், வளர்ச்சி, செயற்றிட்டங்கள், நிகழ்வுகள், சாதனைகள் என அனைத்திலும் இவரது பங்களிப்பு அளப்பரியது.

அவர் தனது வெளியீடுகள், எழுத்துக்கள் அனைத்திலும் நூலக நிறுவனத்தைக் குறிப்பிடத் தவறுவதில்லை.. அத்தோடு ஏதேனும் ஆலோசனைகள் பெற அவரை தொலைபேசி மூலமாக அழைத்தாலும் கூட எமக்கென நேரத்தை ஒதுக்கி எங்களுக்கு தேவையான அறிவுரைகளை வழங்கி வருகின்றார். எமது நிறுவனத்துடன் இவருக்கு இருக்கும் ஒத்துழைப்பினைப் போலவே சமூகத்திற்கு எமது நிறுவனத்தை பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றார். நிறுவனத்தினால் முன்னெடுக்கப்படும் வேலைகளுக்கு தமது முழு ஒத்துழைப்பை வழங்கி பாராட்டுவதோடு நாம் எமது வலைத்தளங்களிலோ அல்லது செய்யும் பணிகளிலோ ஏதேனும் தவறுகள் காணப்பட்டால் உடனடியாக அதை அடையாளப்படுத்தி அதனை திருத்தச் செய்வார்.

மேலும் அவர் இங்கிலாந்தில் வசித்து வந்தாலும் எமக்கு ஏதேனும் அரிய ஆவணங்கள் அவரிடமிருந்து தேவைப்பட்டாலும் அல்லது வேறு வெளியீடுகள் தேவைப்பட்டாலும், அவற்றினை சிரமம் கருதாது செலவைப் பார்க்காது தபால் மூலமாக எமக்கு கிடைக்கச் செய்து வருகின்றார். மேலும் அவர் இலங்கைக்கு வருவதாக இருந்தால் அதனை முன்கூட்டியே எமக்கு தெரியப்படுத்துவதோடு எமக்கு ஏதேனும் ஆவணங்கள் கொண்டு வர இருந்தாலும் அவற்றை கையோடு எடுத்து வருகின்றார். அத்தோடு இங்கு வரும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களில் நூலக நிறுவனத்தின் பணியாளர்களோடு ஒரு கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்தி எமக்கு பல விடயங்களை அறியச் செய்கின்றார். இக் கலந்துரையாடல்கள் நூலகவியல் தொடர்பான எமது பார்வையை விரிவாக்கி வருகிறது என்றால் மிகையாகாது.

நூலகத்தின் ஆவணப்படுத்தலில் அதிக நாட்டம் கொண்டுள்ள இவரது வெளியீடுகளான 68 நூல்கள் எமது நூலக வலைத்தளத்தில் காணப்படுவதோடு இவர் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிய ஆக்கங்கள் இவரைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள், இவருடைய கையெழுத்து ஆவணங்கள் மற்றும் மேலும் பல ஆவணங்கள் ஆவணகம் வலைத்தளத்தில் காணப்படுகின்றன.

இவர் எமது நூலக நிறுவனத்திற்கு தரும் ஒத்துழைப்பிற்கு நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இவரது இப் பணிகள் நூலக நிறுவனத்தில் தொடர வேண்டும் என வேண்டி நிற்கின்றோம். அத்தோடு அவரது அனைத்து பணிகளும் சிறந்து விளங்க வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இலங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சுப்பதித்தல்
சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்கும்மான ஓர் அச்சுக்கூடம்

மதி கலர்ஸ்

MATHI COLOURS (PVT) LTD.

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

உங்கல் எண்ணத்திலில் உண்ணத்தடியு!....

PRINTERS & WEDDING CARDS

உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான பிறிண்டிங் தேவைகளையும் உடனுக்குடன்
கரமாகவும், நேர்த்தியாகவும் பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்...

தீருமண அழைப்பீதழ்களின் கரட்சியறை

NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

021 222 9285

mathicolours@gmail.com

CUSTOMER CARE
077 722 2259